REJUDECAREA "DOSARULUI PITEŞTI"

Ion HALMAGHI

Informaţiile din ziarul Le Monde de la începutul lunii Aprilie, în legătură cu cazul Părintelui Gheorghe Calciu, sunt uluitoare, căci arată încă odată perfidia şi netrebnicia partidului comunist român.

După aceste informaţii, Părintele Calciu a fost arestat, între altele, pentru activitatea sa legionară în timpul detenţiei dela închisoarea Piteşti.

Această acuzaţie este cuprinsă într'un "document oficial" - fabricat la Bucureşti - şi distribuit la Viena. După acest document oficial", părintele Calciu - spune Le Monde "ar fi încercat, în timpul detenţiei, să-şi procure arme şi să refacă cu codeţinuţii un nucleu legionar", 'Deţinuţii care s'au opus, au fost supuşi violenţelor, din partea "grupului" Calciu şi ar fi fost ucişi trei deţinuţi"

Aceste acuzaţii dezvăluie cu claritate, toată perfidia partidului comunist român. Căci mergem la ipoteza imposibilă, de limită şi presupunem că acest partid, nu a ştiut nimic despre cele întâmplate la Piteşti.

După publicarea cărţilor, scrise de Cârje, Bacu şi Dumitrescu, partidul comunist român, avea obligaţia morală faţă de el însuşi să cerceteze situaţia şi să afle adevărul.

Fireşte, este absurd să ceri partidului comunist român să lucreze cu adevăruri, mai ales când însuşi actualul preşedinte al statului român a fost implicat în "crimele dela Piteşti".

Dar, este mai absurd să redeschizi 'Dosarul Piteşti" - cum fac comuniştii români, în cazul de faţă, unde, ei se vor curăţi şi nevinovăţi faţă de acele crime odioase, dintre 1949 - 1951, acuzând pe victimele inocente. Dar în acest caz, noi le zicem 'bine aţi venit!"

Toţi foştii deţinuţi, din închisorile comuniste române care ne aflăm în lumea liberă, ne constituim ca martori direcţi sau indirecţi, a tot ceia ce s'a întâmplat în închisoarea de studenţi dela Piteşti.

Si vrem să se facă lumină. Cu toţii, va trebui să cerem, de urgenţă, deschiderea tuturor dosarelor de detenţie politică din România comunistă, mai ales cel dela Piteşti şi rejudecarea lor, în faţa unui tribunal internaţional, în prezenţa Părintelui Gheorghe Calciu.

Să cerem şefilor de state, din lumea liberă, să intervină cu autoritatea lor, pentru a se face lumină.

Aceşti şefi de state, nu mai pot continua lupta lor pentru apărarea drepturilor omului, în ţările comuniste, atâta vreme cât aceste ţări comuniste se pretind nevinovate faţă de acuzaţiile incriminatorii, ce-li se aduc de către foştii deţinuţi politici, care astăzi sunt liberi.

Aceşti şefi de state au datoria să participe la "lămurirea" acestor cazuri. Si iată, guvernul comunist român, se oferă, din "proprie iniţiativă", să deschidă, cel puţin unul din dosare, DOSARUL PITEŞTI.

Noi cerem deschiderea tuturor dosarelor, inclusiv cele ce se alcătuiesc, astăzi, în toată România, cu foştii deţinuţi politici, într'o atmosferă de teroare şi brutalitate de vandali.

Noi cerem deschiderea publică, în faţa unor foruri internaţionale, chiar dacă unele segmente guvernamentale occidentale sunt chiar ele vinovate moral de brutalităţile de azi din România comunistă, ca în cazul părintelui Calciu.

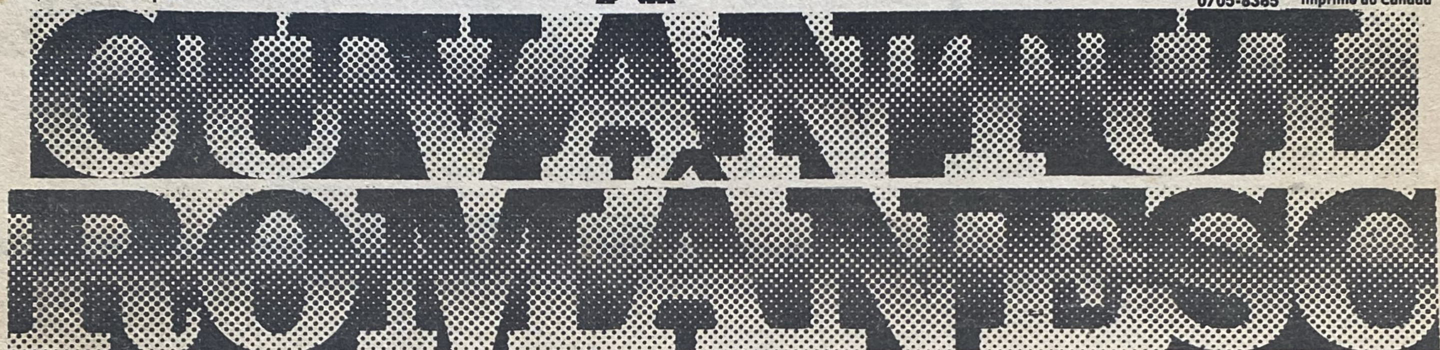
Cerem să se facă lumină, asupra deţinuţilor politici din România, din trecut şi de astăzi.

Să se deschidă dosarele, la lumina zilei, pentru a cunoaşte adevărul.

Ion HALMAGHI

Preţul unui exemplar: 85¢

ISSN 0705-8365 Printed in Canada Imprime au Canada

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 4 Nr. 38-IUNIE 1979 PUBLICAŢIE - LUNARĂ DIRECTOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULATIE IN AFARA CANADEI: AFRICA DE SUD, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, AUSTRALIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, ELVETIA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ITALIA, MONACO, OLANDA, ROMANIA, YUGOSLAVIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, NOUA ZELANDA

PREOTUL GHEORGHE CALCIU ÎN POLITICA CIORII VOPSITE

Eugen BÂRSAN

Privind la crimele politice din ţara de-acasă, adăugăm la inimă o altă înfiorare, dăm din cap si în final ne dăm seama, că ceea ce continuă să se întâmple acolo sub raportul libertăţilor şi suferinţelor umane, nu mai poate avea nici o notă de noutate. Căci după cum se zice: "Toate's vechi şi noi sunt toate".

Regimul comunist din România şi-a fundat de la început existenţa pe opresiune şi nu poate trăi fără de ea. Din această cauză, mereu a fost şi este în căutare de victime. Si totdeauna a aplicat - fără milă - măsuri şi metode de stârpire a oamenilor care n'au fost voitori să'i cânte "în strună".

Ultima victimă de calibru mai mare, este profesorul de teologie şi preotul Bisericii Radu-Vodă din Bucureşti, Gheorghe Calciu, care a fost arestat în ziua de 10 Martie 1979. De ce a fost arestat preotul Calciu? Pentrucă activitatea lui de preot, dusă pe o linie de exclusivitate în slujba lui Dumnezeu, a devenit incomodă pentru Patriarhie şi regim.

Curajul de a combate de la amvon materialismul şi ateismul, cu un splendid talent şi harul cu totul deosebit de a da în special tineretului român un sens spiritual centrat pe învăţătura lui Iisus Hristos, au făcut din preotul Calciu un fel de apostol al zilelor de azi. Predicile lui, mimeografiate şi multiplicate, au găsit drumuri de circulaţie în întreaga ţară. Pe scurt, preotul Calciu a ajuns să întruchipeze: o efectivă şi temerară acţiune de combatere publică a materialismului şi ateismului care alcătuiesc baza ideologică a comunismului; o lucrare spirituală de întoarcere a lumii cu faţa la Dumnezeu; şi, un exemplu de ceea ce trebue să fie cu adevărat un preot în împrejurări ca cele prin care trece Tara.

Pentrucă groaznica intoleranţă comunistă nu admite alţi apostoli în afară de cei marxişti, preotul Calciu a fost arestat. Iar dacă chestiunea arestării lui a fost un lucru simplu, cea a justificării ei a fost un lucru mai greu şi complicat. Căci numele şi activitatea preotului Calciu au ajuns să fie cunoscute peste graniţă. De aici, problema: ce va zice străinătatea? O asemenea preocupare a făcut ca guvernul de la Bucureşti să treacă prin îngrijorarea: cum să motiveze arestarea?

Continuare in pag. 3

DESPRE DEMOCRAŢIE

-CUM E ŞI CUM AR FI SĂ FIE-

D.C. AMZAR

Ca tot ce e omenesc, democraţia are şi ea două aspecte: aspectul real şi cel ideal, sau pe înţelesul tuturor: cum e de fapt şi cum ar trebui să fie, spre ex. "după constituţie"! Dar în timp ce forma ideală a democraţiei "după constituţie" - făcând abstracţie de diferitele posibilităţi de interpretare a ei e una singură, democraţia reală, deci cea realizată practic, diferă dela popor la popor şi dela epocă la epocă, deoarece se găseşte sub influenţa psihologiei colective şi a spiritului care domină epoca respectivă. Ori care ar fi forma ideală a democraţiei propusă unui popor la un moment dat al istoriei lui, el nu va reuşi niciodată s'o înfăptuiască aidoma în realitatea concretă, căci va rămâne totdeauna o distanţă între idealul preconizat de constituţie şi realitatea constituţională; totuşi sensul evoluţiei istorice trebue să rămână forma ideală, adică formula asupra căreia a căzut de acord Adunarea constituţională. Atâta timp cât o constituţie rămâne în vigoare, orice activitate de ordin politic, indiferent dacă e vorba de acte guvernamentale sau de acţiuni ale opoziţiei, ea trebue să-i respecte principiile şi prevederile. Pe de altă parte n'au lipsit - şi nu vor lipsi - niciodată persoane şi grupuri nemulţumite cu situaţia dată şi care vor urmări o schimbare în "mai bine". (Că schimbarea propusă - şi eventual obţinută - va însemna o îmbunătăţire sau dimpotrivă o înrăutăţire a situaţiei, aceasta rămâne să se constate şi să se stabilească ulterior).

Dar în legătură cu orice schimbare se pune o întrebare: In ce sens să fie urmărită schimbarea dorită? Schimbare totală şi radicală pe cale de revoluţie sau schimbare treptată cu ajutorul unor reforme cerute de anumite modificări intervenite oarecum în mod natural în structura reală a societăţii? In decursul istoriei trecerea dela teocraţie la aristocraţie şi dela aceasta - prin intermediul "tiraniei" (care iniţial a fost o autocraţie în numele poporului) - la democraţie s'a făcut prin salturi revoluţionare, dar din moment ce un popor a atins stadiul democratic: "guvernarea poporului prin popor şi pentru popor" (formula lui Abraham Lincoln!), o schimbare radicală de regim nu poate duce decât INAPOI, la una din formele de guvernare depăşite de evoluţia istorică, deobicei la cea mai uşor de realizat: fie tirania unui autocrat obţinută cu forţa sau dictatura realizată cu mijloace formal constituţionale, dar în fond demagogice.

Fiecare din revoluţiile retrograde din prima jumătate a secolului nostru a dus la instalarea unui regim reacţionar, care s'a menţinut sau se mai menţine încă prin teroare şi demagogie: în Rusia la "dictatura proletariatului" exercitată autocratic de secretarul general al partidului comunist, în Italia la dictatura Ducelui şi în Germania la aceea a Führer-ului, toţi trei cu aureolă de oameni "provindenţiali". In toate trei cazurile punctul de plecare a fost un regim democratic - în Rusia: democraţia de trei luni a lui Kerenskij - dar, printr'o abatere dela logica politică a istoriei, în loc să se facă un pas înainte spre o democraţie MAI BUNA, ceeace înseamnă: mai aproape de forma ideală a democraţiei "prin popor şi pentru popor", s'a revenit la dictatura unui pretins "providenţial".

In ce-a constat ABATEREA dela logica politică a istoriei? In greşala de a confunda democraţia cu democraţia REALA din Rusia, Italia şi Germania. In loc să se păşească la AMELIORAREA "guvernării poporului prin popor şi pentru popor" s'a trecut la o formă opusă democraţiei. Din nefericire aceeaşi greşală s'a făcut în Spania în cursul războiului civil (1936-1939) şi în România în Febraurie 1938. (In Spania exista, după cum se ştie, pericolul unei dictaturi comuniste, iar în România se prevedea victoria în alegeri a partidului "Totul pentru Tară" suspectat de celelalte partide că ar urmări instaurarea unei dictaturi fasciste).

Această greşală vrea s'o evite astăzi tineretul socialist din cadrul partidului social-democrat al R.F. Germania prin formula aşa zisei "Democratizări". Numai că idealul "democratizării" nu este câtuşi de puţin forma ideală a "guvernării

Continuare in pag. 3

editorial

ŞEDINŢA NOASTRĂ DE REDACŢIE

La sfârşitul lunii Aprilie, la Detroit, cea mai mare parte a redactorilor şi colaboratorilor ziarului nostru, ne-am întâlnit la o însăilare de vorbe şi gânduri deschise.

Au venit cu toţii, cale lungă, din Florida, New York, California, Illinois, Canada şi chiar din Europa, să ne vedem faţă la faţă şi să ne deschidem sufletele.

A fost treabă serioasă, căci nu s'a reţinut nimeni dela observaţii aspre fără menajamente, dela comentarii critice şi clare, fără ascunzişuri, ca să vedem limpede şi lămurit situaţia în care ne găsim.

Să facem bilanţul anilor de până acum, să ne analizăm perspectivele de viitor. S'a criticat direct, dar s'au prezentat propuneri concrete pentru remedieri şi îmbunătăţiri. Totul într'o atmosferă de încredere şi frăţietate, fără ciocniri de ambiţii personale şi fără fricţiuni obositoare.

In orele lungi - din cele două nopţi albe - ne-am revăzut începuturile, cu timidităţile dar şi entuziasmul iniţial. Am refăcut calea pe care am mers, cu împliniri pozitive dar şi cu scăpările pe care le-am avut.

Toţi cei ce au venit la frumoasa noastră "şezătoare" au adus fermitate şi prezenţă neîntreruptă. Au adus o cărămidă în plus cu care să clădim cetatea noastră de luptă.

Dacă am fost puţini, la început, azi ne dăm seama că nu am clădit pe nisip ci am ridicat pe piscurile de granit ale exilului românesc, drapelul UNITĂŢII şi suntem pe drumul cel bun, unde ne întâlnim cu alţii, mulţi şi sănătoşi, şi vom fi şi mai mulţi, căci ne vom deschide calea spre toate comunităţile româneşti, din lumea liberă, prin corespondenţi permanenţi. Vom da socoteală de tot ce se întâmplă printre români, pe linia directoare pe care ne mişcăm, lupta împotriva comunismului distrugător al valorilor româneşti.

Lupta pentru apărarea tradiţiilor româneşti, a credinţelor şi obiceiurilor din strămoşi, a neamului românesc, subjugat de tirania moscovită.

Pentru această orientare, consensul celor prezenţi a fost unanim. Nu ne vom abate dela această linie, ea este singura care legitimează existenţa noastră.

Am aflat din comunicările făcute, despre cei care nu ne înţeleg şi nu ne ţin la inima lor. Le lăsăm lor privilegiul de a înfăptui mai mult decât noi. Ştim că unele articole pot duce la comentarii contradictorii, căci lăsăm autorilor libertatea de a-şi exprima ideile şi felul lor de a pricepe lucrurile.

Dar, peste diversele opinii, prezentate la ziar, se desprinde atitudinea noastră românească, generală, care nu poate fi răstălmăcită altfel, decât de către cei ce au interese să facă aşa, sau există "secrete" pe care nu le cunoaştem, şi-i determină să creadă în felul acesta.

Nu prin interpretarea fragmentară - a unor articole - se poate defini linia noastră, ci prin spiritul de care este animat ziarul nostru, spiritul de luptă românească.

In acest spirit de luptă, ne-am regăsit în nopţile albe dela Detroit, unde am reafirmat hotărârea de a continua eforturile noastre, de a fi prezenţi, fără răgaz, în tranşeile anti-comuniste, alături de toţi românii, de pretutindeni, care se gândesc fierbinte şi chinuitor la soarta tragică a neamului din care ne tragem.

Tranşeile acestea, nu sunt ale noastre, nici ale altora, ci ale tuturor românilor conştienţi de rolul important al exilului şi imperativul de luptă naţională.

Tranşeile sunt ale neamului românesc şi noi vrem să fim acolo, cu puterea noastră de sacrificiu. In această atmosferă am trăit - cei din redacţie - clipele de a fi fost împreună.

Atmosfera de frăţietate românească, pentru care depunem mărturie, în numele tuturor.

George Bălaşu

MONOLITUL MINCIUNII ŞI AL TEROAREI

Aurel POP

Pentrucă în România nu a existat o mişcare comunistă, se încurcă din ce în ce mai rău socotelile post-comuniştilor de azi, care trebuie să se lupte tot mai fără speranţă cu efectele falimentului total al comunismului de pretutindeni. In România nu există ceva cum a fost "troţkismul" în Rusia, fiindcă în România nu au fost două comunisme din simplul motiv că nu a existat niciunul. De aceea pentru abaterile dela dictatura partidului trebuie găsit alt ţap ispăşitor, care de altfel a şi fost găsit încă din perioada în care ideologia era pe faţă un sistem penitenciar cum nu mai fusese în România. Când la vreo închisoare sau în vreun loc de muncă silnică se manifesta vreun fel de nesupunere, era socotit imediat responsabil "banditul" de legionar din grupul respectiv, chiar dacă acesta nu avea niciun fel de amestec în faptele încriminate. Si astfel erau mulţumiţi şi ne-legionarii, şi temnicerii scutiţi de orice bătae de cap. Câte ciomăgeli crunte, câte schingiuri nu au avut de suportat "bandiţii" de legionari, ca ţapi ispăşitori din oficiu, câţi au murit în cele mai grele chinuri, câţi au rămas infirmi pentru totdeauna ! Si aşa s'a stabilit un fel de jurisprudenţă pe veci: orice opoziţie faţă de comunism vine dela "bandiţii" de legionari, pentrucă "masele muncitoare" ar fi una cu partidul, deşi n'au fost niciodată întrebate cu cine sunt. Dar azi lumea este în anul 1979 nu în 1949, şi din această lume face parte şi România, chiar dacă îi zice R.S.R.

Cu toate acestea, jurisprudenţa stabilită în perioada "consolidării puterii populare" exclusiv pe bază de sistem penitenciar, a rămas mai departe. De aceea oameni tineri care îşi poartă pica unul altuia, se denunţă autorităţilor ca "legionari". Şi oricând, oricine se arată prea creştin, este catalogat "legionar" şi sancţionat direct sau indirect. Lumea din România nu mai ia în serios acest lucru, adică nu crede că regimul este din ce în ce mai insuportabil din cauza legionarilor. Acuzaţia de legionar, se traduce greşit, în limbaj internaţional prin aceea de "fascist" ceea ce se exploatează metodic. Se ştie că în Occident fascismul, care ca şi naţional - socialismul, sau franchismul, însumate sub denumirea generală de "fascism", constitue duşmanul numărul 1 al tuturor oamenilor politici deşi au fost înmormântate primele şi cele mai puternice "fascisme" încă din 1944 şi 1945. Dar când "democratul" Ceauşescu se plânge că nu poate da oamenilor "libertate, pâine, pace" din cauza "fasciştilor", este crezut şi compătimit. Numai că şi aici există limite. Pentru că emisoarele de radio în limba română din străinătate îl supărau, Ceausescu le-a declarat şi el la radio, drept nişte cuiburi de legionari. Recentul protest al lui Paul Goma, aşa cum se vede din cărţile lui, s'a căutat să fie pus pe socoteala legionarilor, dar Goma a dejucat această farsă. Acum preotul Calciu, care în 1944 avea 14 ani, este descoperit ca legionar şi chiar "mare criminal" şi i se pune la socoteală şi noua mişcare muncitorească pentru revendicarea unor sindicate libere. Pentru propaganda comunistă din lumea liberă, aceste semnale sunt de folos, dar nici toate sindicatele din lumea liberă nu sunt comuniste, nici toată creştinătatea nu este condusă de consiliul ecumenic pro-comunist dela Geneva, nici toată presa lumii occidentale nu este comunistă. Aşa că adevărul va ieşi la suprafaţă şi monolitul "naţional - ceauşism - comunismului" va arăta din ce fel de cârpici e făcut, în orice caz deloc mai trainic decât acela din care trebuiau să-şi facă adăposturile deportaţii din Bărăgan, în anii de "ascensiune a puterii populare".

Aurel POP

CĂTRE REDACTIE

* Chicago, STATELE UNITE-...Accept cu bucurie să colaborez la "Cuvântul Românesc", ziar pe care-l preţuiesc mult. Nu voi putea scrie texte speciale dar pot trimite copii fotografice după articole publicate în presa românească din exil între 1948-68. Majoritatea cititorilor Cuvântului Românesc nu le cunosc. Sau, aşi putea reproduce fragmente din "Autobiografia" (vol.I, 1907-1937), a cărei traduceri în franceză va apare la toamnă la Gallimard.

Deocamdată vă trimit un fragment din primul volum de Amintiri. Plec mâine, pentru patru luni, în Franţa. La întoarcere vă voi trimite şi alte proze literare sau articole critice de-ale mele....

Cu mulţumiri anticipate şi felicitări pentru excelentul ziar pe care-l conduceţi.

Prof. Mircea ELIADE

* Melbourne, AUSTRALIA - Vă adresez aceste rânduri cu speranţa că o să mă puteţi ajuta, deoarece noi aici în Australia nu avem un număr mare de Români şi deci şansa de a găsi meterialul de care am nevoie, este mică. Iată despre ce este vorba : In ziarul australian "The Age" (ziar cu circulaţie în toată ţara), a fost publicat un articol pe tema "asupririi minorităţilor ungureşti din Transilvania".

"Societatea Românească", al cărei preşedinte sunt, a discutat într'o şedinţă specială a comitetului, acest articol şi am întocmit o scrisoare către editorul ziarului, deasemeni am fost primit de către Michael Barnard, autorul articolului. In discuţia pe care am avut-o, printre altele el motivează că posedă materiale furnizate de către comitetele de Unguri din toată lumea.... Rugămintea mea este, dacă aveţi amabilitatea de a mă pune în legătură cu persoane care să-mi poată furniza orice material este posibil pentru a argumenta în această campanie, care prevăd că se deslăţuie şi aici în Australia.

Emil CICA

* Munchen, GERMANIA - Dela început ţin să vă felicit, că aţi reuşit, prin perseverenţa D-voastră şi a celorlaţi colaboratori, să faceţi din "Cuvântul Românesc" un ziar model..... Munca grea pe care o depuneţi, este de admirat şi nu poate fi răsplătită prin bani. ... Lupta anti-comunistă este în mâini bune şi cred că va fi şi mai departe bine condusă... Alăturat trimit o mică contribuţie.

Constantin FOGHEL

* Roma, ITALIA - Apreciez mult publicaţia ce o conduceţi, mai ales pentru limba aleasă şi atitudinea Cuvântului Românesc.... Ziarul îndeplineşte o mare misiune ţinând trează conştiinţa românescă....... Anexez alăturat suma de douzeci de dolari ca un sprijin pentru munca ce o depuneţi...Nu ştiu dacă este suficientă pentru tot ce faceţi..

E.GHILEZAN

* Giessen, GERMANIA - Am primit şi am citit cu multă plăcere Cuvântul Românesc, numărul din luna Aprilie. Reuşiţi să redaţi în ansamblu adevăratul conţinut al sărbătorilor de Paşti: Iubirea între oameni în general şi cea dintre români în special. Mă bucură să constat că prin versurile lui Dante traduse atât de magistral de Eta Boieriu am contrbuit şi eu la această sfântă atmosferă.... In legătură cu articolaşul dlui Romalo asupra lui G.G. Mironescu, există un fapt neamintit de dânsul. Fără să afirm că el este sigur autentic - dar poate dl Romalo poate ştie mai bine, versiunea circulând printre intelectualii de atunci aparţin tradiţie să-i zicem orale. G.G. Mironescu era ţinut în casă ascuns aşa cum zice şi dl Romalo. Se întâmplă însă că moare, ceeace îi pune pe membrii familiei sale în mare încurcătură. Pentru a scăpa de teroarea securiştilor, îl transportă pe fostul ministru până într'un parc bucureştean, unde îi lasă cadavrul pe o bancă, cu un bileţel pe care scria: "Acesta este G.G. Mironescu fost prim ministru al României". Ar fi interesant de ştiut cât de autentică este această întâmplare putându-se intercala eventual între cele relatate de dl Romalo.

Ovidiu VUIA

* Black Forest, STAŢELE UNITE- "...primesc ziarul şi îl citesc dela cap la coadă, chiar de mai multe ori. Mă bucură, mă umple de satisfacţie ce citesc, nu numai pentru conţinutul lui. ci pentru mulţumirea de a vedea scris ADEVARUL, nu numai şoptit prin unghere; cu teama în suflet. Referitor la un articol din ziar, vreau să vă relatez un fapt care denotă felul nostru al românilor.... Socrul meu mi-a anunţat sosirea lui la New York, la ora 3.00 p.m. şi mi-a fost imposibil de a putea pleca în aceiaşi seară din Colorado, spre New York...Ce să fac ?...Am căutat să dau de nişte români care să-l poată întâlni şi să-l îndrumeze ce să facă până a doua zi...După multe peripeţii am aflat adresa dlui P. care la început ar fi vrut să facă acest lucru, dar până la urmă s'a răsgândit... Prin altcineva, am găsit adresa unui alt român M.P. cu prietenul lui, care au acceptat şi s'au purtat minunat cu socrul meu: l-au plimbat prin Oraşul Poartă al Americii, l-au culcat la ei, într'un apartament modest, dar plin de căldura inimilor şi a amintirilor. Ei erau veniţi în Statele Unite de numai 10 luni....pe când dl P. era deja de mai multă vreme sosit în America, se acomodase şi nu-i mai păsa de nimeni şi de nimic....Câtă deosebire, câtă diferenţă de felul cum trebuie să simţim şi să ne comportăm ca români şi fraţi.... Ca o foarte mică recompensă a acestui minunat gest de frate român, vă trimit un abonnament pentru dl M.P...."

Alex N.DROSU

NOTA REDACŢIEI

Ţinem să facem cunoscut că redacţia ziarului "Cuvântul Românesc" nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

Second Class Mail Registration Number 4133

Insemnări pe margine de drum:

DIASPORA

Nicolae PETRA

Vorba vine dela greci și în original ar însemna "ceva ce se risipește" și transformată puțin, a fost întrebuințată de evrei într'un sens oarecum opus. Diaspora a devenit o vorbă ce însemna o unitate într'o situație de risipire. Evreii aflați în robia babilonică au făcut parte dintr'o diasporă, așa cum și evreii creștini în cei dintâi ani ai creștinismului, aflați în afară de Palestina făceau parte dintr'o diasporă. Cuvântul a ajuns a însemna nu o risipire ci o strângere la un loc a celor "risipiți", a celor ce nu mai aveau o rădăcină, nu mai făceau parte dintr'o unitate geografică și politică ci doar din una spirituală.

Evreii au trăit mai bine de 2000 de ani în "diasporă" și numai creația statului israelit acum 30 de ani a terminat situația asta de unire în risipire.

Nu numai evreii, ci toți cei care au fost smulși dintr'o unitate politică-geografică și obligați să trăiască într'o unitate în care singura legătură între indivizii risipiți e o unitate spirituală, indivizi trăind cu conștiința că aparțin unei grupări cu o istorie, credință, tradiție comună și aflându-se într'o lume streină, adesea ostilă cu foarte puțin contact personal.

Exilul și diaspora pot să fie acelaș lucru, dar nu e obligatoriu să fi așa. Exilul e o situație care rezultă natural din faptul de a ieși din țara ta, cu sau fără voie și cu imposibilitatea de a te înapoia pentru motive fizice sau morale, deci o situație "pasivă". Diaspora, din contră, e o acțiune, e ceva "activ". Creștinii din cele dintâi veacuri d. Chr. aflați prin Asia, Grecia sau Italia, erau exilați dar aparțineau în acelaș timp la o diasporă, conștienți de faptul că făceau parte dintr'un grup unitar, care avea un ideal comun, slujeau un scop ce era acelaș pentru toți.

Un român ieșit din țară după războiu, sau aflat în afară de granițele țării în 1946, e un exilat, atât timp cât nu se poate înapoia în țară pentru motive fizice sau morale, dar nu e automatic un membru al unei diaspore. Chiar dacă nu se înapoiază în țară, dar trăind liniștit într'o societate cu care s'a identificat, fără să simtă necesitatea de a trăi într'o unitate spirituală românească, poate fi, din punct de vedere "istoric" un exilat, dar nu aparținând unei diaspore.

Pentru a aparține unei diaspore, cea dintâi condiție e de a fi un exilat, apoi de a simți pe ceilalți exilați alături, de a trăi durerea de a nu putea fi în țara de care a fost înstreinat, și dorința de a regăsi patria, viața de odinioară, el sau urmașii, mâine, sau peste 2000 de ani.

Nu e indispensabil un contact fizic cu alți exilați, ci doar conștiința că alții, ca el, trăesc, chiar fără să se cunoască, în acelaș gând, în aceeași dorință, speranță.

Exilul românesc e foarte debil, și din această pricină nu poate forma o diasporă puternică. Sunt prea puțini cei ce duc cu ei determinarea de a rămâne așa cum au fost când au fost siliți să părăsească țara din motive morale sau fizice de nesuportat și care continuă să facă efortul de a se considera români, de a face ceva pentru ei și pentru alții ca să poată continua să mențină adevărata credință românească.

Avem nevoie de această diasporă, de o unitate cât mai puternică în plan spiritual-cultural, cu legături fizice atât cât e posibil, dar cu menținerea unei culturi și spiritualități românești din care să se adape toți cei din lăuntrul diasporei.

Nu e suficientă curiozitatea de a vedea ce fac ceilalți, de a primi o carte sau o revistă, aproape nicicând plătită, ci e necesar efortul, ce pare adeseori și pentru mulți inutil, într'o lume unde nu ne lipsește nimic pentru trup, ci de a căuta să hrănim în noi un suflet românesc și a ajuta și pe alții să o facă.

Diaspora românească e o necesitate, trebue să existe, dar nu e indispensabil de a număra înlăuntrul ei pe toți care ar putea sau ar trebui să facă parte. Puțini buni lucrând împreună pot face foarte mult. Eforturile izolate, în aceiași direcție, ce caută acelaș ideal, se strâng împreună și se formează o forță de care avem nevoie pentru a ține vie adevărata idee românească, o armă cu care putem învinge și înlătura atâtea dușmănii și mai târziu servi de chiag pentru România viitoare care va crește din trecut, trecând prin diasporă, formând viitorul adevăratei Românii când aceasta va fi cu putință. Si e cu putință.

Nicolae PETRA

PREOTUL GHEORGHE CALCIU ÎN POLITICA CIORII VOPSITE

Urmare din pag. 1

A spune că l-a arestat pe preotul Calciu din cauza combaterii ateismului, ar fi un lucru care nu sună bine în ochii lumii. In fapt un lucru care s'ar întoarce nefavorabil contra regimului. In fața unei asemenea situații, tovarășii s'au hotărât să vopsească "cioara". Si anume: să inventeze un motiv de arestare care ar putea suna favorabil, mai cu seamă pentru străinătate. Si așa, l-au etichetat pe preotul Calciu ca "legionar" și "fascist" plecând de la socoteala situației de fapt, că umanitarismul internațional al timpului de față nu are inimă și voce decât atunci când este vorba de victime din mediul de stânga și necreștin. Oamenii de alte concepte pot pierii. Nu interesează.

După o știre din Tară, acuzațiile contra preotului Calciu, produse de politica ciorii vopsite, sunt: a) că ar fi legionar și totodată ar fi avut legături cu muncitorii români care -în ultimul timp- au pus bazele unui sindicat muncitoresc liber; b) și, că în timpul detențiunii lui din închisoarea Pitești (acum vreo 30 de ani), ar fi organizat un complot legionar de rebeliune împotriva regimului comunist, iar pe cei care nu voiau să adere îi omora.

Cu asemenea acuze, inventate, în care se pune accentul pe "legionarism", s'a mizat pe devierea atenției occidentalilor de la cazul de arestare al preotului Calciu și de la cel de mișcare al unor muncitori români de a se constituii într'un sindicat liber. Mizarea ceausistilor e ușor de înțeles: Asociind cele două cazuri cu "legionarismul", pe care în chip vopsit îl numesc "fascism", occidentalii se vor feri să ia apărarea preotului Calciu și a mișcării muncitorilor români, dat fiind că ei ar avea oroare față de fascism.

In chip îmbucurător, politica ciorii vopsite, de deviere a occidentalilor, n'a lucrat în întregime după socoteala de acasă. Căci unele dintre cele mai mari ziare europene ("Die Welt", "Frankfurter Allgemeine Zeitung", etc.) au scris despre cazuri, expunând nelegiuita opresiune aplicată preotului Calciu și muncitorilor care au avut curajul să ridice fruntea.

Aceste două cazuri constituiesc ultima dramă politică petrecută în România. In fond ele atestează, că niciun fel de opresiune comunistă nu va fi în stare să ucidă spiritul luptător antimaterialist al oamenilor lui Dumnezeu și al muncitorilor care se ridică pentru o viață liberă și demnă. Cel mult, acest spirit va putea fi înăbușit în chip temporar.

E cazul să ne dăm seama, că lucrarea preotului Calciu e de cel mai înalt nivel spiritual. Poate că în strădaniile ei, omul a fost stăpânit de credința că Biserica nu îl va lăsa baltă, și se va alătura acțiunii lui, făcând ceea ce face Biserica în Polonia. Un lucru care, din păcate, nu s'a întâmplat.

Preotul Calciu e un exemplu viu de preot adevărat, care preferă drumul suferinței în locul politicii de acomodare cu ateismul. Un apostol al zilelor de azi care vrea să dea țării răvășite de aberațiile și constrângerile comuniste un sens de viață evanghelic.

Protestăm cu indignare și toată hotărârea, contra nelegiuitei arestări a lui și a tuturor matrapazlâcurilor legate de ea.

Eugen BÂRSAN

O Tu, Patriarhie,

CARE EȘTI PIERDUTĂ ÎN NEAGRA CEAUȘIE

Stroe MOLDOVANU

Sunt un văduvit de educația "științifică și fără greș" de care se bucură azi românul.

Pe vremea ignoranței burgheze tata își făcea semnul crucii fără frică; mama mi-ar fi lungit urechile dacă n'aș fi salutat respectos un preot, iar bunica îmi povestea minuni din viața sfinților și despre puterea lui Dumnezeu.

Așa era pe vremea mea...

Azi, înaintea Sf. Sărbători ale Paștelui a fost arestat în București păr. prof. Gheorghe Calciu! Vina: a vorbit tinerilor despre respect, mila creștină și puterea lui Dumnezeu.

Contra acestei arestări Patriarhia Română n'a făcut nici un protest.

Inaltul for bisericesc fiind preocupat ca să blagoslovească pe cei din Statele Unite cu teologi, cântăreți de strană, mitropoliți și acum cu Prea Fericitul Cap al Bisericii.

Veniții Patriarhiei vor să ne împăcăm, pupăm și să înglobăm în rugăciunile noastre pe maestrul Niculiță: "... cel mai iubit fiu al poporului..."

Dar noi nu ne-am certat și nu ne-am uitat Biserica.

Sufletul ortodoxiei s'a înălțat și a trecut de mult peste hotarele învelite în sârmă ghimpată.

Este acest suflet de ortodox, înfrățit în pribegie cu sufletul Bisericii Unite, care ține treaz peste hotare conștiința națională, ne păstrează istoria și luptă pentru eliberarea popoarelor subjugate de guvernele ateiste, inclusiv România.

In contrast cu lupta noastră de a apăra Biserica și pe slujitorii ei, nici un preot din Lumea Liberă supus Sf. Sinod din București, n'a protestat prin grai sau scris contra arestării fratelui lor întru Hristos și Patriarhie păr. G. Calciu.

Așa le-a poruncit Vlădica Niculae!

Dar unde tragedia devine comedie este că noi, care nu primim ordine din țară, suntem singurii păzitori ai Bisericii și singurii prieteni care putem să-i strigăm durerea și să împiedecăm ca rezidența Prea Fericitului să nu fie transformată în garaj așa cum în Rusia bisericile au fost transformate în grajduri.

Si totuși noi care apărăm credința și țara suntem acuzați că nu ne unim ca să apărăm țara și credința!

Si aci este răscrucea drumului care separă pe luptătorii pentru Hristos și țară de umblătorii după măriri lumești și cameleonii comuniști.

Spre fericire sunt foarte mulți preoți din sânul Patriarhiei care ne înțeleg și ne suportă lupta.

Ei știu că dacă n'am fi noi să informăm opinia publică și să protestăm, sute și mii de preoți, inclusiv Prea Fericitul Patriarh, poate întâmpina soarta păr. Calciu.

Ei știu că preoții din lumea liberă servesc pe Dumnezeu și nu "teatralizează", din ordinul guvernului, servicii religioase ca să arate turiștilor "cum erau în trecut superstițiile la români" ... (Explicația ghidului dată vizitatorilor, N.R.). O farsă care se joacă zilnic la "mânăstirile-muzee", cu decor de măicuțe durdulii care bat toaca, atrag drumeții și strâng arginții.

Si tot ei, preoții cei mulți din Patriarhie, știu că în contrast cu ce se întâmplă în România, credincioșii de aci pot ridica și repara biserici și că la umbra lor noi strângem și păstrăm tot ce are mai scump Neamul Românesc: Tezaurul Adevărului!

Stroe MOLDOVANU

DESPRE DEMOCRAȚIE

-CUM E ȘI CUM AR FI SĂ FIE-

Urmare din pag. 1

poporului prin popor și pentru popor", ci concepția marxistă a democrației: dictatura proletariatului" menit să realizeze un nou tip de societate: "societatea fără clase", la care se poate ajunge parcurgând două stadii intermediare: "democrația" populară și "democrația" socialistă. Ultimul stadiu: "democrația" comunistă care va fi însfârșit întruchiparea democrației ideale!...

Societatea "fără clase" va fi o societate de "oameni noi", o societate omogenă, formată din indivizi, pentru care legăturile de familie, neam, popor și națiuni nu vor mai juca nici un rol sau vor dispărea cu totul. Un pas în această direcție face R.F.Germania prin legea care permite schimbarea numelui de familie pentru oricine, cu sau fără motive plauzibile. Societatea "fără clase" va fi și o societate "fără stat", pentrucă nu va mai fi nevoe de el; această societate "fără clase și fără stat" va fi o societate "perfectă" care va funcționa ca un automat, al cărui buton central va fi deservit de un singur om, "cel mai noi" dintre "oamenii noi": secretarul general al partidului unic, care va fi în același timp și șeful guvernului, capul statului și comandantul suprem al armatelor de pe uscat, de pe apă și din aer... Acest unicum uman va fi totodeauna un "providențial", concentrând în mâinile lui toate cele patru puteri în stat: executivă, legislativă, judicativă și a patra: presa și propaganda. Parlamentul, "ales" cu 99,9 la sută, va vota cu unanimitate toate legile propuse de "cel mai iubit fiu al poporului"; tribunalele vor da sentințele dictate de el; presa și propaganda vor sta în serviciul exclusiv al lui, fără drept de critică și opoziție din partea nimănui...

Poporul german a încercat din 1933 până în 1945 să creieze un "om nou" pe bazele rasiste ale Darwinismului social (de care Darwin însuși nu poate fi făcut responsabil!); de data aceasta tineretul socialist german se consideră chemat să repete experimentul pe bazele materialiste ale marxismului. Prima încercare a dus la împărțirea Germaniei și a Europei; a doua va lăsa în urma ei sau Uniunea Sovietică a Europei sau ruina totală a întregului continent dela Atlantic până la Urali. Nu e de mirare că școala germană de după a doilea războì mondial a redus până la eliminare învățământul istoriei, subordonându-l unei sociologii normative, care are ca obiect critica societății: burgheze în vederea unei societăți " noi ": omogene și armonice, lipsită de clase și națiuni, de al cărei "bun mers" se se va îngriji, până la înfăptuirea definitivă, dictatorul providențial în fruntea unui stat planificator și falimentar.

Umorul englez ne-a oferit până acum două modele de o astfel de societate total emancipată și total inumană: Brave New World a lui Aldous Huxley din 1932 și Nineteen - eighty - four de George Orwell (pseudonimul lui Eric Arthur Blair) din 1950, în timp ce "democrațiile" populare și socialiste din răsăritul și Sud-estul Europei ne demonstrează "pe viu" societatea "multilateral" planificată și "multilateral" oprimată! De neînțeles cum oameni întregi din rândurile Refugiului nostru se mai pot pune în serviciul "democrației"... democratizante! Mai ales când e vorba de refugiați relativ recenți, care au trăit "pe spinarea proprie" "binefacerile" democrației marxiste-leniniste...

D.C. AMZAR

CONFRUNTAREA

Ștefan FILIP

Arhicunoscut pentru imaginația sa, Wells propuse lui Dumnezeu să încerce o formă modernă de ispășire a păcatelor cu a Sa mașină a timpului. Zis și făcut și pentru că Marx, mereu gâlcevitor și refractar, nu credea în ceea ce spuneau cei ce veneau de pe pământ, l-au băgat în mașina timpului și iată-l pe părintele comunismului miner în Valea Jiului.

Burghezul planturos, comod, ce'și scria operele și citea operele economiștilor în biblioteca bine garnisită din British Museum, arăta soios, cu fața pătată de sudoare neagră de cărbune, porii dilatați, răsuflarea grea, părul năclăit de praf, ochii injectați. Era numai durere, obsedat să sfârșească odată ziua-noapte de muncă în mină, să meargă să doarmă, pentru ca a doua zi s'o ia de la capăt. Se știe că la nevoie până și ateii se roagă, astfel că Marx înalță ochii spre cer oftând: -“Greu m'ai pedepsit. Doamne!”

Din vorbă'n vorbă s'a aflat de prezența lui Marx în România și Brejnev îi ordonă lui Ceaușescu să-l trimită la Moscova.

Intrând în Kremlin, Marx nu s'a lăsat mult rugat să vorbească și începu: -“Nu înțeleg toată nebunia aceasta! Regimurile comuniste au devenit cele mai exploatatoare, muncitorii au nivelul de viață cel mai scăzut la cel mai mare volum de muncă, muncesc din greu pentru un salariu de nimic, sunt obligați să aclame dictatura, sunt obligați să lupte cu arma pentru extinderea puterii sovietice. In loc să se preocupe de nevoile popoarelor, comuniștii sunt ahtiați după putere, după dominație mondială, se înarmează și sunt gata să prăvălească munți de necaz și obidă peste lume numai scopul să și-l atingă, supremația totală.

Nu degeaba Engels pretindea că de s'ar întâmpla ca Rusia să încerce a extinde revoluția comunistă e ca și cum barbaria ar voi să înlocuiască civilizația.

-“Dacă nu'ți place în Valea Jiului, îți pot oferi un loc de minerit în Siberia”, se'ncruntă Brejnev. “Vremea romantică a doctrinarilor de bibliotecă, cu revoluții din birou, aparține secolului trecut. Acum poruncim, cine nu se supune piere, am deportat milioane de cazaci, germani, tătari, români, popoare mândre care nu au vrut să se supună. Regimul sovietic a împușcat zeci de mii de ofițeri polonezi la KATYN, toată floarea armatei poloneze care nu voiau să ne asculte. Nu există cruțare, tăvălugul nostru continuă să amestece cu nimicnicia pe toți cei care ni se împotrivesc. Cât despre tine, ascultă la mine: numai o minte infantilă putea să clădească o teorie care să se prăbușească atât de rapid ca teoria revoluției comuniste. Privește și observă că revoluția comunistă nu putea isbucni niciodată în lumea civilizată, industrializată, cum ai afirmat, pozând în mare gânditor. Muncitorul bine plătit, cu casă, televizor, mașină, călătorii în străinătate, ar fi nebun să'și distrugă societatea de care aparține, pentru că s'ar distruge și pe el însuși. Iți dai seama că numai o situație anormală, primul război mondial, speculată de Lenin și de alți fanatici ai răsturnării cu orice preț, a putut constitui dictatura bolșevică. Economic suntem falimentari, profităm de naivitatea oamenilor să ne ajute cu grâne, pentru că nu putem întreține această gigantică forță armată, fără a munci fără preget poporul. Desigur că-i muncim mai rău decât pe sclavi, dar nu se poate altfel. Al doilea război mondial ne-a avansat în situația de necrezut, din învinși devenind învingători datorită ajutorului american. Mizând pe ingenuitatea lui Roosevelt și pe indiferența cinică a lui Churchill, am luat jumătate din Europă și ne-am alipit-o, ca sateliți în lagărul comunist, cât ai clipi. Avem cel mai mare imperiu din lume, am intrat până în coastele Americii cu Fidel Castro, suntem în Africa, în Asia, la Polul Nord sau Sud, avansăm mult mai rapid decât am crezut noi înșine. Paralizați de frică, occidentalii nu ne pot înfrunta. Nu s'au amestecat în răscoalele din Ungaria, în ocuparea Cehoslovaciei, nu au sprijinit grupele de partizani din România. Ne-am construit forța imensă de-acum în felul cum se construiau piramidele. Nimeni nu lucrează de plăcere, de aceea am introdus mitul muncii ca singură credință, singură modalitate de a da sens unei vieți de sclav. Munca devine astfel omenire, o fericire chiar pentru că îl scapă pe sclav de bătaie, de închisoare, de moarte. E adevărat că, mai devreme sau mai târziu, munca intensă ucide, important însă e să moară după ce i-am luat toată energia de care era capabil. Vrea, nu vrea, muncitorul face ce-i dictăm noi, toate căile duc la limitarea lui. Intr'o societate liberă, muncitorul își poate alege patronul, intreprinderea, aici posibilitatea de a alege se reduce la a muri sau munci pentru noi.

Pentru că scopul scuză mijloacele, folosim toate metodele posibile pentru exploatarea popoarelor. Știind că românii își iubesc patria, trecutul, eroii, l-am lăsat pe Ceausescu să pozeze în naționalist, pentru a-i munci mai mult (ai simțit-o pe piele proprie, în Valea Jiului) și le luăm totul prin CAER, tratând dela Varșovia și împrumuturile nerambursabile acordate Vietnamului, Cubei și altor focare de luptă pentru hegemonia Uniunii Sovietice. Finanțăm brigăzile roșii, teroriști care sunt angajați să ucidă, cheltuim sume imense cu agenții noștrii -răspândiți în toată lumea - avem peste 600,000, speculăm orice neînțelegere, fie ea religioasă, economică, suntem prezenți la preluarea centrelor petrolifere, făcând tot timpul propagandă antioccidentală.

De fapt ne facem un serviciu reciproc. Ținem sus si tare steagul marxismului și în felul acesta renumele tău nu dispare, pentru că ce era marxismul, dacă nu o teorie moartă despre o revoluție în occident, care nu se va petrece niciodată? Erai acum un autor mucegăit, călcat în picioare de servitori și aruncat la gunoi. Pentru a căpăta consistență paginile manifestului comunist au fost înroșite cu sângele atâtor milioane de nevinovați, uciși pentru că luptau pentru libertate, se opuneau puterii sovietice. E o consistență bazată pe vampirism politic, recunosc, dar politica fără vampirism e o suetă searbădă de cafenea. Purtarea e totul, poți extermina popoare, genocidul nu poate fi pedepsit deși e infinit mai crud și mai primejdios decât o simplă crimă, pentru că asasinul e prea puternic. Ii mulțumim lui Stalin, tătucul, care a făcut mai mult decât toți țarii pentru mărirea puterii Rusiei, chit că a omorât mai mult de 20 milioane de oameni și a nenorocit alte sute de milioane.

Ne continuăm această înfricoșetoare operă și iată că ai apărut tu, să te miri, să ne desminți, să'ncerci să strici totul, imperiul nostru fără precedent în istoria rusă, pe cere-l menținem printr'o imensă teroare, singurul mijloc de a-i face pe oameni să te respecte. Fii mulțumit că nu te dau pe mâna securității, și avem o securitate care a depășit toate așteptările făcând pe cei anchetați să spună ce-au supt la sânul maică-și și-mai ales- ce nu știu, când e nevoie. Te dau pe mâna lor și te preschimbă ei, imediat, în antimarxism notoriu, dușman al clasei muncitoare. Ca să nu mai pierd timpul degeaba cu tine, spune mai repede dacă accepți Siberia sau te'ntorci în Valea Jiului. . .

ROMÂNI PE MERIDIANELE LUMII

Arhim. ROMAN BRAGA

A sosit la redacția Cuvântului Românesc copia a două scrisori semnate de deputata Dulce Sales Cunha Braga, membră în parlamentul brazilian.

Domnia Sa este profesoară la Universitatea Catolică din Sao Paulo, șefa înregimentării femenine într'un fel de mișcare legionară braziliană: “Tradiție, Familie și Proprietate”, care a cuprins aproape toată America Latină și, în plus, este Președinta de Onoare a Societății Culturale Româno-Braziliene din Sao Paula.

De mai multe ori deputata a afirmat în fața Parlamentului și în scris, că Românii din exil sunt singurul grup etnic, care au contribuit în mod efectiv să deschidă ochii poporului brazilian asupra pericolului comunist. Si, într'adevăr, figura lui Al. Petru Silistreanu devenise legendară în timpul revoluției comuniste, când țara aceea era aproape să fie înghițită de bestia apocaliptică. Flămând și fără bani, dar neobosit Alex Silistreanu a străbătut Brazilia în lung și'n lat, împărțind mii de manifeste; strigând, vorbind, blestemând, din dragoste pentru patria lui adoptivă. Era o glumă în colonia românească din Sao Paulo, că Silistreanu și cu femeile braziliene au scăpat țara de comunism; femeile care ieșiseră pe stradă cu oale, castroane și tigăi, să protesteze împotriva guvernului pro-comunist. (A revolução das panelas).

Scrisorile amintite mai sus sunt un omagiu adus acestui mare poet al exilului românesc. După ce îl felicită cu ocazia sărbătorilor Paștelui, deputata Dulce Sales Cunha Braga continuă: “Sunt foarte emoționată să aflu că lupta Dumitale împotriva comunismului, atât în țară cât și aici în patria adoptivă, durează de mai bine de patruzeci de ani. Să dea Dumnezeu ca lupta aceasta să dea rod și toți brazilienii să urmeze exemplul Dumitale de umil soldat al lui Hristos, însă mare general pe câmpul unei mari bătălii, care azi este a lumii întregi. Dumnezeu să te binecuvinteze pentru tot binele pe care ni l-ai făcut, și fie ca munca pe care o întreprinzi să sporească din ce în ce mai mult, spre fericirea noastră a tuturor.”

In a doua scrisoare, Doamna Dulce Sales Cunha îi spune: “Am primit tocmai acum poemul Dumitale în limba portugheză “Când Apusul Doarme”. Este foarte dramatic, uman și realist, scoțând în evidență preocuparea-ți de totdeauna cu nepăsarea și lenevia Occidentului în fața exemplelor vii de infiltrare a comunismului, care au loc în fiecare zi. Dacă noi am avea mai mulți Silistreni în Brazilia, propagând ideia adevăratei libertăți împotriva încercărilor comuniste, am avea mai multă liniște în țara aceasta”.

Prima scrisoare este intitulată: “Marelui Meu Amic Silistreanu”, iar a doua “Marelui Amic și Ilustru Poet”.

Intr'adevăr, Silistreanu e o figură de legendă, poetul exilului prin excelență - un alt Ovidiu cântându-și tristețea pe malurile oceanului din Sud. Nimeni nu știe unde stă, unde mănâncă și doarme. Adresa lui este o cutie poștală. Un om care trăiește din vis și moare fără pensie, pentru că preocupările lui sunt dincolo de coordonatele vieții. In lupta lui pentru Dumnezeu și patria robită, se ia la trântă cu demonii, desgroapă morții, vorbește cu cavalerii Apocalipsului, blestemă forțele întunerecului sau chiamă din cer îngerul răzbunării.

Dacă poezia românească a lui Silistreanu abundă de multe ori în epitete macabre, iar în versificație și ritm nu se poate desprinde de influența lui Aron Cotruș, în limba portugheză el atinge culmile unui mare și autentic poet. “La Moartea lui Jan Palach”, “Pescuind în Pârâul Adânc” sau “Crăciunul Copilului Fără Pantaloni” sunt adevărate perle de literatură universală.

Cred că Exilul Românesc are o datorie față de acest om, care a împodobit cu poeziile lui paginile revistelor “Căminul”, Cetatea Luminii, “Drum”, “Destin”, precum și a altor publicații. Dorința lui, acum la 62 de ani împliniți este ca să nu moară până ce nu-și va vedea strânse într'un volum poemele cele mai frumoase și demne de publicat. Dar cine poate să-și ia sarcina acestei costisitoare întreprinderi? Este adevărat că Românii din Germania i-au publicat un volum de poezii legionare, însă poeziile lui Silistreanu sunt mult mai complexe. Le putem împărți în trei categorii: Dumnezeu, Patria și Dragostea pentru cei mici și umiliți.

Institutul de Cercetări dela Vatra Românească păstrează toate poeziile lui Silistreanu, așa cum le-am primit prin poștă, una câte una, scrise pe foi volante sau pe hârtie de ambalaj sau chiar pe colțuri de ziare. Pentru clasificarea lor în vederea unei publicări, este nevoie de munca unui alt poet, care să le citească și să le înțeleagă în adevărata lor semnificație.

Sperăm că Exilul românesc nu va lăsa pe acest poet, cu care brazilienii se mândresc, să fie înghițit în anonimat, așa cum se întâmplă cu alte zeci și sute de români răspândiți pe meridianele lumii.

Arhim. Roman BRAGA

De aceeași parte ...

L. CROMIDE

Cine ar fi crezut-o acum, să zicem, 7-8 ani, că vom sta amândoi în umbra unei terase de cafe parizian, împăcați în ideile noastre politice, constatând că ești plasat mai la dreapta decât mine? Ani de zile, de prin 1965 până anul trecut, m'am înșelat asupra ta. Mă gândeam cu dispreț la tine, dar într'un fel te și invidiam pentru cele pe care la vedeai cu ochii proprii... Te credeam un vândut, dar întâlnirea noastră complet întâmplătoare într'o după amiază la Paris mi te-a arătat ca pe un mare rezistent! Cât greșisem! Cât greșisem atunci prin 1965 când te-ai întors după un voiaj de două luni prin Vest? Mi se păruse chiar că te așezi cu vădită satisfacție, pentru ochii galeriei, pe scaunul din biroul unde lucram claie peste grămadă. Mi se păruse chiar că haina aceea frumoasă (“. . . am luat-o la Milano, odată pe ploaie. Stii ce repede se schimbă acolo vremea și eu eram numai în cămașă. . .”) o purtai cu oarecare dispreț pentru originea ei capitalistă. Nu, nu știam ce repede se schimbă acolo vremea, nu mă puteam imagina sub cerul Italiei nici în vis. Mi se păruse altădată, când mi-ai adus acasă ceva urgent de lucru de la birou și eu eram în concediu medical, că te uitai cu milă la camera întunecoasă, cu mobilă disparată, baie comună, “cu lemne”, pentru a cărei repartiție plătisem unui inspector de la I.A.L. o sumă care-mi dezechilibrase bugetul pe multe luni. Tu ședeai într'un bloc din centru, din cele vechi, că doar n'aveai să te înjosești într'o locuință cu confortul stabilit de cei ce au astăzi pâinea și cuțitul în Tară.

Știam că toate se datorau “unchiului”, un unchi ajuns pe atunci în prima linie, grație lui luaseși pașaportul într'o săptămână, grație lui aveai să pleci în Vest în fiecare an, când ca turist, când în interes de serviciu. In conversația ta erau frânturi care mă chinuiau: “. . . când traversam între Pavia și Florența. . .”, sau “. . . dimineața în Piața Navona. . .” sau “. . . am dormit într'o noapte într'un han lângă Manosque în Provența. . .”

Greșeam acuzându-te că nu ne spuneai niciodată că oamenii pe “acolo” (acum “pe aici”) stau cu fruntea sus, nimic din cele publicate în ziarele noastre nu era adevărat. Probabil că nu era niciun motiv să dorim cu vehemență să vedem “the free world”, cuvinte pe care le rosteai impecabil și cu o ușoară nuanță de dispreț. . .

Au trecut anii. Acum patru ani, soția mea care a avut tot timpul pașaport străin dar n'a putut să plece niciodată, a obținut să plecăm “aici”. Sub euforia descoperirilor aproape te uitasem. . .

Dar te-am regăsit la Paris. . . Cu doi ani în urmă, unchiul murise de un atac de cord, veste pe care ai primit-o la Londra. Te-ai întors imediat, ți-ai luat soția și cei doi băieți și te-ai “exilat”. . .

Tăceam și te ascultam în seara care începea să coboare. Când îmi spuneai cât mă admirai pentru răbdarea mea, tu mai scăpând ici-colo câte o vorbă împotriva “regimului”...Am încercat la un moment dat un sentiment de revoltă. Am adus vorba despre “unchiul” . . . Ai glumit și m'ai dezarmat cu o glumă: “Ce esti de la cadre? Numai ăla te legau de familie și păcatele ei. . .”.

Rezistentule! Te-am văzut deja semnat într'o revistă cu numele tău întreg. Eu tac și acum, gândindu-mă la cei ce i-am lăsat în Țară. Rezistentule. . .

L. CROMIDE

ESTE "IMPERIUL SOVIETIC ETERN?"

- Analiza unui sovietolog occidental -

'Eternitatea sovietică'' ar fi dorința celor instalați de Soviete în capul atâtor popoare, la Varșovia, la Berlinul de Est, la Praga, la Budapesta, la București, la Sofia, și, de ce nu, chiar a celor dela Belgrad, sau Tirana, pentrucă nici acolo comunismul nu poate supraviețui o clipă după destrămarea "Imperiului Sovietic''. Dar sunt semne că ziua descompunerii acestui Imperiu, deloc mai anti-natură decât a fost cel austro-ungar, e mai puțin departe decât s'ar crede. Redăm mai jos riguroasa analiză a unui important specialist, Wolfgang Leonhard, născut la Viena (1922), crescut în U.R.S.S., ca fiu al unui comunist din Germania, emigrat. In 1945 W.L. a venit ca funcționar comunist la Berlin. In 1949 trece în Jugoslavia, ca semn de protest împotriva stalinismului, dar și acolo găsind același lucru, peste un an a trecut în Germania de West, până în 1972 când s'a instalat în U.S.A., le New-Haven, unde e profesor de "comunism internațional'' la Universitatea Yale. Evoluția lui politică și-a descris-o W.L. în cartea sa "Revoluția își licențiază copiii'' (1952). Această pertinentă expertiză precede cea mai grosolană greșală de până acum a Sovietelor: încurajarea Vietkongului să invadeze Cambogea. Titlul analizei este:

UNIUNEA SOVIETICĂ A INTRAT ÎN CEA MAI GREA CRIZĂ DIN ISTORIA EI

In ce constă forța și slăbiciunea Blocului Sovietic? Intrebarea este provocată de o contradicție de necrezut, pe care istoricii abia dacă vor putea s'o explice vreodată. Contradicția stă în faptul că super-puterea sovietică acumulează tot mai multă influență și putere în exterior, în vreme ce în interior se fac tot mai vizibile niște foarte adânci slăbiciuni ale regimului. Istoricii viitorului vor avea mari greutăți să explice cum a fost cu putință ca o țară și un sistem de alianțe ca "Pactul dela Varșovia'' au putut ajunge la influența anilor '60 și '70, în politica mondială.

In niciun Stat din lume nu mai există o contradicție asemănătoare cu aceea dintre un sistem birocratic organizat dictatorial-erarhic și necesitățile, condițiile și forțele unei societăți în curs de industrializare, așa cum vedem în Uniunea Sovietică. Această țară imensă este condusă cu aceleași metode, cu aceleași instituții și justificări ca acum 50 de ani. Este sistemul creat de Stalin. In acești 50 de ani situația generală este cu totul alta, dar regimul același. De aceea azi acest sistem este ca un fel de cismă de plumb, este frâna oricărei desvoltări viitoare a țării. Acest lucru îl dovedesc o serie de contradicții fundamentale.

Contradicția numărul 1: Uniunea Sovietică nu este capabilă să țină pasul cu revoluția techno-științifică, pentrucă sistemul economic impus prin dictatură împiedică menținerea la nivelul desvoltării technologice din restul lumii. Din această cauză U.R.S.S. va rămâne tot mai în urmă în domeniul technologic.

Contradicția numărul 2: Problema de restructurare socială și conflictul dintre generații, joacă roluri din ce în ce mai importante. Uniunea Sovietică are în fața ei uriașa problemă a creșterii populației dela oraș, proces de altfel întârziat, și care este însoțită de recesiunea populației rurale. In interiorul populației citadine lucrătorii rămân mai mult sau mai puțin la un număr stabil, în vreme ce așa numita categorie de "white-collar-worker'' crește năvalnic. Pătura care deci se mărește cel mai intens este aceea a inteligenței techno-economice și din această pătură se ivesc cei mai mulți critici ai regimului. In acest fel restructurarea duce tocmai la întărirea acelor forțe care sunt impotriva sistemului și intervin pentru o schimbare.

Contradicția numărul 3: aceasta e în conflictul naționalităților. 51 la sută din populația sovietică este rusească iar 49 la sută ne-rusească. Disproporționarea acestui raport prin natalitatea ne-rușilor este așa de mare, încât peste doi-trei ani Rușii cad sub limita de 50 la sută, devenind minoritate și influența populațiilor turcmene crește neîncetat. Rusificarea în curs poate să ducă cel mult la un sprijin adus regimului de cei ce vorbesc rusește, dar în același timp crește adversitatea celor ce sunt chiar azi 49 la sută ne-Ruși.

Contradicția numărul 4 își are origina în drastica retrogradare a ideologiei, în Uniunea Sovietică și în Blocul de Est. Ideologia oficială a marxism-leninismului era la început forța decisivă de stimulare și care cimenta și legitima regimul. Incă dela moartea lui Stalin a fost remarcată criza influenței ideologice, dar dela răsturnarea lui Hrușcia în Octombrie 1964 ea a devenit atât de stringentă și de rapidă încât se poate vorbi în Uniunea Sovietică de un adevărat vacuum ideologico-psichologic. Acest vacuum duce la resemnare dar în același timp și la căutarea alternativelor. Asemenea alternative sunt refugiul în tradiție, retrezirea interesului pentru religie, recrudescența naționalismului la diversele popoare. De asemenea încep să se prezinte și alternative politice.

Dacă sunt luați în considerație toți acești factori și dacă se mai ține seamă și de faptul că Uniunea Sovietică este foarte rămasă în urmă în sectorul bunurilor de consum, care crează primejdia unei rebeliuni a consumatorilor, obținem imaginea marilor slăbiciuni interne sovietice. In rândurile celor ce lucrează în industria sovietică se face vizibilă acum o a treia generație care arată o conștiință de sine ce nu se mai poate vedea în alte părți ale sectorului sovietic, și conducerea trebue să facă mereu concesii. In total se oferă tabloul unei adânci contradicții între situația instabilă a Sovietelor în domeniul intern și o mare desfășurare de forță în extern.

Această contradicție globală cred că va deveni tot mai mare și va cere soluții. Regimul birocratic nu mai are puterea pe care o avea. El dă semne serioase de degenerare cu inclusiva corupție și nepotismul din aparat. Se marchează de asemenea și un conflict în vederea succesiunii la conducerea politică. Niciodată în istoria sovietică nu a fost o conducere așa de bătrână ca acum când toți cei patru șefi sunt mult peste șaptezeci de ani și niciodată în istoria Sovietelor problema succesiunii nu a fost atât de rău pusă ca acum. Tinând seamă de toate acestea cred că Uniunea Sovietică și întregul Bloc Estic sunt scuturate de niște grave simptome de criză și se află în ajunul unor importante transformări. Ne întoarcem la întrebarea cum este cu putință ca un sistem destrămat de atâtea contradicții interne să aibă atâta eficiență în exterior. Deși pare ceva inexplicabil voi căuta totuși să găsesc o explicație.

In primul rând trebue să ținem seamă de faptul că regimul a știut să tacă și astfel să-și ascundă față de străinătate slăbiciunile, lipsurile și dificultățile interne. Ba chiar dimpotrivă a căutat tot timpul să prezinte străinătății imaginea unei unități monolitice. Succesul a fost atât de mare încât chiar aceia ce nu sunt orientați pro-comunist, sunt de părere că regimul este puternic interior și stabil. In Occident este foarte răspândită ideea că poate le merge rău câtorva intelectuali, dar masa poporului, și cu deosebire a muncitorilor, este de acord cu regimul pe baza realizărilor sociale. Ideea că "ici colo este câte un dizident'' e foarte răspândită. Cel mai important succes de politică externă al Sovietelor este obținut prin propagarea acestei false icoane a situației politice interne. Propria dorință a fost oferită străinătății ca realitate implinită.

Al doilea aspect al succeselor sovietice în politica externă cred că este de căutat în consecvența cu care își urmăresc propriile idei. In Occident se consideră că nu e frumos ca o idee să fie spusă în public mai mult de trei ori și în niciun caz nu se insistă mai mult de trei luni asupra ei. Un om politic din Occident poate ar avea chiar greutăți dacă și-ar repeta mereu aceleași țeluri politice. Politicienii sovietici dimpotrivă, acționează după deviza "consecvența duce la succes''.

Din 1949 s'a declarat fără întrerupere că Berlinul este capitala Germaniei de Est, înțelegându-se prin Berlin doar 'Berlinul de Est''. 23 de ani s'a pretins acest lucru care era în contradicție cu realitatea, pentrucă Berlinul-Berlinul întreg-, era sub conducerea Puterilor aliate. După 23 de ani de repetare permanentă a formulei s'a ajuns la o convenție internațională și a încetat brusc să se mai vorbească despre Berlin ca să se vorbească de 'Berlinul Occidental''. Si Berlinul de Est, ajuns capitală a Germaniei de Est a fost recunoscut ca atare, deci de unde 'Berlinul'' era unul, s'au făcut două Berlinuri, prin persuasiunea din cei 23 de ani în care s'a tot vorbit de Berlinul de Est ca despre o realitate. In acest fel din ne-realități se fac prin propagandă constantă realități. Acesta este numai un exemplu între multe altele, care arată consecvența de fier în urmărirea anumitor scopuri. Aceste scopuri sunt ajunse, în măsura în care adeseori se folosește în politica occidentală, conceptul de "realism''. In realitate acest concept spune întotdeauna că există dispoziția de a se da un pas înapoi. Se dă mereu înapoi în Occident și se pretinde apăsat că orice alt comportament ar fi. . . "ireal''. Ajustarea la voința blocului sovietic este etichetată "realism''.

Al treilea avantaj operativ al politicei externe sovietice constă în convertirea puterii militare în influență politică. Există rareori politicieni care au capacitatea celor sovietici care să facă dintr'o mare forță militară un transformator în folosul puterii politice.

Până la urmă însuși succesul este un motor al politicei externe sovietice. Iar succesul la rândul lui se datorește metodelor aplicate. Când în Occident se vorbește de politică externă, oamenii se gândesc la tratative, la miniștri de externe, la diplomați. Ei văd în diplomație singura formă de expresie a politicei externe și doar în anumite circumstanțe s'ar adăuga și elementul militar. Contrariul este însă în gândirea sovietică, pentru care diplomația este doar un mic aspect al politicii externe, și anume cel mai neimportant. Decisiv este din punctul de vedere sovietic, războiul politic. El se exprimă prin diverse metode, printre care diplomația nu este decât una din ele. Dacă în Europa este greu de explicat această problemă, în America este chiar fără nicio speranță. In Universitățile americane se discută despre diplomație și "diplomatic history'', și când este vorba de putere se înțelege "military power''. Esența luptei politice nu este percepută și astfel nu se bagă de seamă ca un lucru dela sine înțeles la adversarul politic grija cu care acesta uzează de orice dificultate din lagărul occidental, atenția cu care înregistrează orice tendință care să fie folosită cu ocazia celei mai mici dificultăți din lagărul occidental, nu se bagă de seamă cum se încearcă să se pună țările occidentale una împotriva alteia, și în interiorul fiecărei țări să se ațâțe cât mai mult partidele, curentele, personalitățile în concurență. In acest fel a reusit Uniunea Sovietică să joace rolul unei puteri mondiale, în ciuda slăbiciunilor ei economice și a crizei imanente a sistemului.

Trebuesc recunoscute în Occident primejdiile implicate în desfășurările de forță ale blocului estic, dar nu trebue să se ajungă la panică, pentrucă Blocul de Est se află în cea mai grea criză din istoria lui. Intreaga evoluție în acest bloc se apropie de o revizuire și niciodată până acum Occidentul nu a mai avut asemenea ocazie de a influența asupra evoluției în interiorul acestui bloc.

Politica Președintelui Statelor Unite, care vrea să pună la un loc destinderea cu drepturile omului, în condiționare reciprocă, ar fi din punctul de vedere de mai sus bună. Aceasta ar fi prima încercare a Occidentului de a vedea lucrurile ceva mai diferențiat și de a ajunge însfârșit la a recunoaște că tratativele cu conducătorii din Moscova, Varșovia sau Berlinul de Est sunt doar un aspect, între altele, al destinderii. Aspectul decisiv constă în crearea unei punți între aceste popoare.

O funcție importantă îndeplinește în acest sens acțiunea radiofonică a Vestului către Est. Aceasta este tot așa de importantă ca și tratativele la nivelul de Stat. Prin transmisiunile radiofonice și prin intervenția noastră consecventă pentru drepturile omului, nu se realizează numai un principiu etic dar chiar și un țel de politică reală: și anume să se revendice democratizarea și liberalizarea în Est ca o condiție necesară pentru o adevărată destindere.

Durabilitatea unei destinderi nu depinde de numărul documentelor subscrise, nici de numărul vizitelor de Stat și nici chiar de numărul îmbrățișărilor dintre oamenii politici din Vest și din Est, ci ea depinde exclusiv de cât pot să se deschidă societățile din Est. Merită să se aibă drept scop o destindere în măsura în care este condiționată de drepturile omului.

(Din "WURZBURGER STUDIEN ZUR SOZIOLOGIE'', publicat în urma unui simposion de sociologie din Wurzburg, Germania Occidentală).

AGRICULTURA ROMÂNEASCĂ DE MÂINE

Eugen POPESCU

In continuarea aprecierilor ce le-am făcut într'un articol publicat în Cuvântul Românesc din Septembrie 1978 privind agricultura românească, intitulat "O țară fără țărani", voi încerca de data aceasta să stabilesc un cadru al problemelor legate de reorganizarea agriculturii românești și să preconizez unele soluții ce mi se par mai potrivite, pentru a scoate agricultura țării noastre din starea falimentară în care se află.

După cum se va vedea mai jos, inventarul problemelor agriculturii românești și soluțiile pentru reorganizarea ei și a modului de exploatare al solului arabil, sunt variate și complexe, necesitând competență, curaj și dragoste de țară, pentru a le gândi și a le face publice. Prin publicarea acestui inventar de probleme, care nu este limitativ, sunt invitați toți românii din Exil să adâncească una, sau unele din aceste probleme și să propună soluții care să aducă înbunătățiri în sectoarele în care fiecare este competent și cunoscător. Poate cineva este competent a veni cu soluții privind învățământul agricol, altul să aducă idei concrete privind organizarea finanțării și creditării producției agricole, sau zootechnice, altul să trateze organizarea unor rețele de cabinete veterinare libere, pe comuni sau grupe de comuni, concomitent cu organizarea unor Case de asigurarea sănătății animalelor, etc. etc.

Sunt binevenite și soluții technice, moderne și eficace, pentru exploatarea solului arabil, întreținerea culturilor sau creșterea animalelor, în general orice soluții care să ridice bogăția agriculturii românești la locul pe care-l merită.

O reorganizare a agriculturii și zootechniei românești, presupune în prealabil legiferarea unei reforme agrare, a unui fel de Cod al Agriculturii, care să îmbrățișeze un cadru complex de probleme, ca:

A. Moduri de exploatare: văd posibile trei moduri de exploatare simultană în domeniile agriculturii românești: exploatări individuale, exploatări mixte și exploatări de Stat. Vom vorbi câteva ceva despre fiecare în parte.

1). Exploatări individuale, create prin redistribuirea pământului ocupat în prezent de Cooperativele agricole de producție (C.A.P.-uri), pe bază de înproprietărirea familiilor țărănești, cu loturi pentru cultura mare și loturi speciale de grădinărit, între 5 și 25 hectare, după numărul membrilor familiilor.

Aceste exploatări individuale vor funcționa ca Ferme individuale, dotate, pe lângă pământ care va fi primit gratuit, și cu animale de curte, care vor fi cumpărate de Fermieri dela C.A.P.-uri sau de pe piața liberă, prin credite puse la dispoziție de Băncile speciale pentru creditarea agriculturii.

2). Exploatări mixte, organizate prin cooperare între Stat și angajații respectivi, create pe scheletul actualelor Intreprinderi agricole de Stat (I.A.S.-uri), prin transformarea lor în următoarele structuri organizatorice: Ferme mixte, Intreprinderi industriale mixte și Combinate industriale mixte. Vom vorbi de fiecare în parte.

a). Ferme mixte. Capitalul fix al I.A.S.-urilor, compus din clădiri și mașini de tot felul, va fi evaluat și transformat în "acțiuni", formând partea de capital a Statului, iar Capitalul circulant al I.A.S.-urilor, compus din produse în depozit, seminte, pueți, animale, unelte mărunte, etc. va fi evaluat și transformat în "acțiuni", care vor fi vândute, corespunzător, angajaților respectivi, cu creditarea lor de către Băncile de specialitate. Proporția capitalurilor cooperante, Stat și angajați, va fi egală, prin vânzarea acțiunilor unei părți, ceilalte părți, până se va realiza o egalitate în participare la Capital. Deciziile se vor lua de comun acord, iar acolo unde vor fi neînțelegeri vor fi rezolvate prin arbitraj.

b). Intreprinderi industriale mixte. Industriile anexe agriculturii, ca: mori de furage, silozuri de cereale, Stațiuni de tractoare și mașini agricole, Atelierele centrale de reparația tractoarelor și mașinilor agricole, etc. vor fi transformate în Intreprinderi industriale mixte, al căror Capital va fi format din "acțiuni" rezultate ca urmare a evaluării activelor și distribuite în părți egale, între Stat și angajați, așa cum am arătat la pct.a.

c). Combinate industriale mixte. Actualele Combinate agricole, zootechnice, de exploatarea suprafețelor masive viti-pomicole, Stațiuni de vinificație, etc, vor fi transformate în Combinate industriale mixte, pe baza aceluiași principiu de cooperare între Stat și angajații respectivi, așa cum am arătat la pst.a.

2). Exploatări de Stat, cum ar fi: a). Stațiuni experimentale de Stat pentru producerea de seminte selecționate, pueți, etc, b). Stațiuni experimentale pentru creșterea și înbunătățirea animalelor de reproducție; ambele feluri de Stațiuni vor rămâne în continuare în exploatarea Statului, pentru un mai bun control științific al creerii materialului de reproducție. c). Stațiuni de Stat pentru irigații pe mari întinderi, care necesită investiții de lungă durată și specialiști de înaltă calificare.

B). Instituții de coordonare

Față de noile structuri organizatorice propuse, se impune existența unor Instituții de coordonare a activității acestor noi structuri, după cum urmează:

1). Proprietarii Fermelor individuale și angajații din Fermele și Intreprinderile agricole mixte, deveniți proprietari de acțiuni, vor fi organizați în Asociații de Fermieri, un fel de Sindicate ale proprietarilor agricoli, pe fiecare comună înparte și acestea vor avea în Capitala Județului un Oficiu central care stă în legătură cu conducerea politică și administrativă a Județului. Organizarea și rolul acestor Sindicate de proprietari agricoli, urmează a fi analizate și studiate temeinic, pentru a deveni organisme viabile și utile. Se va avea în vedere ca în compunerea lor să se prevadă existența unor agronomi, zootechniști și economiști, care vor sta la dispoziția Fermierilor cu toate cunoștințele lor de specialitate.

2). Se vor crea Oficii comunale, cu o Centrală județeană, pentru administrarea, conservarea și coordonarea Capitalului de Stat participant la Combinatele și Intreprinderile mixte sau Stațiunile experimentale de Stat.

C). Invățământ, studii și cercetare

Se vor prevedea măsuri pentru înființarea de gimnazii agricole, licee agricole și adaptarea Invățământului superior agricol și zootechnic la noile structuri organizatorice. Se vor menține și îmbunătăți Institutele de studii și cercetări agro-zootechnice și de mașini agricole.

Se va crea o Presă și o Editură de specialitate, cu caracter de popularizare a tot ce e modern și util în exploatările agro-zootechnice și utilizarea mașinilor agricole.

D). Bănci de specialitate

Se vor lua măsuri pentru funcționarea unui sistem bancar eficace pentru finanțarea și creditarea producțiilor agricole, zootechnice și industriilor anexe, atât a Fermelor individuale țărănești, cât și a Fermelor - Intreprinderilor și Combinatelor mixte.

E). Comercializarea produselor agricole. Se va stabili un cadru de măsuri pentru organizarea activității pentru comercializarea produselor agricole, intern și export, care să dispună de Stațiuni frigorifice, rețele dotate cu mijloace rapide de transport și Stațiuni pentru producerea de ambalaje moderne.

F). Organizarea unui minister al Agriculturi care să țină seamă de noile structuri organizatorice a sectoarelor de producție.

In cadrul acestui minister, se va organiza funcționarea unui Contencios, care să asigure cadrul legal al unor măsuri sau activități, și a unui Centru de statistică și plan al agriculturii, dotat cu un Computer corespunzător.

Pe baza noilor structuri, Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru generalizarea Cărții funduare, privind întregul fond funciar al Țării.

Iată un cadru minimal de probleme care privesc reorganizarea agriculturii românești, în vederea rentabilizării ei, prin folosirea tuturor energiilor umane ale țăranilor români și interesarea acestora în desfășurarea proceselor de producție ale agriculturii.

Transferarea către familiile țărănești a proprietății solului arabil al Țării și asocierea lor, alături de Stat, la marile exploatări existente ale sectoarelor agricole și zootechnice, constituesc garanții certe pentru o rentabilizare a economiei agricole și ridicarea bunăstării țărănimei române.

Indemnăm pe toți românii din Exil să studieze acest cadru minimal de probleme și să trateze una sau mai multe din ele prin presa românească din Exil, ajutând astfel la alcătuirea unui plan de reforme ce se cer pentru reorganizarea și rentabilizarea agriculturii românești, într'un regim de libertate.

Eugen POPESCU

UNIREA ROMÂNEASCĂ

-NU CUVÂNT GOL CI FAPTĂ-

CHEMARE CĂTRE TOT ROMÂNUL

Dr. Aug. Al. BIDIAN

Unitatea românească, - un ideal măreț, un vis frumos!

Aceste două cuvinte au fost prezente în sufletul românesc din clipa în care românul a ajuns la conștiința identității sale naționale. Aceasta a fost data lor de naștere. Prima naștere am putea spune. Căci istoria, ingrată cu poporul nostru, ne-a mai despărțit o dată, la scurt timp după ce ajunsesem să ne unim, după un îndelungat zbucium de aproape 2 milenii; de data aceasta ne-a despărțit între covârșitoarea majoritate a surghiuniților - în propria țară și în țările vecine străine- și a puținilor celor care au reușit să evadeze din întunecatul prăpăd.

Si iarăși istoria a făcut ca aceste două cuvinte să se nască din nou. A doua naștere. De data aceasta în exil. Iar păcatele noastre au făcut ca această naștere să poarte un accent specific și trist. Cele două cuvinte n'au mai reprezentat un imperativ ci o întrebare. Si întrebarea s'a înfipt ca o căpușe în coasta acestor două cuvinte și n'a mai vrut să le părăsească 33 de ani. Doar anul trecut ea a găsit de cuviință să se metamorfozeze; într'o umbră. Cu toată umbra de întrebare, sub care formă a rămas, cuvintele s'au transformat din problemă în imperativ, au devenit ideal, forță de realizare a unui vis de mult așteptat; au revenit astfel la forma avută după prima lor naștere, cea care ne-a dat sursa de rezistență dealungul secolelor.

Azi se observă printre români, pretutindeni în lumea liberă, că bate un vânt nou, un vânt de speranță, un vânt de reînoire, un vânt ce pune în mișcare sufletele celor tineri și bătrâni. Timpul începe să meargă în pas cu noua renaștere românească. E timpul deci ca cuvântul devenit ideal să se transforme în faptă.

Si pentrucă fapta este concretă și ca atare, ca orice lucru concret, mai lipsită de înariparea ideală a cuvântului, și cele ce urmează, anume chemarea pe care doresc să o fac -spre a da prilej faptei să se manifeste- va fi precisă și oarecum rece.

Fac apel la toți românii să doneze din puținul pe care îl au câte ceva, și aceasta cu regularitate, într'un fond comun girat și administrat de o comisie specială formată în prealabil. Numele persoanelor din comisie precum și numărul contului de virament se va publica în ziar.

Strângerea fondului va urmări trei scopuri:

1. ajutorarea românilor bătrâni sau bolnavi fără posibilități de întreținere.

2. împrumuturi și ajutoare pentru crearea unei edituri centrale românești în vederea sprijinirii publicisticii și creației literare românești,

3. ajutoare pentru organizarea de întruniri, congrese și manifestații culturale românești și pentru construirea de biserici și locale de cultură românească.

Comisia se va întruni de 3-4 ori pe an, va analiza cererile de ajutor și va distribui ajutoarele și împrumuturile stabilite. Procesele-verbale ale Comisiei vor fi publicate în "Cuvântul Românesc" odată cu situația contului.

Scopul acestei acțiuni vorbește dela sine.

Aici este cazul să mai adăugăm însă ceva: să nu se uite că una din cele mai specifice și în același timp mai valoroase creații ale geniului literar și filozofic românesc a fost pe lângă Miorița balada Meșterul Manole. Mesajul filozofic al acestei balade este în același timp și un răspuns la întrebarea asupra cauzei perenității noastre pe meleagurile românești. Să rămânem în matca aceleași spiritualități, căci numai astfel vom putea duce mesajul poporului nostru mai departe sfidând secolele și loviturile soartei.

Dr. Aug. Al. BIDIAN

DIN NOU DESPRE BALȚILE DUNĂRII

EVADAREA DIN OSTROVUL SÂNGELUI

Radu DUNAREANU

Toată povestea cu fuga peste graniță s-a finalizat pornind dela o întâmplare incredibilă. De fapt cei cinci se hotărâseră să fugă din țară dar planul nu era finisat în amănunt. Toți cinci erau înotători excelenți, doi dintre ei făceau parte din lotul național de înot-juniori, dar problema era de unde și cum să intri în Dunăre prin zona atât de păzită a Jugoslaviei.

In Iunie 1957 Nicolae I și Puiu A., făceau plajă pe malul Lacului Floreasca, într-un loc retras lângă niște tufe dese cum erau pe atunci. Stăteau la soare și leneveau fără nicio grijă apropiată. Tufele aveau peste un metru grosime, dese frunzoase. De partea cealaltă, unde era umbră, două voci bărbătești discutau cu vocea groasă. La început cei doi băieți nu sesizară discuția, dar apoi ciuliră urechile auzind mereu cuvinte ca "fâșie", "graniță", "câini" și un fâșâit de hârtie ca și cum cineva împăturea și despăturea o hartă. Isi făcură reciproc semn să nu-și trădeze prezența.

Când cei doi, ce discutau, plecară să înoate, Nicolaie și Puiu își făcură loc prin tufăriș și cercetară locul vecinilor vorbăreți. Intr-adevăr străinii aveau o hartă cu principalele capcane de pe granița dunăreană cu Jugoslavia, notate cu grijă.

In grabă, notară la rândul lor pe un petec de hârtie toate coordonatele aflate și au lăsat harta la loc, așa cum o găsiseră pentru a nu trezi suspiciuni. Seara, acasă, au transcris cu grijă toate cele aflate.

La grupul lor de cinci s'a atașat și prietena unui dintre ei. Având toate amănuntele a fost o jucărie să se lase în apă fără primejdie. Fata însă, odată ajunsă în Dunăre a făcut o criză de frică si a țipat. Au fost prinsi. In lagăr, la Salcia, cei doi prieteni n-au putut găsi nici o explicație de unde aveau cei doi necunoscuți datele exacte despre frontieră.

Aici, pe Insula Mare a Brăilei, înconjurați de apa ce străjuia cu strășnicie cumplitul Ostrov al sângelui și al suferinței, Puiu și Nicolaie hotărâră să evadeze. După cumplita toamnă 1959 și iarna 1959-1960 plină de suferinți și morți răspândiți peste tot, pândiți de molima holerei sau a leptospirozei de moartea accidentală a bâtei, cei doi au ales neînblânzita îndrăzneală de a fi liberi.

La începutul lunei Iunie 1960, aveau planul definitivat - începură să se ofere tot mai des să care alimentele aflate în magazia din afara lagărului.

Pe la finele lunii Iunie, într'o Sâmbătă, însoțiți de sergentul Zaharia, cu încă 8 deținuți ieșiră pe poartă să aducă alimentele pentru Duminică și Luni. De aceea era nevoie de 10 persoane.

Sergentul era o fire delăsătoare și singurul care avea faima că nu bate pe nimeni. Mergea în frunte urmat de cei zece. Ultimii erau eroii noștri. La circa 200 metri de lagăr era o claie de paie rămase din anul trecut. Jur împrejur încă mai băltea apa. Cei doi băieți au sărit prin ochiurile de apă și au dispărut în spatele clăii.

Peste câteva momente, de frica represaliilor ce ar fi urmat pentru complicitate, unul din coloană strigă:

- Dom sergent au fugit doi!

Zaharia, fluerând a lene răspunde ca la o glumă:

- Fugi mă d'aci, nu te ține de prostii. Ce-s nebuni ?

- Zău Dom' sergent au fugit. Să nu ne amestecați și pe noi.

La insistențe Zaharia întoarce capul și numără. Intr-adevăr numai 8 în coloană.

Nu-i vine să creadă. Incepe să înjure și îi întoarce pas alergător. Se dă alarma în toată insula. Lucrul la dig se întrerupe, cordonul de soldați se strânge și oamenii sunt întorși în lagăr tot timpul pas alergător.

Panică mare în rândul uniformelor albastre și kaki. Injurături, lovituri, oamenii obligați să stea pe burtă în curte iar din turnurile de pază își fac apariția mitralierele îndreptate spre interiorul lagărului.

Socialismul trebuia păzit contra primejdiei reprezentată de aceste schelete înfometate, distrofiate care, cumplită îndrăzneală!, arătau că se gândesc la libertate.

Dela batalionul din Piatra Frecăței sosesc mașini cu soldați și câini. Începe scotocirea împrejurimilor. Lucrul nu era prea complicat întrucât frumoasele păduri de sălcii de altă dată, pădurile lui Codin și ale lui Terente erau distruse în proporție de 90 %. Totuși cei doi fugari dispăruseră cu desăvârșire.

Mai târziu, discutând cu cei în cauză, Robert reconstitui filmul fugii - totul a fost simplu și tocmai simplitatea i-a derutat pe urmăritori.

După ce au sărit în spatele clăii de fân, și-au făcut culcuș în paie, acoperindu-se cu grijă și au rămas acolo. Apa și noroiul din jur i-a împiedicat pe câini să miroasă. Ascunzișul era la 200 metri de poarta lagărului, adică tocmai acolo unde nimeni nu se gândea să caute.

Toată ziua, câinii și soldații, au scotocit balta în lung și în lat, avertizând și alarmând milițienii și activiștii din satele de vizavi, de dincolo de apă.

Băieții au stat însă nemișcați în claia de paie până noaptea târziu. apoi au părăsit ascunzișul atât de simplu. Ce-a urmat a ținut de curajul personal și inventivitatea dată de instinctul primejdiei. S-au dus la magazia lagărului care era în afara lagărului, au spart un geam și au intrat luând haine civile și ceva pâine cu marmeladă. Nu a fost furt ci luptă dreaptă pentru supraviețuire. Planul lor era să ajungă la Constanța, să se strecoare pe un vas străin și ajungând în libertate, să aducă mărturie vie a celor ce se întâmplă în ostrovul sângelui. Stiau exemplul de evadare dela Canalul Morții al unui turc care după două zile vorbea la posturile de radio de dincolo de cortina de fier.

In afară de curaj nu aveau nimic altceva. Dar după ce trecuseră 9 luni pline prin Ostrov nici o vicisitudine nu-i mai speria. Așa că au pornit direct spre Dunărea Veche. Amândoi erau înotători excelenți și au pregătit hainele într-un mic pachet, să-l lege pe cap și să treacă brațul Dunării înnot și cu hainele uscate.

Dar nefericita noastră alcătuire umană are uneori reacții pe care, înainte, nu le-am fi bănuit. Lui Puiu i s'a făcut frică, o frică ciudată, neexplicabilă legată de panica instinctului de conservare. Când a atins apa și-a dat seama că nu va putea lupta cu Dunărea și cu ce va urma, acel ceva cu totul imprevizibil.

Nu stim ce or fi discutat dar Niculaie I. n-a cedat. A pornit singur.

Puiu s-a întors și fiindu-i teamă de reacția imediată a securiștilor din lagărul lui a schimbat ruta și s'a dus cu 7 km mai departe, la poarta lagărului Stoenești.

Calculul a fost exact. Nefiind implicați direct cei dela Stoenești nu au reacționat prea dur. I-au pus lanțuri și a doua zi dimineață a fost predat la Salcia. Aici, după câteva lovituri de picioare, așa din mers, a fost pedepsit cu o lună carceră severă (250 grame pâine pe zi și o cană de apă iar la trei zile un castron de ciorbă "normală".)

Nicolaie I. a trecut Dunărea cu ușurință și profitând de noapte a mers cât mai mult în adâncul Dobrogei. Ziua a dormit ascuns în tufe și mâncând fructe și zarzavat noaptea a înaintat. Isi făcuse socoteala că în patru zile să ajungă la Constanța și acolo "va vedea el" cum se va strecura pe vreun vas.

După două zile, oboseala, lipsa de hrană adecvată și încordarea nervoasă, toate la un loc începuseră să semene a extenuare.

In a doua zi spre seară, un tractorist l-a văzut peste câmp. A anunțat miliția care l-a prins mai mult decât cu ușurință. Adus înapoi în lagăr a fost bătut cumplit și sortit să stea 6 luni în carceră cu regim sever și în lanțuri. După trei luni, considerat primejdios a fost luat, tot în lanțuri și dus la Gherla împreună cu partenerul de evadare. La amândoi Robert le-a pierdut urma.

Incurajat de precedent Robert împreună cu prietenul său M.K. au plănuit să evadeze eliminând teoretic greșelile precedenților și cele presupuse. N-au putut deoarece amândoi s'au îmbolnăvit de holeră și apoi au ajuns în închisoarea spital de la Gherla, acolo, evadarea nici vis nu putea fi.

x

x x

Un alt caz ciudat de evadare a fost în vara următoare la Luciu Giurgeni. Pare neverosimil dar întâmplarea e reală.

O parte din legionarii dela Aiud, cu pedepse mai mici și considerați mai puțin primejdioși au acceptat, după ani de temniță, să vină să lucreze. Administrația voia să-și facă fală cu teoria "reeducării prin muncă". Compromisul a fost că legionarii să lucreze în brigăzi complet separate. Oricum a fost interesant că în masa deținuților istoviți de muncă a pătruns un nou val, proaspăt, de altfel de suferință - -cea a celulelor și a zarcăi.

Prin nu știm ce mecanism ciudat al dosarelor în valul acesta nou s-a strecurat un om care nu era nici legionar dar nici din categoria generală a "contrarevoluționarilor".

Fusese condamnat pentru așa zisa "trădare de patrie" pe scurt numiții spioni. Aceștia niciodată nu au fost scoși în lagăre(după ani și ani de celule, pentru prima oară aceștia au muncit la Gherla, în fabrică, în 1964).

Totuși unul dintre ei a ajuns si în Ostrov, prin ceva nelămurit încă. După trei zile a dispărut. Din nou panică, soldați, câini și tot circul. I-au găsit hainele vărgate frumos împăturite pe malul Dunării. Dispărut fără urme.

S-a înecat ? A scăpat ? Nu știm.

x

x x

In timpul valului de arestări pentru "Finalizarea campaniei de cooperativizare a agriculturii" n-au scăpat nici satele din zona Bălții. Așa a fost arestat și apoi adus în Baltă țăranul aproape analfabet Gheorghe Uscatul din Comuna Pecineaga. Satul era așezat pe malul celălalt al Dunării, la puținì kilometri de lagăr. Omul muncea și adesea lăcrăma gândindu-se la casa lui săracă, la nevasta și cei 6 copii lăsați și care erau, cum se spune, la câțiva pași , poate mai puțin de 10 km. A hotărât să evadeze.

Spre sfârșitul lui August 1961 când se lucra intens la prașila a II-a a porumbului, paza era din ce în ce mai dificil de făcut, cu toată mulțimea de soldați din cordonul de pază. Porumbul era de peste 2 metri, des și stufos.

Era cald, oamenii însetați, soldații striviți de armele grele, echipamentul stupid și căldura dogoritoare. Pauza de prânz la umbra porumbului, o binefacere. Gheorghe Uscatul a aranjat să mai mănânce o porție dela cineva care, fiind cu stomacul bolnav n-a putut mânca normal lăturile îngroșate cu buruieni suspecte. După mâncare, când cordonul s'a pus în mișcare el a lucrat tot mai încet, rămânând tot mai în urmă, apoi s'a așezat pe vine ca cineva care își face nevoile, cuprins de grabă. Poziția lui era între doi soldați. Nu risca nimic văzându-l. Mă doare burta, domnule, ce să fac ? Dar paznicii idioțiți și mai mult de căldură nu l-au văzut.

A stat pitit până ce cordonul s'a îndepărtat puțin. Apoi a alergat la Dunăre - cunoștea Balta, era născut și crescut acolo-.

In urmă, seara, când s'a făcut numărul stupoare: unul mai puțin. Iar panică, soldați, câini, înjurături și lovituri.

In timpul acesta, Gheorghe Uscatu ajunsese la Dunăre. Găsește o barcă priponită, scoate lanțul cu pripon cu tot și trece dincolo.

Noaptea, știind că va fi alarmă stă ascuns în lăstăriș. A doua zi în zori, cu curaj nespus ajunge acasă și se comportă normal ca cineva care, firesc, vine acasă după un drum lung. A mâncat puțin din sărăcăcioasa mâncare a casei. Si-a sărutat copii și nevasta apoi s'a predat la postul de miliție. Işi satisfăcuse dorul ce-l rodea când, sus pe dig, privea cu jind spre cei ce-i erau dragi.

Acum era fericit și împăcat cu ce va urma.

Imediat o șalupă militară l-a transportat înapoi, în Ostrovul Sângelui - avea 10 ani condamnare. De acum temnița i se va părea mai ușoară. Avea imaginea copiilor, proaspătă cu el, în suflet.

L-au ținut o lună în lanțuri, în carcera cu regim sever. Ciudat: nu l-au bătut.

Apoi nimeni n-a mai putut evada.

După 1964, lagărele s'au golit de politici. Totuși mulți au rămas să îngrașe pe vecie cu trupurile lor pământul chinuit din Ostrovul Sângelui .

Radu DUNĂREANU

ÎN APĂRAREA PREOTULUI CALCIU

Agenția americană "Religious News Service" a anunțat într'o știre difuzată la 1 Mai 1979, crearea "Comitetului American pentru Apărarea Preotului Calciu" care are ca scop inițierea de acțiuni în vederea mobilizării opiniei publice americane, a personalităților din viața politică și religioasă americană pentru eliberarea preotului Calciu și a altor slujitori ai cultelor intemnițați în închisorile rsr-iste.

Comitetul este prezidat de eminenta personalitate de talie internațională, scriitorul și filozoful Mircea Eliade, profesor de istoria religiilor la Universitatea din Chicago, membru al Academiilor Franceză și Belgiană.

Acest comitet alături de "Comitetul Intelectualilor pentru o Europă Liberă" prezidat de dramaturgul Eugen Ionescu, membru al Academiei Franceze, alături și de alți români din exil, vor aduce la cunoștință opiniei publice și a guvernelor țărilor occidentale, represiunea sălbatecă la care sunt supuși de către autoritățile comuniste dela București membrii "Comitetului Creștin pentru Apărarea Drepturilor Religioase și a Libertății de Credință" din care fac parte și Preotul Calciu, membrii "Sindicatului Liber al Oamenilor Muncii din România" precum și credincioși ai diverselor culte religioase și luptători pentru respectarea drepturilor omului în România.

Printre organizațiile americane care au aderat imediat la scopurile noului comitet, se află "Comitetul pentru Libertatea Religioasă" (The Freedom of Faith Committee) din care fac parte printre alții Preotul JOSEPH O'HARA, Redactorul șef al importantului bilunar "America Catholic", Pastorul protestant WILLIAM SLOAN COFFIN și Preotul ALEXANDER SCHMEMMAN, Directorul Seminarului Ortodox "Sf. Vladimir".

Acest comitet crestin pentru apărarea drepturilor religioase a anunțat că a înscris pe ordinea de zi a ședinței ce va avea loc în ziua de 16 Mai a.c. examinarea abuzurilor la care este supus în România Preotul ortodox Gh. Calciu - Dumitreasa, ca și teroarea îndreptată împotriva a numeroși alți preoți ortodocși baptiști, penticostali, adventiști etc.

Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

DIN ACEST COMITET FAC PARTE:

Președinte, Prof. MIRCEA ELIADE

Membrii: Farmacist George BĂLAȘU - Directorul ziarului "Cuvântul Românesc", Av. Eugen BÂRSAN, Arhimandrid Roman BRAGA, Dr. Alexandru BRATU, Prof. Brutus COSTE, Prof. Nicolae DIMA. Av. Cornel DUMITRESCU, Preot Florian GĂLDĂU, Dr. Stefan ISSARESCU, Prof. John HALMAGHI, Economist Zaharia PANĂ, Comandor Mircea PETRU, Pastor Babptist Aurel POPESCU, Preot Dr. Petru POPESCU, Predicator Penticostal Vasile RASCOL, Av. Pavel RIPOȘANU, Economist Ioan C.STERE, Preș. "Romanian Welfare Corp" Ion VARDALA și Pastorul Lutheran Richard WURMBRAND.

BISERICA CREȘTINĂ

"FRATIA ORTODOXA": Situatia Romanismului astazi

LATINITATE SAU ROMANITATE?

D. C. AMZAR

Teza școalei latiniste a simplificat la maximum realitatea istorică etnografică și culturală, în care s'a petrecut "miracolul" Românismului în etapele lui principale: romanizarea, încreștinarea, asimilarea slavilor, victoria asupra slavonismului și grecismului, reducând-o la aspectul linguistic, pe care l-a amplificat în stilul baroc al epocii, ceeace nu e cazul cu formula cronicarului moldovean, care e pe cât de scurtă pe-atât de justă. Teza latinistă a trecut ușor spre ex. peste faptul că centrul de gravitate al imperiului roman alunecă încă de pe timpul lui Diocleţian (284-305) din ce în ce mai mult spre Răsărit, până la stabilirea lui definitivă la Constantinopol ca urmare a împărţirii imperiului după moartea lui Theodosius (395), în timp ce capitala imperiului apusean, începând cu anul 402 nu mai e Roma, ci Ravenna, pentruca după două generaţii acest imperiu să intre definitiv sub stăpânirea vechilor Germani - ultimul Împărat, Romulus Augustulus, fiind el însuși de origină germanică, iar noul stăpân în Ravenna, Odoacru - tot un germanic - guvernând ca simplu patricius al Împăratului Zeno din Constantinopol!

Adevărul istoric este că creștinarea Daco-Romanilor, petrecută în faza ei decisivă după părăsirea Daciei de armata și administraţia lui Aurelian (275) până către anul 600, când limba latină ca limbă oficială începe să piardă terenul în Răsăritul imperiului, fiind înlocuită cu greaca medie, nu e de caracter pur apusean, ci general romanic de tip răsăritean. Deci e mai corect să vorbim de ROMANITATEA creștinismului nostru decât de latinitatea lui, pentrucă prima denumire se referă la INTREGUL imperiu roman din epoca târzie (dela sfârșitul secolului al III-lea până la sfârșitul secolului al VI-lea sau începutul celui de-al VII-lea), în timp ce a doua - latinitatea - se potrivește numai pentru imperiul de Apus până la prăbușirea lui în anul 476 și sub forma din ce în ce mai slabă până la renașterea lui sub Carol cel Mare (la sfârșitul anului 800) - din iniţiativa Papei Leo al III-lea și fără voea explicită a noului împărat! - când "germanitatea" (reprezentată mai întâi prin Franci) ia din ce în ce mai vizibil locul latinităţii în cadrul noului imperiu. Din acest moment nu se mai poate vorbi de latinitate nici în restul fostului imperiu roman de Apus, ci de ROMANITATEA fostelor provincii: Italia, Galia și Spania.

Ţinând seamă de faptul că propagarea creștinismului la Daco-Romani s'a făcut în limba latină, singura pe care aceștia o înţelegeau în epoca aceea și care era încă limba oficială a întregului imperiu roman dinaintea și de după separaţia dintre Răsărit și Apus din anul 395 și totdeodată de faptul că misionarii care predicau în sudul și nordul Dunării noua credinţă veneau din cuprinsul imperiului de Răsărit, în special din Moesia superior și Dardania - Remesiana, unde și-a avut scaunul episcopal Nicaetas, apostolul Românilor, este actuala Bela Palanca - adică din regiunea care s'a dovedit a fi fost unul din centrele de formare ale poporului român, trebue să recunoaștem că creștinismul românesc este, ca și colonizarea Daciei, un fenomen general ROMANIC, în care latinitatea reprezintă numai unul din aspectele lui, anume cel linguistic și terminologic.

A vorbi numai de latinitatea creștinismului nostru, cum fac încă fraţii uniţi din Tară, care au luat în anul trecut iniţiativa de a revendica pe bună dreptate, o RESTITUTIO IN INTEGRUM a fostei Biserici Române Unite, respingând o eventuală integrare a ei în Biserica Romano-Catolică, așa cum s'a încercat - poate fără o intenţie clară - și în cadrul Refugiului nostru, înseamnă a îngusta arbitrar orizontul istoric, etnografic și cultural în care s'a petrecut acest eveniment decisiv pentru cultura și spiritualitatea poporului român.

Revenind la problema care a făcut obiectul acestei comunicări, ne întrebăm însfârșit, care vor fi consecinţele unui eventual concordat dintre România și Vatican, în care se va prevedea pentru românii greco-catolici "libertatea" de a se "integra" în Biserica Romano-catolică din România? Eliminarea ritului bizantin, care va fi considerat de Biserica Romei ca învechit, așa cum a procedat cu messa latină la al doilea conciliu ţinut în cetatea Vaticanului, va duce la înstrăinarea spirituală a populaţiei române fostă unită de marea masă a poporului și la orientarea ei- în special pe calea prescripţiunilor privitoare la căsătorii între ortodocși și catolici de naţionalitate română, spre catolicii altor naţionalităţi de pe teritoriul ţării. Pe lungă durată această orientare va avea ca urmare desnaţionalizarea catolicilor de origină română sau catolicizarea întregului popor. Deci o cezură în însăși substanţa istorică a Românismului.

Putem accepta noi, Românii uniţi și ortodocși, această perspectivă de viitor? Putem accepta noi fără cârtire suprimarea definitivă a Bisericii Române Unite, care-a adus atâtea servicii Neamului comun și a contribuit atât de mult la autodefinirea lui naţională și spirituală în epoca modernă? Putem noi rămâne indiferenţi în faţa acestei spărturi în sufletul Neamului, care convine, din motive diferite, atât comunismului cât și catolicismului? Abia acum ne dăm seama de miopia politică a regimului comunist din România, care a pus la cale și a impus - cu aprobarea și colaborarea regretabilă a ierarhiei ortodoxe - desfiinţarea Bisericii Române Unite în 1948, după două secole și jumătate de existenţă și rodnică activitate, după 250 de ani de frăţietate creștină, dar și românească?

Răspunsul nostru, al tuturor, ortodocși și uniţi, nu poate fi altul decât acela al fraţilor uniţi din Tară: ORGANIZAREA ACTIUNII DE SALVARE A BISERICII ROMANE UNITE, așa cum o cunoaștem din istoria ei de două secole și jumătate! Căci Românismul este ca o casă ţărănească, așezată cu faţada spre sud și cu o fereastră spre răsăritul și a doua spre apusul soarelui. Noi Românii, pe locul unde ne-a așezat istoria, avem nevoe de ambele surse de lumină. Niciuna din ele nu trebue diminuată sau suprimată în favoarea celeilalte!

D.C. AMZAR

RELAŢIA DUMNEZEU-OM

Cornel SAFTA

Intr'una din zile, când trebuia să cumpăr fructe și zarzavaturi de la un mic agricultor, îmi luai permisiunea de-a face o glumă cu el și, dupăce umplui două traiste cu produse necesare, îi intinsei mâna, spunându-i: "la revedere și Dumnezeu să-ţi plătească cele ce-mi dăduși, căci eu uitai banii acasă". El mă privi serios și pe un ton ce nu admitea replică îmi răspunse": plătește-mi tu, căci pe domnul de care-mi vorbești nu-l cunosc și nici n'a dat vreodată pe aici". Evident că scosei banii și îi plăti, dar nu puteam să-i rămân dator c'o replică și-i spusei: "n'ai văzut pe Dumnezeu, pentrucă n'a venit să-ţi cumpere produsele ce le vinzi, nu uita însă că multe lucruri există, fără să le vedem. Un exemplu. Toată lumea știe și acceptă că, pământul se rotește în jurul osiei sale în timp de 24 ore, dar nimeni n'a văzut această osie. La fel, toţi admit și cred că pământul dă un ocol soarelui în 365,2422 zile, că acest ocol are forma unei elipse și că soarele se găsește într'unul din focarele acestei elipse dar nimeni n'a văzut nici elipsa și nici focarele. Astronomii afirmă că, galaxia din care face parte soarele și pământul nostru are o sută de mii de miliarde de stele, toate mai mari ca soarele nostru, totuși noi nu vedem din aceste stele decât trei la patru mii.

Iată deci că Dumnezeu este marea și insondabila necunoscută pentru oameni și firavul și ridiculul om trece ca un cunoscut. Dar ori cum ar fi, între această infinită necunoscută și insignificanta cunoscută există o relaţie, pe care matematicienii o numesc ecvaţiune și această ecvaţiune a fost rezolvată, în chip magistral de simplu, de către un umilit și ultramodest tâmplar din Nazaretul Iudeii, de nume Isus, fiul lui Iosif. Cam aceeaș soluţie a dat-o, câţiva ani mai târziu, un fost discipol de-al lui Isus, și doctor în legi, de nume Saul, din Tarso Ciliciei, mai apoi apostolul Pavel.

In adevăr, în evanghelia sf. Ioan, capitolul 17, versurile 20 / 26, unde se reproduc cuvintele lui Isus Cristos, se scrie: "eu te rog (Tată) nu numai pentru aceștia, ci pentru toţi acei ce, ascultându-i pe ei, o să creadă în mine, așa ca toţi să fie unul, așa cum Tu, Tată, ești în mine și eu sunt în tine, să fie ei un singur lucru în noi. Eu le-am dat gloria pe care Tu mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie unul, așa cum noi suntem unul". In versul 26 continuă: "eu le-am revelat și o să le revelez numele Tău, pentruca iubirea pe care mi-ai arătat-o să-i pătrundă și pe ei, așa precum eu sunt în ei". In aceeași evanghelie, dar la cap. 14 v. 20 se scrie următoarele: "atunci veţi înţelege că eu sunt în Tatăl meu, că voi sunteţi în mine și eu sunt în voi."

Inainte de-a scoate o concluzie din citatele de mai sus este necesar să lămurim puţin lucrurile. Din cap. 17, versurile 20 și 21, unde Cristos spune: "eu mă rog nu numai pentru aceștia" pronumele demonstrativ "aceștia" se referă la ucenicii Lui, căci de ei se ocupă. Dar, "toţi acei ce-i ascultă pe ei", adică apostolii, "și cred în mine" suntem credincioșii creștini, deci eu, tu, și toţi acei ce credem în Cristos. Trecând la versul 26 "le-am revelat numele Tău" se referă la apostoli, dar "am să le revelez" deci viitorul, nu se poate referi la ei, ci la aceia cari au să asculte pe apostoli, și cari nu pot să fie alţii decât noi, cei ce credem în cuvântul apostolilor și mărturisim și acceptăm pe Isus ca pe Fiul lui Dumnezeu. Cât despre "ei" din "eu sunt în ei" pronumele personal "ei" se referă atât la apostoli, cât și la noi. In cap. 14 versul 20, dacă Cristos este în Tatăl Ceresc și, în acelaș timp, noi suntem în El (Cristos), evident că trebuie să fim, împreună cu El, în Dumnezeu, și să formăm o singură unitate, o singură structură.

Atunci, concluzia care se trage de aici, ori din afirmaţiunile de mai sus este că: Tatăl Ceresc cu Fiul său și noi, indivizii, facem parte din una și aceeași structură. Dar, dacă suntem o singură și unică structură, în ea noi intrăm ca elemente, elemente de proporţii infinitezimal de mici, dar elemente constitutive și, ca să exist eu, individul, elementul ori părticica, trebuie să existe, în prealabil, structura, ori Totul, căci partea nu poate exista fără ca, a priori, să existe totul și elementul constitutiv nu poate exista, dacă nu există structura . Spus cu alte cuvinte, individul nu poate exista, dacă n'ar exista Dumnezeu. De sigur, afirmaţiunea de mai sus nu are un caracter reversibil, și deci, dacă cele de mai sus sunt evidente, apoi tot atât de evident este faptul că Dumnezeu, ori Totul, poate exista fără de noi, dat fiind că, ori și câţi am fi nu putem constitui decât o cantitate neglijabilă, o infimă și derizorie părticică a Dumnezeirii.

Soluţia dată ecvaţiunii noastre este clară și simplă, de-o simplicitate pe care numai matematica ne-o poate da. Ea mai este și evidentă și se exprimă cu ajutorul a patru cuvinte pe înţelesul tuturor: suntem parte din Dumnezeire. Că această parte este visibilă, ori invisibilă. Că Dumnezeu trebuie să fie visibil, pentru a fi acceptat de oameni, nu poate constitui un argument. Altfel, cu acelaș drept o moleculă de apă din fundul oceanului ar putea să spună: nu există oceanul, pentrucă nu-l văd, ori una din celulele corpului omenesc să proclame: nu există omul, pentrucă nu-l văd.

Cornel SAFTA

PREA FERICITE ... NU NE MAI FERICI!

Ramura de măslin agățată de Cârja Patriarhului își are doar un singur scop: Să ne astupe gurile în timp ce în țară s'a lansat o nouă prigoană contra Bisericii prin arestarea și darea în judecată a preotului prof. Gheorghe Calciu.
De data asta românii americani și canadieni nu s'au lăsat înșelați. Ei au spus-o clar misionarilor subversivi: PESTE CREDINȚA NOASTRĂ NU SE TRECE !

Delegația Bisericii Ortodoxe Române este formată din greci și români. Dela stânga la dreapta: Episcopul grec SILAS, Mitropolitul TEOCTIST al Moldovei, Arhiepiscopul grec IAKOVOS, Patriarhul JUSTIN, Arhiepiscopul VICTORIN, Mitropolitul CORNEANU al Banatului și Episcopul grec MELOIS.

REDĂM, ÎN ODINE CRONOLOGICĂ, CUM AU FOST PRIMIȚI PE PĂMÂNTUL LIBERTĂȚII PATRIARHUL JUSTIN, ȘI CEI DIN SF.SINOD, CARE AU FOST SILIȚI SĂ-L ACOMPANIEZE.

Deși Congresul din 1978 al așa zisei Arhiepiscopii Misionare Române din America și Canada a fost stabilit la 4 Iulie 1979, în urma vizitei întreprinsă în luna Februarie 1979 în Statele Unite, de către Mitropolitul Nicolae Corneanu al Banatului, fără aprobarea Congresului care ar fi fost singurul în măsură să schimbe data anunțată, s'a anunțat că Patriarhul Justinian va efectua o vizită în USA și Canada cu prilejul Congresului ce se va efectua la Detroit în zilele de 28-29 Aprilie a.c. Vizita Patriarhului anunțată de "Credința" și de fițuicile subvenționate de Ambasada RSR-ului, urma să dureze 5 zile dela 24 la 29 Aprilie 1979. Pentru a crea o confuzie care sub masca unor fraze ambigue să lasă impresia că ar urma o inevitabilă conciliere între Episcopia Ortodoxă Română păstorită de IPSS Episcopul Valerian Trifa și Patriarhia dela București controlată în toate activitățile ei de guvernul comunist impus poporului român, s'a început o puerilă propagandă cu îndemnuri la unire cu "biserica-mamă", apeluri la sentimentul naționalist românesc din inima fiecărui român din America și Canada. Intr'un interviu difuzat prin radio la ora românească din Detroit, Mitropolitul Corneanu, în fraze meșteșugit întocmite, lăsa să se creadă că Patriarhul Roșu va participa la Serbările de 50 de ani ale Episcopiei noastre. Fițuica comunistă din New York, cât și ora românească de radio din Montreal, salută chiar înțelegerea dintre Episcopia Română păstorită de Episcopul Trifa și Patriarhia dela București ca pe un fapt împlinit. Aceste manevre perverse căutau să arunce o lumină defavorabilă asupra Episcopului nostru care însă dela început a combătut cu virulență zvonurile despre o eventuală conciliere cu cei ce în țară acceptă sau contribuie chiar la opresiunea preoților.

Pe data de 25 Aprilie 1979, delegația Bisericii Ortodoxe Române a sosit la Aerodromul Kennedy venind cu un avion al Companiei Pan-American via București-Londra. Intâmpinarea, ca de altfel întreaga organizare a vizitei Patriarhului Justin, a fost organizată de Arhiepiscopia Greacă din America de sub conducerea Arhiepiscopului Iakovos, fost coleg de facultate în Grecia cu Patriarhul Justin Moisescu. Arhiepiscopul Jakovos împreună cu Episcopii greci Silas și Melois l-au însoțit pe Patriarh de-a lungul întregii vizite în USA și Canada. O mulțime de arhierei laici greci, erau în așteptarea delegației române dominând net micul grup de români în frunte cu Arhiepiscopul Victorin Ursache, Episcopul vicar al Patriarhiei Române Antonie Ploeșteanu, preotul Nicolae Bârsan și câțiva parohieni dela Biserica Sf. Nicolae din New York, care ședeau stingheriți într'o parte ca niște rude sărace.

In altă parte se găseau câteva cozi de topor binecunoscute pentru activitățile lor colaboraționiste cu guvernul comunist dela București și cei doi mărunți funcționari trimiși de Ambasada RSR-ului din Washington în întâmpinarea capului Bisericii Române, tovarășii Georgescu dela Misiunea RSR-ului la ONU și Petrescu - directorul ad-interim al Bibliotecii române din New York. Lipsa celor doi ambasadori rsr-iști în Statele Unite, Nicolae Ionescu dela Washington și Teodor Marinescu dela ONU, lasă să se întrevadă că guvernul comunist dela București nu voia să apară cu adevărat inițiator al acestei vizite mai mult diplomatică decât canonică.

Apariția Patriarhului Justin Moisescu îmbrăcat în rasă cu potcap albe, cu cârja patriarhală în mână și însoțit de cei doi Mitropoliți Teoctist al Moldovei care este și prim locțiitor al Patriarhului și Mitropolitul Nicolae Corneanu al Banatului, împreună cu prelați și însoțitori, a trecut aproape neobservată pe Aeroportul Kenedy deoarece imediat după efectuarea controlului vamal, delegația a fost introdusă printr'o intrare de serviciu într'o mică încăpere, pentru a evita eventualele contacte cu cele câteva persoane care vroiau să se adreseze Patriarhului în problema reunificării familiilor sau să se intereseze de soarta Preotului Calciu. Semnificativ este că pe tot parcursul primirii, Arhiepiscopul Victorin a stat foarte retras, pe chipul său văzându-se spaima ce-l rodea din interior, de teama că vizita Patriarhului are printre scopuri și pe acela de a-l schimba din funcție, posibilitate ce se întrevedea în rapoartele secrete ce au fost publicate în "Cuvântul Românesc" din lunile Martie - Aprilie 1979.

O situație nu prea confortabilă atât pentru Patriarh cât și pentru cei însărcinați cu primirea sa a fost aceea când cu tot controlul, o serie de audiențe "neprevăzute" nu au putut fi evitate. Menționăm printre alții pe redactorul nostru Cornel Dumitrescu care l-a întrebat pe Patriarh:

- Care este situația Preotului Calciu deoarece românii din exil sunt îngrijorați de soarta acestuia și dacă Preotul Calciu a fost caterisit (scos din rândurile preoțimii).

La care Patriarhul a răspuns:

- Nu, nu a fost caterisit.

Apoi Patriarhul a întrebat:

- De unde s'a auzit că Preotul Calciu a fost caterisit ?

Ceea ce dovedește că Prea Fericirea Sa nu avea cunoștință de comunicatul Ministerului de Justiție RSR-ist difuzat de Ambasada română din Viena în care se afirmă acest lucru.

Prezent pe Aeroport, la sosirea delegației Bisericii Române, a fost și Dl. Liviu Floda, corespondentul pentru USA al postului de Radio "Europa Liberă" care a solicitat un interviu Patriarhului în legătură cu vizita în America. Patriarhul a refuzat să acorde interviul solicitat.

In prima seară pe pământul American, delegația a fost găzduită în sediul Arhiepiscopiei grecești de pe strada a 79-a, unde spre deosebire de alte zile, a fost postat un polițist american.

A doua zi delegația a părăsit New York-ul plecând cu avionul de pe Aerodromul "La Guardia" la Detroit.

SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE ÎNALT PREA SFÂNTUL PĂRINTE JUSTIN MOISESCU

Noi, Românii americani, am fi dorit fierbinte să Vă primim, cu flori și urale, aici pe pământul libertății. Dar, ne cutremură gândul că n'Ați venit în lumea liberă, cu semnele și puterea celui ce aduce pace, liniște și binecuvântarea creștină.

Ați intrat, Prea Inalt Fericite Părinte, ca furii care fură, noaptea pe întuneric, fără raze de lumină și cu rost ascuns de fapte nesăbuite.

Ne-ar fi bucurat și săltat inimile de bucurie românească, dacă Ați fi adus măcar o ramură de măslin, rămasă dela Duminica Floriilor.

Căci, acestea, le așteptăm dela Inalt Prea Fericitul Stăpân al Bisericii Ortodoxe Române:

Curajul de a vorbi în numele lui Isus Christos, pe linia tradițiilor românești, împotriva învățăturilor atee ale comunismului marxist, care, a fost oficializat prin ultima lege a învățământului din țară.

Curajul de a apăra pe preoți, împotriva tuturor oprelistelor politice, administrative și guvernamentale, căci preoții poartă harul sfintei taine. Episcopii și prelații Bisericii Unite sunt ținuți sub teroarea permanentă a regimului. Preotul Gheorghe Calciu, un adevărat martir al credinței creștine, a supravețuit teroarei comuniste, și sufletul său și l-a dăruit lui Isus Christos, tocmai pentru a birui întunericul comunist. Astăzi, Preotul Calciu este arestat și purtat din nou prin temnițe, iar credința lui batjocorită prin torturi umilitoare, în timp ce Inalt Prea Sfinția Voastră se desfată în plăcerile diplomatice ale planurilor comuniste de a destrăma unitatea românilor americani.

Curajul de a refuza să deveniți unealta guvernului comunist român în manevrele sale hidoase de a compromite și lichida Episcopia Română Ortodoxă din America.

Curajul de a interveni pentru restaurarea Bisericii Unite, din România, în toate drepturile sale legale și istorice; căci, este Biserică creștină și românească.

Orice colaborare a Inalt Prea Sfinției Voastre, cu regimul comunist român, împotriva drepturilor și libertăților religioase, ale poporului român, poartă stigmatul crimei, care continuă seria de crime ale comuniștilor, străini de sufletul românesc, cu acceptarea tacită a Patriarhiei Ortodoxe Române.

Scriem aceste rânduri pe o hârtie roșie, căci ea face amintire de valurile de sânge, care au curs și mai curg în Tara Românească, sub regimul și teroarea communistă, fără protestul și opoziția Inalt Prea Sfinției Voastre.

Deaceia, nu ne bucură și nu ne încălzește vizita pe care o faceți în Statele Unite, și ne doare inima că suntem siliți să Vă spunem aceste adevăruri, căci altfel, am fi niște mincinoși și netrebnici, față de întregul neam românesc.

Detroit, 27 Aprilie 1979
GRUPUL AMERICAN PENTRU APĂRAREA PREOTULUI GHEORGHE CALCIU

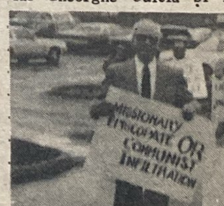
La Detroit-Troy 28 Aprilie...

In fața hotelului Hilton Inn, unde s'a ținut Congresul Episcopiei Misionare Române din Statele Unite și Canada, un grup de credincioși au protestat contra amestecului guvernului din București în viața religioasă a cetățenilor americani.

A fost o demonstrație pașnică făcută cu permisiunea autorităților.

Placarde mari au informat publicul despre persecuțiile religioase din țară, s'a cerut eliberarea preotului Gheorghe Calciu și i s'a spus Patriarhului Justin, mâna dreaptă a călăului de stânga, Niculiță, că e persoana "non grata".

Luați prin surpriză, mulți din cei prezenți la congres, se plimbau fără cap pe sălile hotelului de parcă ar fi fost prinși în năvod de Sf. Apostol Petru.

Un preot din "garda nouă", tânăr, robust, ras, învârtind nervos în mână niște chei, trecând pe lângă o doamnă care făcea parte din grupul manifestanților, s'a răstit la ea, arătându-i cheile:

"Mai bine aveam în mână un pistol!"

Dar trebuie să fim obiectivi.

Am văzut ochi înlăcrămați și privire blajine.

Unul dintre ierarhi, micuț de statură, trecând pe lângă mine, mi-a șoptit:

"Numai de ați putea voi înțelege ce suferim noi!"

Noi îi înțelegem, de aia am făcut protestul!

Continuare în pagina 10

Romanian religious imprisonments

Patriarch's tour stirs protest

THE MONTREAL STAR, SATURDAY, MAY 5, 1979

By KENNETH CLEATOR

The Orthodox Church of Romania, wrote an Anglican convert to Orthodoxy, Timothy Ware, in his book on "The Orthodox Church," (1963), has always maintained close contacts with the Romanian Communist government.

Justinian, the Patriarch enthroned in 1948, perpetuated the contacts with the Romanian Communists "some years before his country actually passed behind the Iron Curtain, and he identified himself more unreservedly with Marxist ideology than any other Orthodox leader."

The present Patriarch, His Beatitude Dr. Iustin Moisescu, is the president of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church and is a deputy in the National Assembly of Romania.

The year 1979 happens to be the 50th anniversary of the Romanian Orthodox Episcopate of America and it is observing the occasion with due ceremony. Its rival, the Romanian Orthodox Missionary Archdiocese in the U.S. and Canada, is also observing the celebration and is graced with the presence of the Orthodox Patriarch of Romania, His Beatitude Dr. Iustin Moisescu, Bucharest.

His visit to the U.S. and Canada has created a wave of protest by the other Orthodox bodies, partly because of his identity as the head of the Romanian Church which cooperates with the Communist government of Romania and partly because of the record of injustices against Romanian people by the government with the approval of the Romanian church.

In a letter sent by the Truth About Romania Committee to Honorable Cyrus R. Vance, Secretary of State, Washington, D.C., its authors — Very Rev. Florian Galdau and Professor Brutus Coste wrote that "the planned visit of the Bucharest Patriarch comes in the wake of brutal repressive actions undertaken by the Patriarchate in close collaboration with the communist party organs and the security police.

"We refer above all to the case of Rev. Gheorghe Calciu Dumitreasa, a saintly man and outstanding preacher, theologian and educator. Calciu, now 51, spent 16 years (1948-64) in prison for his opposition to the regime. A young medical student at the time of his arrest, he switched, upon his release, to theology and became the beloved preacher of the younger generation.

"His second arrest came on March 10, 1979, the charge being resistance to the order of the Patriarchate to desist from delivering uncensored and politically objectionable sermons . . . Rev. Calciu is not the only clergyman, Orthodox or Protestant, jailed in the Socialist Republic of Romania during the last few months for exercising with conviction their foremost duty as men of God."

The local parish Church of the Annunciation, affiliated with the Romanian Orthodox Church In Exile, is similarly distressed by the Romanian Patriarch's visit for the same reasons. Its pastor, Rev. P. Popescu, sent a telegram recently to Governor-General Edward Schreyer, Premier Rene Levesque, Cardinal Roy, Archbishop of Quebec and Roman Catholic Primate of Canada, and Mayor Jean Drapeau.

"The Romanian Orthodox Church of the Annunciation, 8070 Christophe-Colomb Street," wired Fr. Posescu, "is not under the canonical jurisdiction of the Patriarch of Bucharest. Our community comprises at least 90 per cent of the Romanian Orthodox families in Montreal, and is not implicated in any way with the visit of the Patriarch Iustin Moisescu in Montr l and Quebec."

A press release from tl Church of the Annunciation announces that on Sunday, May 6th, 11 a.m. "during Holy Liturgy prayers of earnest intercession will be proffered for the release of people who are being punished or imprisoned in Romania because of their religious and natural convictions.

PREA FERICITE ... NU NE MAI FERICI!

La Montreal 6 Mai ...

Urmare din pag. 9

Vizita la Montreal a Patriarhului Justin Moisescu și a delegației pompoase, s'a scontat cu un eșec usturător. Vizita n'a avut magnetism spiritual. "A făcut milă", asa cum s'a exprimat un delegat strein. "In Biserică, în timpul Sfiintei Liturghii din 6 Mai 1979, erau mai mulți episcopi decât credincioși, iar la masă mai mulți streini, decât români". In acelaș sens s'a exprimat în ziarul "La Presse" din 7 Mai 1979, Jules Beliveau, spunând că vizita a fost "puțin întunecată din cauza declarației publice făcută de preotul parohiei ortodoxe române "Buna Vestire" prin care a semnalat că, comunitatea sa nevoind sub nici o formă să susțină regimul comunist român, refuză deasemenea orice relație cu Patrairhatul din București".

O săptămână întreagă s'a cerșit întâlniri cu autoritățile civile și religioase, din Montreal, Quebec și Ottawa. A fost o ambarasare, scontată fie cu refuzuri, fie cu o "scurtă vizită" la Primul Ministru al Provinciei Quebec, Mr. Rene Levesque, fie prin delegați de ordin secundar.

Pentru a se evita confuzie, Oficiul Parohial al Bisericii Ortodoxe Române "Buna Vestire", a trimis autorităților civile și religioase din Montreal, Quebec și Ottawa, următoarea telegramă, semnată de Preotul Dr. Petre Popescu: "Biserica Ortodoxă Română "Buna Vestire" din Montreal, fondată în 1914, nu este sub jurisdicția canonică a Patriarhului din București. Comunitatea noastră, care reprezintă 90 % din populația ortodoxă română din Montreal, nu este implicată sub nici o formă în vizita Patriarhului Justin Moisescu la Montreal, Quebec și Ottawa.

Declarațiile false din presa locală: Devoir, din 4 Mai 1979, din Montreal Star, 28 Aprilie 1979, în care s'a spus că "Patriarhul Justin Moisescu a venit să viziteze cei 233.000 de credincioșii ortodocși români din America, din care 20.000 trăiesc în Québec, cum și declarația falsă a Mitropolitului Teoctist al Moldovei, făcută la Televiziune, Postul Nr. 12, "am venit la Montreal să vizităm cea mai veche parohie românească din Canada", a determinat Oficiul Parohial al Bisericii "Buna Vestire" să dea documentația necesară, celui mai mare ziar de limbă engleză, Montreal Star, pentru a se restabili adevărul. Ca urmare în ziua de 5 Mai 1979, Rev. Kenneth Cliator a publicat articolul de fond în pagina religioasă: "Romanian religious imprisonments", Patriarch's tour stirs protest".

Preotul Dr. Petre Popescu a dat presei, posturilor de televiziune și radio, următorul comunicat, în limba română, franceză și engleză: "Duminică 6 Mai 1979, în timpul Sfintei Liturghii se va ceti rugăciuni de cerere pentru desrobirea Neamului Românesc și pentru cei ce suferă în închisori din cauza convingerilor religioase și naționale românești.

După terminarea Sfintei Liturghii se va oficia Parastas pentru martirii români morți în închisori, în lagăre și în spitale de psihiatrie, de chinuri, torturi, presiuni morale și de foamete, pentrucă au iubit Neamul și Legea".

Românii au răspuns masiv, în așa fel că la ora 10,30 a.m. când a început Sfânta Liturghie, Biserica era arhiplină.

Corul, după spusa unui credincios a putut rivaliza cu faimosul cor de altă dată, dela Domnița Bălașa din București.

Au curs multe lacrimi, dar a fost și un moment de înălțare sufletească, pentru impecabila solidaritate românească din Montreal și pentru Sfânta Comuniune duhovnicească ce există între pribegii Români și Neamul robit și Martirii Români.

Postul de Televiziune Nr. 2 a fost prezent la această înălțătoare ceremonie. A înregistrat o parte din Sf. Liturghie și în întregime Parastasul. S'a luat apoi un interview Preotului Petre Popescu de către un jurnalist dela Televiziune.

Și la New York 13 Mai ...

Duminică 13 Mai, zi cu ghinion a fost pentru Patriarh, poate cea mai nefericită zi din întreaga sa vizită.

Deoarece Parohia locală dependentă de Arhiepiscopia Misionară Română are un locaș mic și impropriu unei slujbe arhierești de rang Patriarhal, Patriarhul Justin Moisescu a celebrat slujba arhierească a Sfintei Liturghii în Catedrala grecească din New York, împreună cu ceilalți membrii ai delegației precum și cu episcopi și preoți greci și români.

La pontificarea Sfintei Liturghii au participat cca. 200 de credincioși greci și doar câțiva români printre care salariații ambasadei cu familiile lor. Majoritatea românilor New York-ezi se găseau în acel moment la biserica românească "Sf. Dumitru" unde se oficia un parastas în memoria preoților călugărilor și credincioșilor uciși în închisorile comuniste din țară. După parastas românii s'au deplasat în fața Catedralei grecești pentru a îngroșa rândurile celor care veniseră de cu dimineață aici pentru a demonstra împotriva prezenței Patriarhului pe pământul liber al Alericii în timp ce în țară slujitori ai bisericii ce o păstoresc sunt arestați și maltratați de comuniști.

Terminarea Sfintei Liturghii oficiată în grecește și în românește s'a încheiat cu împărtășirea de către Patriarh a credincioșilor prezenți. Printre aceștia, unii au înmânat Patriarhului manifestele tipărite de către "Comitetul American pentru Apărarea Preotului Calciu" precum și cele tipărite de Comitetul "Adevărul despre România".

Printre cei ce au profitat de acest moment și s'au adresat Patriarhului a fost și redactorul nostru Dl. Zaharia Pană care la întrebat pe Patriarh:

- Dece Patriarhia de la București nu se interesează de soarta populației aromâne din Grecia și celelalte țări balcanice, intervenind pe lângă guvernele acelor țări pentru redeschiderea bisericilor aromânești?

La care Patriarhul s'a eschivat răspunzând că:

- Această problemă este de competența guvernului (ateist n.n.) român.

In fața Catedralei grecești, un mare număr de români păziți de forțe polițienești, demonstrau cu lozinci și pancarde pe care se puteau citi sloganuri ca: "Libertate Preotului Calciu", "Calciu Da", "Patriarhul Justin NU"!, "Ctitoriile lui Justin sunt Biserica Enei și cea din Focșani" etc. Demonstranții au distribuit trecătorilor mii de manifeste în limbile română și engleză în care erau descrise persecuțiile religioase din România comunistă.

In momentul ieșirii din Catedrală a Patriarhului Justin alături de ceilalți prelați greci și români, din piepturile sutelor de români demonstranți au răsunat de mai multe ori lozinca "Libertate pentru Calciu" ca și epitetul adresat direct Patriarhului pentru rolul jucat de el în cazul Preotului Calciu, de "Iuda, Iuda, Iuda,!".

Demonstrația a fost înregistrată și transmisă în țară de postul de radio "Europa Liberă", care a facilitat astfel milioanelor de români să afle cum a fost primit Patriarhul aflat în slujba ateilor comuniști dela București de românii din lumea liberă.

Intrebat de către redactorul nostru Cornel Dumitrescu, ce impresie a făcut demonstrația asupra Patriarhului, unul din prelații greci din suită, a răspuns că Patriarhul a fost totuși mulțumit că măcar nu s'a aruncat în el cu ouă cum i s'a întâmplat Patriarhului Maxim al Bulgariei în vizita efectuată toamna trecută în Canada.

CAPITOLUL 5

TESTAMENTUL DIN MORGĂ

MOTTO:
"A fi filozof este
a învăța să mori."
(Montaigne)

Remus RADINA

Am pășit pe pământul românesc când ziua se îngâna cu noaptea. O liniște stranie învăluia cerul și pământul. Am mers câteva zeci de metri printr'o iarbă uscată, apoi am intrat într'un lan de porumb.

Am căzut în genunchi și am început să sărut pământul. Apoi mi-am făcut semnul crucii și am plecat mai departe.

Unde? Unde va da Dumnezeu!

Am trecut câteva tarlale și tocmai mă pregăteam să ies din porumb pentru a trece un drum, când doi ostași au apărut lângă mine, trăgând rafale de pistol mitralieră pe deasupra capului meu. Ei tremurau de frică și mi-au strigat:

- Mâinile sus!

Mi-au făcut percheziție, apoi m'au condus la un post, unde m'au predat comandantului lor, un tânăr ofițer care avea misiunea să mă ducă imediat la Timișoara.

Până la Deta am fost dus cu o căruță, iar de acolo cu trenul. Coincidența a făcut ca tânărul ofițer care m'a escortat să fie un coleg de la Liceul Militar "D.A. Sturdza", din Craiova. Era mai mic decât mine și el m'a recunoscut. S'a simțit foarte jenat de misiunea lui.

In aceeași zi am ajuns la securitatea din Timișoara. In curtea securității, un tânăr gemea întins pe o pătură. După cum am aflat în celulă, fusese sdrobit în bătaie.

In celulă am întâlnit un grup de studenți de la Politehnica din Timișoara, unii dintre ei în greva foamei. Mi-am dat seama că mă așteaptă zile foarte grele, ca pe atâția Români.

Shakespeare spunea că "fiecare rob, în propria mână, deține puterea de a sfărâma robia." Dar cum să o sfărâmi? Din câte am înțeles eu atunci, nu puteai sfărâma robia decât prin sinucidere. Numai prin sinucidere aș fi putut scăpa de umilințele și suferințele groaznice care știam că mă așteaptă, fără a face cuiva vreun rău.

Dar ce te faci cu morala creștină?

Păcatul sinuciderii, este considerat mai mare decât păcatul uciderii aproapelui, fiindcă prin sinucidere încalci una din cele trei virtuți teologice: speranța.

Nu! Sinuciderea este numai o soluție a ateilor! Cu ajutorul Domnului, trebuie să suport toate nenorocirile! Nu mă avertizase oare, Schiller că "nenorocirea cutreeră liberă tot pământul"?

Trebuie să fiu gata în orice clipă să mor cu curaj, fără a face nici cel mai mic rău aproapelui din închisoare.

Montaigne rostise, parcă, pentru noi cuvintele "A fi filozof este a învăța să mori".

Fiindcă am întâlnit în închisori mii de deținuți politici care se străduiau în permanență să învețe să moară oameni.

La începutul lunei Septembrie 1949, aveam 25 de ani. Intram în apocalipsul închisorilor comuniste din România cu un suflet tare, dar cu un trup slăbit la maximum de suferințele îndurate în Jugoslavia. Abia mă mai puteam ține pe picioare. Așa respectase Tito "dreptul sfânt de azil", în care mă făcuse să cred profesorul Dascovici! Mă urmărea mereu plânsul sfâșietor al femeilor și fetiței care într'o noapte pe frontieră, sub amenințarea armelor automate, erau împinse spre moarte! Dar ce s'a întâmplat oare, cu ceilalți refugiați, după extrădarea mea?

Românii din lagărul de la Zrenianin au fost repartizați la lucru, în diferite regiuni ale Jugoslaviei. De acolo, unii au reușit să fugă și să ajungă în Occident. Mulți Români care în fuga lor treceau prin Zagreb făceau o haltă la Petru Indrieș, ardelean, care-i găzduia și le dădea și cele necesare pentru drum. Așa fusese Indrieș la Banovici și așa a rămas: un bun creștin, totdeauna cu sufletul vibrând la suferințele aproapelui său.

Pe alți Români, U.D.B. i-a omorît. Am arătat cum au fost omorîți: Horeanu, Tutoveanu și Negoescu. Voi cita numele altor români despre care știu că au fost uciși: inginerul Economu, cu soția și cu cei doi copii; studenții Liciu, Iuga, Gheorghe Caramiciu și Tudor Grigorescu; Doamna Timofte, Tase Tudor, fost magistrat militar; Cimpoieru, învățător și Băncilă subofițer, ambii originari din județul Gorj. Numărul morților este, însă, mult mai mare.

Familia Economu a fost ucisă lângă granița greco-jugoslavă, împreună cu un grup de Români. Ei erau sub escortă, dar la un moment dat, Jugoslavii au început să tragă cu armele automate în ei, până i-au omorît pe toți. Ar fi scăpat un singur Român care se ascunsese puțin mai înainte în iarbă, de unde a văzut tot masacrul.

Iuga și Caramiciu ar fi fost uciși lângă frontiera italiană.

Cruzimea cu care au fost împușcați niște oameni nevinovați este greu de imaginat în secolul nostru. Au trecut aproape treizeci de ani de atunci și parcă i-am întâlnit ieri. Privirea băiatului inginerului Economu, de o căldură fără margini, parcă mă întreabă când scriu aceste rânduri:

- Pentru ce ne-au omorît?

Oare de uciderea acestor oameni nevinovați nu va răspunde nimeni, niciodată? Pedepsele celor care au ucis pe deținuții lagărelor naziste nu se prescriu niciodată! Este o obligație de onoare pentru refugiații Români din Occident, care au trecut prin Jugoslavia, să scrie despre tratamentul inuman la care au fost supuși acolo. Eu nu cunosc totul, fiindcă am stat în Jugoslavia numai zece luni, iar acum nu am timpul să scriu mai amănunțit. Când scriu această mărturie, aud, parcă, în permanență, o voce care-mi spune cuvintele lui Dante: "Andiam' che la via longa ne sospinge!" ("Să mergem că lunga cale ne îmbolnăvește!").

In țară au fost extrădați mulți români dintre care citez pe: profesorul Popovici Axente-Sever, fost elev al lui Nae Ionescu; generalul Seracin, din Arad; colonelul Badea Constantinescu, din Craiova; maiorul Bărbulescu cu soția, din București (nepot al lui Rădescu); avocatul Licea, din Turnu Severin; avocatul Valeriu Cristescu, din Ploești; avocatul Drescanu; profesorul Valeriu Basarabeanu, din Basarabia, care în lagărul de la Zrenianin a vărsat cazanul cu mâncare, ca pretext pentru faptul că se dădea mazăre cu gărgărițe; profesorul Staicovici, din București; preotul Barna, ardelean; preotul Voștinaru, din Lugoj; studentul Pârlețeanu; studentul Goțea, din Alba Iulia, studentul Serban Negrețu, din Cetate Jud. Dolj; comisarul Vasile Mușat din Brăila; comisarul Socaciu, cu soția și fetița din Baia Mare; comisarul Burlacu, din Basarabia; funcționarul Octavian Negru, cu soția, din Timișoara; subofițerul Ioan Preda, din Segarcea; subofițerul Cojocaru; Micu; Tărăbuță; Miron; Crăciunaș; Giulescu; Casapu.

Toți au cunoscut blestemul canalului, au plătit cu grele suferințe setea lor de libertate.

La securitatea din Timișioara am rămas două zile. Am fost chemat la anchetă numai să-mi spună că voi merge la București și să se laude că ei știau de extrădarea noastră și că în noaptea de 30-31 August "mari unități militare" împânziseră frontiera româno-jugoslavă, pentru a ne captura pe toți.

Intors în celulă, m'am întrebat de unde să fi știut securitatea din Timișoara că vom fi extrădați în noaptea aceea. Oare să le fi comunicat U.D.B.? Exclus! Cele două securități se urau de moarte.

Răspunsul l-am aflat peste câțiva ani. La securitatea din Timișoara lucrau ca anchetatori și niște Sârbi. Imi amintesc de Bugarschi și Vida. Ei torturau îngrozitor pe deținuții politici români. In special Vida, o femeie din Becicherul Mic, de o rară cruzime, care bătea bărbații peste organele genitale.

Dar toți acestia făceau spionaj pentru Tito. Pentru a câștiga încrederea Ministerului de Interne român, ei primeau din Jugoslavia anumite informații, cum a fost extrădarea noastră. Prinși cu mâța în sac, tarsionarii de odinioară au fost anchetați de colegii lor și condamnați la moarte. Dar la reluarea legăturilor cu Tito, ei au fost grațiați.

Vida, de teama celor pe care-i torturase în timpul anchetelor și care se juraseră s'o omoare, a fugit imediat în Jugoslavia.

In seara zilei de 2 Septembrie am plecat cu trenul spre București. Ajuns în gara de nord, am fost îmbarcat într'o dubă și dus la Ministerul de Interne, pe Calea Victoriei, vis-a-vis de fostul palat regal.

Am coborît la subsol, unde m'a primit un hidos cap de mort, desenat pe perete. Apoi m'a luat în primire călăul de tristă amintire Brânzaru, un fost boxeur de categorie grea, lat în spate și cu un rânjet permanent pe buze. In timpul când îmi întocmea formalitățile de încarcerare, o femeie a bătut în ușa unei celule alăturate. I-a deschis Brânzaru. Femeia, intelectuală, i-a spus:

- Constituția țării nu vă permite să mă țineți aici fără motiv!

Brânzaru i-a răspuns:

- Ha. . . ha. . . ha. . . ha. . . ha!

Apoi i-a închis ușa cu violență.

Privind această brută, care era tarsionarul Nr. 1 de la Ministerul de Interne mi-au venit în minte reptilele din era secundară, cu forța lor gigantică, dar cu creierul subdezvoltat.

Un subofițer mi-a pus apoi faimoșii ochelari de tablă, prin care nu străbătea nici cea mai mică rază de lumină. Apoi m'a apucat de braț și m'a împins înainte. Subofițerul avea o plăcere deosebită să mă conducă astfel ca să mă izbesc de pereți sau să cad pe scări. Fiindcă orb, orb, dar trebuia să merg foarte repede.

Din câte am aflat mai târziu, celula în care am fost închis se afla la subsolul II. Celula era mică și în ea am găsit trei oameni care s'au speriat de halul de slăbiciune în care venisem. M'am așezat pe prici (un pat lat de lemn) și am început să răspund la întrebările colegilor mei.

Peste puțin timp am fost scoși la W.C. In loc de hârtie igienică, mi s'au arătat niste cutii de conserve cu apă pentru spălat. Dar această metodă necesita o corectă spălare a mâinilor, ceea ce nu era posibil, fie pentrucă nu aveai săpun, fie pentru că nu-ți lăsau timpul necesar spălatului. Aceasta mi s'a părut o înjosire deliberată a persoanei umane. Probabil că de aici le-a venit ideia ca la închisoarea Pitești, studenții, mândria de totdeauna a neamului românesc, să fie depersonalizați, în primul rând, prin obligația de a mânca fecale și de a bea urină! Fiindcă un om care a acceptat să facă aceasta de frică nu se mai poate redresa niciodată în proprii ochi! Astfel va fi aplicat în anii 1950 principiul marxist "Omul este cel mai prețios capital!"

A doua zi am fost scos la anchetă. Anchetatorul meu era un om foarte simplu, fost dulgher. Mi-a arătat o declarație dată de un alt român venit din Jugoslavia, în care acesta spunea despre mine: "maltratat în mod bestial în lagărele din Jugoslavia".

Anchetatorul mi-a spus:

- Vezi că tot mai buni suntem noi, Românii?

Mi-a mai spus că pentru frontieriștii veniți din Jugoslavia ancheta merge repede, deoarece există probe certe pentru condamnare. In curând voi pleca la o altă închisoare, depozit al Ministerului de interne, unde voi aștepta câteva luni, până vor cerceta tot trecutul meu.

Mâncarea era foarte proastă, dar mai bună decât cea din închisoarea Vârșet. Terciul de dimineață, puțin mălai fiert în apă, ni se va părea tot restul închisorii o mâncare excelentă. Iată care era părerea lui Nichifor Crainic despre terci:

In țara turmelor și-a pâinii,
Visez o mână de ciuperci.
Lăsați-mă la cir, cu câinii,
La raiul unui blid de terci!

Tratamentul de la Ministerul de Interne este redat și de poezia "La Interne" a lui Mihail Manoilescu, pe care am învățat-o chiar dela el și din care citez începutul:

Când zi de zi spăl, în genunchi, celula
Ascultător, trudind cu brațul gol
Salutul prosternat dat dimineții
Imbracă înțelesuri de simbol.

Mișcările aicea mi le'ndrumă
Porunci cu vorbe tari, ce mă'nfior!
Mâncarea pusă'n blid, jos pe podele,
Mi-o'mpinge gardianul cu'n picior.

Continuare în numărul viitor

POEZIA ÎNCHISORILOR

Testament din închisoare

Terente BASARAB

Din nou mie gândul la părinți
Si iar durerea mă apasă
Că dintre toate câte sunt
Eu aș alege ce-i mai crunt
Drumul ce duce înspre casă!

Părinți și obște zac în jug
Văpăile înalte-i arde
Ziua de azi le e în noapte
Vorbesc pe ulițe în șoapte
Restriștea n'are nici un Bard

Dar cum aș putea eu să sparg
Aceste ziduri de'nchisoare
De lanțuri mâinile-mi sunt reci
Pierdut, însă, nu sunt pe veci
Trăim cu toții în teroare

Toți rezistăm în zări de glie
Că și străbunii opincari
Egreți, cocori ne-aduc de veste
Că soarele este pe creste
Că ne vom bate și-om fi tari!

Ciomegele le-avem în codru
Si n'am dat ultima bătaie!
Că Mircea și Stefan cel Sfânt!
Imperii punem la pământ
Când ghioacele vor curge ploaie!

Atacu-l va suna cavalul
Si tulnicele de prin munți
In hoardă-cât or fi de mulți
Băgăm dușmanul în noroi
Ca Banul, de ar fi puhoi
Si vom sfârși în veci calvarul

Iar se va naște mare Bard
Să cânte- această vijelie
Nu rătăcim al nostru drum;
Suntem în negură acum;
Ne'ntoarcem iar din pribegie!

De nu sosim din nou la vetre
Apocalips vom scri pe pietre
Nu le e frică la români
De "elefanți" din reactoare
Nu intră'n rocă radiații;
Nu'i Olt și Nistru'n alte spații

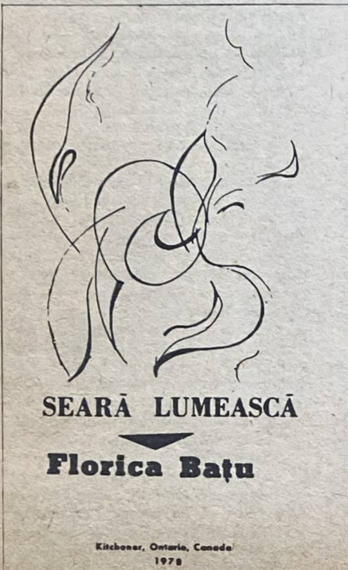
Născuți aici, aici murim
Ultima jerfă o urzim!

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale din exil și din țară

Deschizând această plachetă de versuri și răsfoind-o, fără e citi nici măcar un vers, uitându-te numai la aranjamentul tehnic al poemelor adunate în cele 40 de pagini, și terminând cu "Cuprinsul", un joc abacadabrant de litere și cifre, ești ispitit a crede că te afli în fața unei mari revoltate. Si totuși, de îndată ce începi lectura, îți dai seama că te găsești în fața unui suflet gingaș de femee, suflet din care, versurile țâșnesc spre lumină, asemeni clopoțeilor vestitori de Primăvară, ghioceii, ce-și scot capetele albe prin zăpada unei ierni trecute, ca să fie sărutate de razele soarelui. Si aceasta, din chiar poemul de început, întitulat simbolic: "RANI DE CIRES":

Cu cât încerc spre tine
aluneci mai departe
– o rană-i întrebarea
în trunchiuri de cireşi –
mi-e teamă să chem ziuă
din ramuri, prealumină
coborâtoare'n linii
prin timpii tot mai denşi.

Mi-e teamă de răspunsul pe care dimineața
încet, îl modelează și'n coarnele de melc.
E-atâta noapte'n mine;
duc stelele în doliu
închise în tăcerea bălaurului cerc.

Mi-e teamă de răspunsul pe care dimineaţa
încet, îl modelează şi'n coarnele de melc.
E-atâta noapte'n mine;
duc stelele în doliu
închise în tăcerea bălaurului cerc.

Dar cum să-mi neg argila?
Vreau unduiri de soare
cu ramuri de lumină să'ntorc înspre a fi
. . . e frica de'ntrebare?
în mine, cine plânge?
. . . sau poate'n cumpănire
duc frica de a şti . . . ?

Revolta aceasta, formală, își trage izvorul dintr'o trăire într'o altă lume, lume în care chingile tuturor oprelițtilor duc până la castrarea spirituală, divinizând șablonul și preamărind slăbiciunea de înger și anemia mintală. Lume în care, până și "glasul copacului tace în trunchi", cum o spune atât de frumos Florica Bațu în poemul "Ceasul tăcerii". Si, e numai de înțeles că cineva, care a trăit în acea "lume", odată ce-și poate permite a răsufla liber, încearcă să sfărâme lanțurile robiei duhului, pentru a se regăsi. Si, iat-o, mărturisindu-se în poemul "DOR":

mi-e dor . . . şi nu mai ştiu să spun . . .
se zbate vântul,
încă
în trupuri de salcâm
(e-atâta cald în palme . . .
. . . şi palmele se-ating)
dinspre adâncuri, încă, zăpezile se sting –
şi cum să chem?. . .

. . . m'aştepţi? nu ştiu să vin . . . nu pot . . .
e clipă de tăgadă salcâmilor înopt
şi urcă
a lumină
tăcerile din noi . . .
e cerul
frânt în palme . . . şi pâine, pentru noi . . .
se colorează-a lună . . . şi urcă,
lună,
nouă . . .

ne mai rămâne gândul . . .
şi chipul prins, în rouă
şi trupul prins în arbori
(. . . şi urme în câmpii . . .)
mi-e atâta dor de tine . . . . !
(. . . . .) nu vii . . . . . ?)

Am spus'o cu altă ocazie, în paginile acestui ziar, și nu pregetăm a o repeta: ne găsim în fața unei autentice și extrem de talentate poete, ce îmbogățește lirica română cu poezii demne de a sta în cea mai pretențioasă antologie a poeziei românești din toate timpurile.

Si, pentru ca cititorul să-și poată da seama de autenticitatea acestei afirmații, reproducem mai jos poemul "CANTEC PENTRU CE-L CE NU-I", care ilustrează o altă față a creației poetei Florica Bațu, și anume, rădăcinile ei în folclorul românesc:

Zburătorule, mi-e teamă...
S-a frânt codrul de aramă
şi inelele se mint...
Creşte codrul de argint,
creşte dorul în frunzar...
Zburătorule, în zar
doare drum şi drum de foc...
Râd potecile în joc...

Cin' te minte a chemări?
solzi de şarpe, dans în zări...
Cin' te minte a păduri?
Zâna zilei printre furi...

– Spune-mi, tată, unde-i drumul?
– Mestec ceasul cu uiumul...
– Trup de floare, cum să-l chem?
... şi petalele se tem...
– Drum de melc, cum să-l descânt?
... trup de dor, trecut în vânt...

Zburătorule, mi-e teamă,
s-a frânt codrul de aramă
şi inelele se mint...
Creşte codrul de argint...

Cităm la fel din această plachetă, următoarele poeme: Cântec la marginea vremii, Cântec de jale fecioarei în alb, Calea frigului, Cântec de amurg și Balada călătorului fără drum.

Asta, nu înseamnă însă că, alte bucăți din această plachetă ar fi mai prejos ca valoare literară de cât cele amintite. Dar, acestea ne-au plăcut nouă mai mult. Selecția este deci, strict personală.

Copertă și desenele interioare sunt semnate de Atena Elena Ganea.

Nicolae NOVAC

(P.S) - Cititorii noștri, care doresc a avea această plachetă de versuri, se pot adresa direct editurii: Vestitorul Român Canadian, 71 Vanier Dr., Apt. 201; Kitchener, Ontario, Canada).

SERGIU GROSSU

DERRIÈRE LE RIDEAU DE BAMBOU

de MAO TSÉ-TOUNG à FIDEL CASTRO

CATACOMBES

"In cartea aceasta-scrie autorul în "Cuvânt Inainte" - este vorba de două țări de dincolo de Cortina de bambus: China și Cuba. Două țări dela cele două extremități ale pământului, căzute sub cea mai excesivă formă a dictaturii proletariatului: Dictatura "dracilor fără milă" de care vorbea Eugen Ionescu în "Le Figaro" din 28 Sept. 1973. Două țări, prin consecvență cu un regim totalitar implacabil ateist, cărora - s'ar putea spune - li se poate aplica aceste vechi texte biblice: "Vai de cetatea vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie, și care nu încetează să se dedea la răpire!. . Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge, care întemeiază o cetate cu nelegiure!. . . (Naum 3. 1; Habacuc 2.12)."

Bazată pe documente autentice și înspăimântătoare care denunță infernul roșu de dincolo de cortina de bambus, cartea aceasta cu un conținut revelator, are drept scop de a pune în gardă cititorul neavertizat de cele ce se petrec în cele două țări comuniste în care domnește, sub privirile insensibile ale Organizației Națiunilor Unite, legile totalitare ale lui Mao Tse-tung și Fidel Castro.

In "Cuvânt Inainte", dl Sergiu Grossu, trimite cititorilor acest elocvent mesagiu: "Dacă vreți să știți câte ceva de soarta tragică a captivilor însingurați, dacă doriți să descoperiți cerul însângerat al Asiei și Mării Caraibelor, dacă sunteți dispuși a sesiza dimensiunile spirituale ale copiilor lui Dumnezeu care putrezesc în închisorile ucigașe sau câmpurile de extermi nare, - nu vă lăsați seduși de purtătorii de drapel ai propagandei roșii care vă spun că, dela moartea lui Stalin, comunismul mondial a evoluat mult. . . Nu cădeți victime tentației cuvintelor derutante ale "falșilor profeți" care predică din chiar interiorul Bisericii, dialogul cu dușmanii lui Christos. . ."

In timp ce, acest "dialog" cu dușmanii lui Christos se ducea de către Vestul creștin adormit, iată ce se petrecea, și se mai petrece desigur încă în Imperiul balaurului roșu:

"La sfârșitul anului 1958, după informațiile pe care regimul comunist le-a publicat în 156 ziare și 57 pamflete, 8840 de crestini au fost executați și 39200 încarcerați pe motivul că erau " proprietari " sau "despoți locali". Peste 2450 creștini au fost executați și 24800 au fost încarcerați, acuzați de a fi "antirevoluționari". Aceste statistici mai adaugă că, la Shangai, Canton și Nankin, 2300 creștini au fost persecutați sub acuzația de a fi "antirevoluționari sub acoperământul Bisericii". Cifrele acestea, pe care comuniștii le-au admis oficial, cuprinzând o scurtă perioadă de timp, este dela sine înțeles că numărul victimelor este cu mult mai mare".

Situația din Cuba, prezentată iarăși cu documente în această carte, nu este deloc diferită de cea din China. Ba poate chiar, mai tragică, dat fiind faptul că Cuba a fost - în trecut, cel puțin - o țară eminamente crestină și . . . catolică.

Iată mai jos, câteva rânduri dintr'o scrisoare a unui deținut politic:

". . . Noi nu mai suntem oameni, suntem doar spectre, schelete acoperite de piele, epave umane. . . Din adâncul celulelor în care nenumărați prizonieri cubani anticomuniști sunt în agonie, ne-am ridicat vocea către Organizația Internațională și presa occidentală, dar ni se pare că n'a fost auzită. . . Să nu se găsească oare nici un guvern, nici o instituție, sau cel puțin o ființă umană, demnă de acest nume, pentru a face ca denunțul acesta să parvină organizațiilor internaționale? Să nu se găsească nimeni care să acuze Cuba pentru a ne fi asasinat sau torturat, și de a fi violat principiile cele mai elementare ale umanității, cu toate că, Cuba, ea însăși, a semnat acordul asupra drepturilor omului?". . .

Se pare că nu. Căci, vânzarea unei sticle de Coca-Cola, în țările respective, e mai prețioasă, se vede, de cât o viață omenească.

CRONICAR

E MULT D'ANTUNCI!

Și se mai spune că era odată o țară plină de țărani!
Și se'ntindea țara aceia dela Nistru și până la Tisa.
In picioare da cu capul de Carpații păduroși,
Culcată pe Dunăre își muia pletele-i de Cosânzeană
în Marea Neagră.
Si erau veseli țăranii ei și mândri, căci cum spusei,
Erau mulți și toți descendenți din Daci și din Romani.
Si erau dârzi și răbdători!

Plugul le era foarte drag.
Parcă-i văd pășind peste hotare și aruncând sămânța.
Pași hotărâți de stăpân!
Pumni grei de grâu gras!
Grâu românesc.
Grâul lor.

Il seceraseră anul trecut;
Unii cu secerea, alții cu coasa, ceilalți cu secerătoarea.
Toți scăldați în sudoare pe o arșiță de Bărăgan.
Când le era sete, beau apă din botă ori din urcior.
Când le ardea mâna pe secere, întindeau palma și o apăsau
pe mușchii reci ai pieptului lor.
Așa se răcoreau și iarăși începeau.
Stăpâni! Fără preget! Munca lor, averea lor!. . .

La treierat, un festival al muncii!
Ce bucurei! Câtă vrednicie!
Bărbații se luptau cu snopii pe batoză, ori cu sacii
la gura mașinii,
Fetele nu mai pridideau cu târgile de paie.
Si cum curgea grâul!
Grâu gras! Grâu greu! Grâul lor!
Si țăranii plini de praf, miroseau a grâu și a brazdă.
68 de saci băgase Radu Zorlescu anul trecut în magazie!
Ioniță Lânaru, 117 saci numărați!
Andrei Chelaru, numai 42 de saci, dar îi râdea inima
vecinului nostru!
"Ce berechet!" zicea el și să-l fi văzut cu câtă evlavie
ducea prescura la biserică!
Fiecare avusese grijă, să lase pe miriști câte un buchet
de spice netăiate.
Il legau cu un fir roșu și-i ziceau
"Barba lui Dumnezeu"
Si nici unul nu uita să arunce în fântână un covrig
din noua recoltă.
Iar noi copiii, ce repede-l scoteam cu ciutura!
Și ce bun era! E mult d'atunci!. . .

"Ai treierat nene Andrei?"
"Am treierat taică! Cu ajutorul lui Dumnezeu,
grâul e în magazie,
Acum îmi pregătesc pătulul pentru porumbi."
Si toamna gemeau magaziile și pătulul sătenilor!
Si grâul și porumbul era al lor.
Așa era atunci!. . .

Dar mai aveau țăranii și vii și grădini,
Si vinul și țuica era tot a lor,-
Ca și varza, ca și prazul, ca și cartofii, ca și brânza;
Că aveau oi și aveau lână și aveau miei aducători
de primăvară. . .

Doamne! Doamne, ce vremuri!
Dar așa era, că mi-aduc bine aminte..

Si încă una!
Țăranii țării aceleia știau să și petreacă:
La botez, la pomană (!), la plocon, la clacă,
(de nunți nu mai vorbesc) la revelion, la Mucenici,
Dar câte alte petreceri, de care nu-mi mai amintesc,
Că de! Am plecat demult și țara era mare și-
"câte sate, atâtea bordeie s'atâtea obiceie" zicea mama.
Acum mai vorbii și de mama.
In țar'aia erau multe mame.
Multe de tot!
Ce mame bune! Ce mame frumoase!
Si cât busuioc în grădinile lor!. . .
Uite că mai mi-amintesc de o petrecere!
Lăsatul Secului de Carne
Fetele măritate de curând, veneau cu bărbați
la casa părintească.
Veneau încărcate de daruri și sărutau mâna părinților.
"Iartă-mă mamă, dacă ți-am greșit!"
"Iartă-mă tată, că vin păresimile!"
Apoi întindeau masa și se ospătau până târziu în noapte.

Câte bunătăți, nu le mai înșir.
De mâine, Postul Mare!
Păresimile Paștelui!
Premenirea sufletelor. . .

Dumitru NEAGA

Maria Cebotari

- 30 de ani dela moartea ei -

Maria Cebotari
(10, Feb., 1910 - 9 Iun., 1949)

La 9 Iunie 1949 își închidea ochii pentru totdeauna - la Viena - marea cântăreață Maria Cebotari, al cărei glas strălucise timp de 20 de ani pe scenele celor mai vestite opere din lume. Au trecut de atunci 30 de ani și totuși, vocea ei deosebit de frumoasă și chipul ei fermecător sunt și astăzi vii în mintea celor ce au avut fericirea să o asculte și să o vadă.

Născută la 10 Februarie 1910, în Basarabia, provincie românească, ocupată pe acea vreme de Rusia, Maria purta numele Ciubotariu, așa cum îl chema pe tatăl său, învățător la Chișinău. De mic copil ea a dat dovadă de un simț muzical dezvoltat și de ușurință la limbi străine: pe lângă limbile română și rusă, pe care le cunoștea de acasă, a mai învățat două, italiana și franceza, care aveau să-i folosească mai târziu. La vârsta de 14 ani se înscrie la Conservator și cu prima ocazie care se ivește și anume, turneul unei trupe de teatru din Moscova, condusă de Alexandru Vărubov, apare pe scenă, cântând mai multe cântece populare. Vărubov își dă seama de talentul ei și o ia cu el, în turneu, la București și mai apoi, la Paris. In curând, Maria se căsătorește cu Vărubov, deși nu întrezărea o căsnicie fericită, căci soțule ei era un om de chefuri, având și patima jocurilor de noroc.

Ajungând cu trupa la Berlin, Maria începe să studieze cu râvnă limba germană și este admisă ca elevă la Musikhochschule. Intr-o zi, o aude cântând Fritz Busch, directorul Operei de Stat din Dresda, care o angajează imediat. La 15 Aprilie 1931, Maria Cebotari debutează, astfel, pe scena Operei din Dresda, în rolul lui Mimi din "Boema" de Puccini.

Vestea despre succesul ei s'a răspândit repede, ajungând la urechile lui Bruno Walter, mare dirijor, care a angajat-o pentru trei ani la Festivalurile muzicale dela Salzburg. Succesele obținute aici îi aduc un renume internațional, fiind solicitată să cânte în mai toate capitalele lumii. La numai 24 de ani, Maria Cebotari primește titlul de Kammersangerin și la 25 de ani, la scurt timp după angajarea ei la Berlin, cântă în "Boema" alături de cel mai mare tenor al lumii de pe acea vreme Benjiamino Gigli.

Curând după aceasta vin propunerile pentru filme, cu care ocazie îl cunoaște pe Gustav Diessl, cel care avea să-i devină soț, după obținerea divorțului de Vărubov. Deși, între timp, începuse cel de al II-lea Război Mondial, Maria Cebotari continuă să cânte cu succes la Berlin și Salzburg, ba chiar își face chiar și timp să-i delecteze pe compatrioții săi, la București, unde apare în "Traviata" și "M-me Butterfly".

Anul 1941 este marcat printr'o activitate deosebită pe tărâm artistic, întâlnind-o la Roma pentru turnarea celui de al șaselea film - intitulat "Iubirile lui Verdi" - și în toamnă, la Berlin, unde critica a fost unanimă în ce privește succesul deplin în opera "Carmen", prin vocea încântătoare și frumusețea jocului de scenă.

In 1943 au loc primele atacuri aeriene grele asupra Berlinului și clădirea operei este prefăcută în ruine.

Situația în Berlin devine din ce în ce mai îngrijorătoare și singurul mijloc de activitate muzicală rămâne radio-difuziunea. Faptul acesta poate, a fost și un noroc, deoarece majoritatea discurilor cu vocea Mariei Cebotari, pe care le ascultăm astăzi, provin din acea perioadă de timp. Până în cele din urmă, însă, în Februarie 1945, părăsește Berlinul și-și continuă activitatea la Salzburg și Graz. La 1 Ianuarie 1947 încheie un contract cu Opera din Viena, cu ansamblul căreia întreprinde o serie de turnee la Nisa, Paris și Londra, iar mai târziu la Milano și Roma.

Intoarsă la Viena, la scurt timp, moare soțul său, Gustav Diessl. Măcinată ea însăși de o boală nemiloasă, ale cărei crize luau proporții din ce în ce mai îngrijorătoare, Maria Cebotari avea să mai cânte la Salzburg, Viena și Graz, pentru ca la 31 Martie 1949 să apară pentru ultima dată pe scenă.

In seara zilei de 9 Iunie 1949 închide ochii pentru totdeauna. Moartea ei însemnând o pierdere inestimabilă pentru lumea muzicală.

Avea vocea care fermecase auditorul în cele 45 de opere în care a apărut alături de cei mai mari cântăreți ai lumii și sub bagheta celor mai vestiți dirijori de pe atunci. S'a stins prea timpuriu. Iar dacă frumosul chip al Mariei Cebotari mai poate fi văzut pe ecran și vocea ei fermecătoare mai poate fi auzită pe plăci, noile generații nu vor mai putea să-și dea niciodată seama de atmosfera de extaz pe care o crea când cânta aceea care - pe drept cuvânt - a fost socotită o mare cântăreață a lumii și denumită "privighetoarea plaiurilor românești".

Marcel NICOLAU

INFORMAȚII ACADEMICE AMERICANE

In anii 1977-1978, la universitățile americane au fost susținute 103 teze de doctorat cu subiecte Est - Europene. Din acestea 21 de teze au tratat Europa de Răsărit în general iar 10 s'au ocupat de probleme istorice ale vechiului imperiu Austro - Ungar. Apoi, în ordine alfabetică, 3 teze au studiat teme bulgare; 9 teze teme cehoslovace; 8 teze au fost consacrate unor tematici Germaniei de Est; 11 teze unor teme ungare; 18 au avut tematici poloneze, 21 au fost consacrate unor teme jugoslave și numai 2 teze de doctorat au abordat teme românești. Este vorba de dizertația doamnei Gail Ann Kligman - CALUS: RITUAL REVERSAL IN ROMANIA, susținută la Universitatea Berkeley din California, și lucrareaa de doctorat a lui Joel Patrick Marrant intitulată THE IDEA OF FOLK TRADITION IN ROMANIA, susținută la universitatea din Oregon. Intre subiectele din Jugoslavia semnalăm de asemenea un titlu interesant care ar putea avea substrat românesc: THE AESTHETICS OF MUSIC IN VILLAGE MACEDONIA. Dizertația a fost susținută de Christopher Marshall la universitatea Cornell.

In aceiași perioadă au fost susținute trei dizertații de doctorat cu tematici românești la universitățile britanice, numărul dizertaților cu tematici din alte țări Est-Europene fiind mult mai redus decât în Statele Unite. Judecând după titlurile lucrărilor românești, se pare însă că cei care le-au susținut au fost doctoranți români trimiși la studii în Marea Britanie.

N D

OAMENI CARE AU FOST

ALECU RUSSO

120 de ani dela moarte

Nicolae LUPAN

Analogiile și comparațiile cu tot felul de atestări ale timpurilor trecute, când străbunii noștri, mai ales cei dintre Carpați și Nistru, deveneau din Mândrescu - Mandrievschi, din Roman - Romanov, din Babălungă - Babilunga, din Saptecâini - Septichin, etc. pun semne de întrebare în legătură cu etimologia numelui de familie al lui Alexandru Rusu din Strășeni, unde se crede că s'a născut marele nostru scriitor și cetățean. Lucru știut, că în poporul dela coarnele plugului se modifică lesne un cuvânt puțin cunoscut prin apropierea lui de un alt cuvânt mai cunoscut sau mai ușor de pronunțat.

Sunt atestate o sumedenie de cazuri când o poreclă oarecare devine cu timpul nume de familie. Un lucru e cert: istoria literaturii române nu putea să-l înveșnicească în analele ei cu numele de "Rusu", care ar fi stârnit din generație în generație asocieri și aluzii la hrăpărețul vecin din răsărit. Era o ironie a soartei pe care o corija în mod fericit tradiția literară românească pornită de la Alexandri și Odobescu prin grafica semifranceză de "Russo" ce corespunde întocmai formației intelectuale și afecțiunii scriitorului pentru literatura franceză.

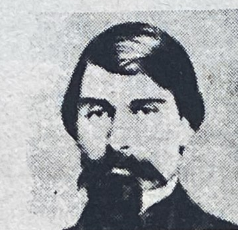
Născut într'un sat din apropierea Chișinăului, la numai șapte ani după prima răpire a Basarabiei de către ruși, viitorul scriitor este trimis pentru studii nu la Kiev, cum era pe atunci obiceiul boierilor basarabeni, ci în Elveția, despre ale cărei scoli pestalozziene, probabil, tatăl lui Alecu în peregrinările lui de arendaș și negutător de ceriale. E un motiv în plus care face să credem că numele lui de familie n'are nimic comun cu o origine etnică ca atare, cum se filosofează uneori în cercurile rusofile de la Chișinău. După cum n'are nimic comun cu realitatea afirmarea pseudoștiințifică a academiceanului Simion Cibotaru când zice că "Româna și moldoveneasca sunt două limbi diferite" care "s'au dezvoltat în direcții diferite și funcțiile lor istorico-sociale nu se aseamănă între ele. Limba moldovenească,-susține dumnealui,-este supusă influienței rusești, în timp ce româna cunoaște influiența engleză și franceză. La ora actuală,-conchide învățăcelul moscovit din capitala așa zisei republici moldovenești,-moldoveneasca dispune de toate semnalmentele unei limbi naționale independente". Această spicuire dintr'un interviu în limba rusă este o replică pe care Simion Cibotaru le-o dă naționaliștilor "români basarabeni" care, ori de câte ori au ocazie, îi întreabă pe profanii de talia lui Cibotaru: "Stiți voi cum sunt traduse cărțile din română în moldovenească? Prin simpla înlocuire a alfabetului latin cu cel cirillic".

Cât de actuală este și până în ziua de azi demascarea stăpânitorilor și cotropitorilor când autorul Cântării României zice: "Toți își bat joc de viața, munca și sărăcia ta și slugile slugilor calcă peste trupul tău. . ."! Intr'adevăr, un Simion Cibotaru, un Emilian Bucov, un Aureliu Busoioc, un Gheorghe Malarciuc nu sunt decât niște slugi ale slugilor moscovite dela Chișinău când savurează respectiv dezbinarea limbii strămoșești, fărămițarea teritorială a țării, binefacerile politico-sociale ale sovietismului, anii de foc ai eliberării de sub jugul românesc.

Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac! Dar ar trebui să știe, sunt datori să cunoască spusele lui Alecu Russo: ". . .Reformarea, ce desparte omenirea de astăzi, veni când România era în cumpăna de a se topi în oceanul slavon, și goni limba slavonicească de tot din lumea română și începe adevărata și singura tradiție a limbei române". Ar trebui să știe, sunt datori s'o știe că nici un moș Gheorghe din Strășeni nu pune preț pe pretinsul nivel de trai mai ridicat al basarabenilor față de cel al românilor din Vechiul Regat, după cum același moș Gheorghe râde pe sub mustăți când vine vorba de așa zisul naționalism din Basarabia pe care conducătorii Cremlinului îl inspiră întru întărirea graniței de pe Prut, o graniță împlântată cu forța în trupul unuia și aceluiași popor, râde și zice: "Ce prost ești, măi Simioane! Chiar să nu înțelegi tu pericolul rusificării Basarabiei?!"

Se știe de la Alecu Russo încoace că "ideea unității române", indiferent dacă este sau nu propovăduită de scriitori, "a fost în inima căpitanilor și domnilor viteji si în neobosita muncă și străduință a țăranului". Si atâta timp cât țăranul este lăsat în pace la bucata lui de pământ, țara poate fi sigură că nu va pieri ca neam. Când însă la Strășenii lui Alecu Russo sau la Trușenii mazililor lui Vodă Stefan vine azi un rus din fundul Rusiei care mâine îl aduce pe un al doilea, al doilea pe un al treilea și tot așa până când într'o zi veneticii cer cu impertinență școală și limbă rusească în inimă de codru românesc iar fiul lui moș Gheorghe se vede silit a se strămuta cu traiul în Rusia și Cazahstan. Si toate acestea se joacă în numele politicii naționale leniniste care de fapt nu e altceva decât colonizare și asimilare.

Istoria întotdeauna ne-a servit vecini care au știut să trágă focul la turta lor. Dreptatea noastră însă iese de fiecare dată la suprafață. Așa s'a întâmplat și atunci când craiul Racozi a vrut să-i atragă pe români la Calvinism. Alecu Russo a apreciat în modul cel mai pozitiv dispoziția craiului ardelenesc de a fi tălmăcite în limba română toate cărțile bisericești. Dar numai dispoziția, nu și calvinismul în sine. A fost un punct de cotitură în istoria limbii române care, treptat, începu să înlocuiască slavona atât în viața religioasă cât și în cea politică. Si are perfectă dreptate Alecu Russo când îi numește "nătângi" pe acei români care cred că limba nu piere chiar dacă este, cum zicea el, "turcită, grecită, franțuzită și slavonită".

S'ar putea, deci, spune, după părerea lui Russo, că calvinismul a fost acela care ne-a scăpat de slavonism. El n'a avut însă dreptate atunci când scria că "primejdiile politice în cât privește robirea sufletului român, au trecut", deși această constatare o făcea cu prilejul Unirii Principatelor. In schimb rămâne profetică constatarea lui în privința limii: "Câtă deosebire ar fi între provințialismurile moldo-ardealo-române, am avut și mai avem o limbă mai presus, o limbă cu care ne putem înțelege delaolaltă, moldovanul cu tisanul, ardeleanul cu craiovanul".

Putem fi sau a nu fi de acord cu "adevăratul românism" poporan pe care îl susținea Alecu Russo. Un lucru e cert: "isme"-le au fost acelea care ne-au apărat de "moderna ură politică a moscalilor" și tot "isme"-le trebue să ne scoată limba din strânsoarea moscovită. Limba pentru care de-a lungul veacurilor, zicea scriitorul, ne-au "hulit, necăjit, chinuit ungurii și slavonii".

"Deșteaptă-te, pământ român! . . E vremea să ieși din amorțire. . ." - proclamă scriitorul în Cântarea României. Prin analogie îmi permit a-l copia pe marele nostru compatriot, zicând:

- Deșteaptă-te, exil român! E vremea să ieși din cercul preocupărilor și ambițiilor personale sau celor de partid și să pornești pe calea înfruntării dușmanului de moarte al românului - dezbinarea și înstrăinarea.

De dragul acestei înfruntări am și găsit de cuviință ca la cei 120 de ani dela moartea autorului Cântării României să nu mă opresc asupra vieții, activității obștești și meritelor lui literare, lucruri cunoscute din istoria literaturii noastre, ci să scot în evidență asocierile de ordin patriotic românesc pe care le trezește în cele două provincii înstrăinate simpla pronunțare a numelui celui care este pentru noi Alecu Russo.

Numele lui, cred, trebue să nască atari asocieri și în rândurile exilului nostru pentrucă, exilat și prigonit de-a lungul întregii sale vieți de către ruși, unguri, austrieci și ciocoii băștinași vânduți străinilor, Alecu Russo a fost mereu alături de Iancu și Vasile Alexandru, Costache Negri și George Sion, Grigore Balș și frații bucovineni Hurmuzache în unisonul lor atot-românesc de la Iași, Cernăuți și Blaj, unde autorul Cântării României înregistrează impresionantul "spectacol al frăției între surtuce și sumane".

Să ne plecăm dar frunțile în fața amintirii celui care a fost și rămâne mereu pentru neamul nostru Alecu Russo: cântăreț convins al românismului ca cea mai eficace armă de apărare contra rusificării politice, teritoriale și lingvistice.

Nicolae LUPAN

Crez

Cred în umanitate
Si în tot ceea ce înseamnă pentru om
"Libertate, Egalitate și Frăție",
Cred în Democrație.

Cred în drepturile omului
Si în libertățile fundamentale,
Care i-au fost atribuite prin Dreptul natural
Si-l deosebesc pe el de alte animale.

Cred în libera circulație
A ideilor și a oamenilor,
Pentru a se stabili și muncii oriunde vor
Si de a-și culege rodul muncii lor.

Cred în libertatea de asociere,
Cred în dreptul de a alege și a fi ales,
Cred în libertateaa conștiinței și a cultului,
Cred în libertatea individuală.

Cred în dreptul de exprimare prin viu grai și scris,
Cred în libertatea presei
Ca-ntr'o primă garanție de respect a legii
Si a drepturilor cetățenești.

Cred în dreptatea socială,
Cred în eliberarea din nevoi și de teamă,
Pentru ca omului să nu-i mai fie frică de tiranie,
De-abuzuri, teroare, silnicie.

Cred în respectul personalității umane,
Ca omul să nu mai fie tratat
Cu discriminare politică, de credință sau culoare,
Cred în descătușare!

Cred în setea de mai multă dreptate,
Pentru ca în lagăre, ospicii și închisori
Să nu mai fie deținuți pe nedrept
Si nici asupriți și asupritori.

Cred în nevoia de pace în lume,
Pentru ca dintre oameni, națiuni și popoare
Să dispară setea de răzbunare
Si războaiele cotropitoare.

Cred în aspirația omului spre fericire,
Cred în victoria binelui asupra răului din omenire,
Cred în adevăr și frumos,
Cred în iubire !

Dar mai presus de toate
Cred în viitorul măreț al Patriei mele.
Care a fost hărăzită sub stele
Cu cel mai frumos ținut și nume din lume: "ROMÂNIA"

Si care cu strămoșii și monumentele,
Cu cei vii și obiceiurile,
Si cu tot ce sălășluieste în ea,
Bun sau rău, este PATRIA mea!

Penitenciarul M.A.I.-Rahova
București, 17 August 1974

Alexandru BRATU

ÎNTRE PRUT ȘI NISTRU

A rosti numele Basarabia e una cu a protesta contra dominațiunii rusești - Mihail EMINESCU

22 IUNIE 1941

Minunată zi de înăltare sufletească și manifestare a conștiinței naționale.

Inimele românilor au bătut atunci în ritmul nepotolit al marilor sperante. Toată suflarea românească a trăit ceasul cel mare al reîntregirii hotarelor răsăritene. Dangătul clopotelor s'a ridicat până în înălțimile cerului, cerând lui Dumnezeu binecuvântarea brațului, care luase arma pentru apărarea crucii și a dreptății. Pasul apăsat al ostașilor noștri a răsunat spre Prut și munții Bucovinei, iar avioanele au adus în dimineața însorită a acelei zile vestea primei victorii aeriene: 400 de avioane inamice doborâte în luptă, sau distruse pe terenurile de aviație din Basarabia și Bucovina.

Se împlinesc 38 de ani din ziua când România, rupând zăgazurile impuse de o politică de umilință, pe care fusese obligată să o accepte, de evenimente internaționale copleșitoare s'a ridicat cu fruntea sus, luminată de hotărârea neștrămutată de-a duce lupta până la capăt aruncându-se în războiul sfânt al neamului.

Se cunosc împrejurările tragice pe cari le trăise România un an înainte când, pusă la zid de căpcăunul rusesc, lipsă de orice sprijin din afară și insuficient înarmată, a asistat neputincioasă la sfârtecarea trupului ei.

Inmărmurit a privit poporul român cum a fost jefuit ca la drumul cel mare, cu țeava mitralierei în piept, luându-i-se Basarabia, Bucovina de Nord, jumătate din Transilvania și Cadrilaterul dobrogean, fără ca vreunul din paznicii ordinei europene să ridice arma sau cel puțin glasul de protest în fața acestei uluitoare nedreptăți,

Dar după ce jaful a fost consumat, apele tulburate de uraganul de la răsărit tot nu s'au liniștit. Pe deasupra teritoriului ciuntit al României se încrucișau corbii hămesiți, în căutare de o nouă pradă. Războiul, început cu aproape doi ani mai înainte, mai avea încă lungă cale de bătut și nu se puteau prevedea nici complicațiile cari au mai urmat, și nici desfășurarea și sfârșitul lui.

Germania național socialistă, învingătoare în Apus, era tot mai mult atrasă de spațiile imense ale Rusiei. Molochul răsboiului are nevoie de toate produsele pământului în cantități nemăsurate, iar România - așezată între Germania și Rusia - dispunea de petrol, grâu, păduri și alte bogății ale subsolului, cari puteau fi de un neprețuit ajutor într'un conflict. Pentru stăpânirea acestor bogății Rusia a concentrat 30 de Divizii în Basarabia și Bucovina și a provocat o serie de incidente de frontieră, în căutarea unui pretext, care să-i justifice o nouă pătrundere în România și o nouă jefuire.

Pentru a se salva din această ultimă amenințare, nu-i mai rămăsese României decât o singură cale: aceea de a fi alături de Germania, care era atunci în culmea gloriei ei militare. Această soluție a fost atât de evidentă, încât în dimineața zilei de 22 Iunie 1941, când s'a aflat de isbucnirea răsboiului dintre Germania și Rusia și de participarea României ca aliată a Germaniei, întreg poporul a avut sensația că o uriașă piatră, care amenința să-l zdrobească, a fost dată la o parte. Un sentiment de ușurare și-a făcut loc în atmosfera românească și în toate bisericile s'au înălțat rugi pentru victoria armatelor noastre.

22 Iunie 1941, a fost una din cele mai frumoase zile pe care le-a trăit generația noastră. Toată revolta îngrămădită în suflete timp de un an de zile, toată rușinea simțită de toți Românii, pentrucă n'am putut schița nici cel mai mic gest de apărare în fața atacului din răsărit, toată îngrijorarea care apăsa asupra țării din cauza permanentei amenințări rusești, s'au spulberat ca bătute de vânt și națiunea a respirat descătușată.

22 Iunie a fost ziua în care poporul român a putut să ridice iarăși capul cu demnitate, pentrucă a dovedit lumii că știe să lupte pentru libertatea lui.

In 1940 se pusese în joc valoarea morală a neamului românesc și existența lui ca popor liber. Trebuiau salvate și una și alta. Ostașul român care a purtat cele trei culori până la Stalingrad și-n munții Caucazului, a demonstrat cu prisosință vitalitatea națiunii și capacitatea de luptă pentru apărarea ființei și a drepturilor ei naturale,

Răsboiul l-au purtat până la capăt cu vrednicie. Marii conducători ai lumei n'au înțeles cât de dreaptă și de sfântă ne-a fost lupta și au cedat România sferei de influență a Rusiei comuniste. Astăzi neamul nostru este pus în lanțuri și trăește în cea mai cumplită sclavie.

Dar în atâta întunerec care s'a așternut deasupra lui, ziua de 22 Iunie 1941 luminează ca o stea purtătoare de noui sperante. In numele faptei de atunci, poporul român are dreptul să se ridice și să-și pretindă libertatea și hotarele; iar conducătorii marilor popoare, cari împart dreptatea și care nu l-au înțeles altădată, au datoria să-l ajute și să-l salveze.

Minunată zi de 22 Iunie! Sprijiniți pe fapta care te-a înscris cu glorie în istoria neamului, noi cerem azi dreptatea noastră și din strălucirea ta vom reînvia mâine poporul românesc.

General PLATON CHIRNOAGĂ

"...Finlanda era finlandeză și suedeză, Basarabia - românească, iar Polonia Congresului - poloneză. Aici nici vorbă nu poate fi de unirea unor neamuri înrudite, risipite, care poartă numele de ruși; aici avem de-a face pur și simplu cu o cucerire prin forță a unor teritorii străine, pur și simplu cu un jaf".

Friedrich Engels.

Basarabie iubită,
Cea mai mândră-ntre surori,
De sub cizma moscovită
Te-auzim cum strigi că mori...

Alexandra Sever Pop

DOCUMENTE

Desgroparea victimelor teroarei roșii dela Cetatea-Albă.

Trei culori ....

După moartea lui Gheorghiu-Dej, la Chișinău a început să circule versiunea că " nenea Nicu " îi cere lui Brejnev Basarabia și Bucovina. Toată lumea știa că "nenea Nicu" nu e altul decât succesorul neputinciosului Dej.

- Cum nu-i este frică de sprâncenat ? - se mirau oamenii.

Dar iată că după o relativă tăcere de douăzeci de ani presa periodică, radio, televiziunea a început să revoce, ce-i drept fără prea mult fast, evenimentul răpirii Basarabiei ca o "sărbătoare a poporului moldovenesc".

Mai mult, într'un an a fost hotărât ca "sărbătoarea eliberării" să i se imprime un caracter cât mai popular. Se dădu poruncă să fie înălțate pe tot cuprinsul republicii podiumuri de pe care să răsune cuvinte de mulțumire "marelui popor rus" pentru " libertatea plaiului nistrean "...

A fost ridicată o tribună si în curtea fabricii de zahăr DIN Alexandreni. Totul era gata de festivitate: draperii și pancarde, ghirlande și buchete, steaguri și stegulețe.

Noaptea însă, porunca fu contramandată pe tot cuprinsul Basarabiei. Se spunea că era meritul lui "nenea Nicu". La Alexandreni însă nu ajunse această "la loc comandă".

Cum fusese stabilit din timp, muncitorii fabricii, în frunte cu conducătorii lor, începură să se adune în jurul tribunei improvizate.

Când secretarul de partid al întreprinderii era gata să pornească cuvântul de deschidere a mitingului, întreaga asistență își aținti privirea spre coșul fabricii în vârful căruia începu să-și facă lin apariția tricolorul românesc, iar lângă el - silueta unui om!

- Ce faci acolo, idiotule? - răcni un activist cu megafonul la gură.

După direcția în care vălura purpura se vedea că vocea stegarului era dusă de vântul înălțimilor în partea opusă adunăturii de pe pământ.

- Dă-te jos! - răsună o poruncă categorică din mulțime.

Ca răspuns porniră semne de negație făcute cu tricolorul pe fundalul senin al cerului.

La fața locului sosiră securiști și ofițeri de poliție din Bălți.

- Ori te dai jos - ori tragem ! - răcni un maior la megafon.

- In drapelul unei țări frățești ?! - se auzi în revărsare de ecou vocea cetățeanului din vârful coșului.

S'a recurs la serviciul pompierilor.

- Nu faceți prostii! - strigă omul de sus. - Mă dau jos singur imediat ce se termină mitingul.

Unul câte unul, cu privirile spre coșul fabricii, oamenii porniră spre case. Când în curtea fabricii nu mai rămăsese nimeni, tricolorul românesc începu să coboare lin din înălțimi.

Din acea zi de 28 Iunie dispărură dela fabrica din Alexandreni trei oameni: trei români basarabeni, printre care un inginer - - s t e g a r u l!. După vre'un an de zile acesta a fost văzut la spitalul de alienați mintali din Costiujeni. Apoi i se pierdu urma pentru totdeauna.

Unica manifestare necontramandată în acel an a fost "sărbătoarea florilor" de pe strada 28 Iunie din Chișinău. De o parte și de alta a acestei artere veșnic împodobită cu ghirlande din becuri multicolore, locatarii au scos pe la porți uși și ferestre tot felul de flori și arbuști de cameră.

Nicolae Ursu, cu magnetofonul pe umăr, urcă strada pe trotuarul drept și coborâ pe cel stâng.

- Ce flori sunt astea ?
- Garofițele lui Ilici...
- Care Ilici ? - o făcu pe "neznaiul" ziaristul.
- De mult locuiți pe această stradă ?
- Din 1945.
- De unde sunteți de loc?
- Din Siberia.
- Unde lucrați?
- La comitetul orășănesc de partid...
- Dar acestea ce flori sunt? - îl întrebă Ursul pe un alt expozant.
- Nu mă uita ...
- De mult locuiți pe această stradă?
- Din 1948.
- De unde sunteți de loc?
- Din Ucraina.
- Unde lucrați?
- La ministerul comerțului...
- Dumneavoastră de unde sunteți?
- Din regiunea Moscovei...

Văzându-se în imposibilitatea găsirii vre-unui localnic cu "flori de sărbătoare", Nicolae Ursu intră pe poarta imobilului cu Nr. 40 și se îndreaptă spre apartamentului criticului literar Mihai Cimpoi.

- Simbolică adresă ai tu, mă Mihai: strada 28 Iunie, 40 !
- După cum simbolică este și versiunea care circulă prin oraș...
- Ce versiune?
- Că sunteți agent al securității !

Râseră amândoi cu poftă și se așezară la un pahar de vorbă moldovenească...

N.L.

PAGINA "ÎNTRE PRUT ȘI NISTRU" APARE SUB ÎNGRIJIREA ROMÂNULUI-BASARABEAN: NICOLAE LUPAN

ŞTIINŢA CUNOAŞTERII OMULUI: CARACTEROLOGIA

Florian ONITA

In viaţă, nimeni şi nimic n'a putut turbura mai mult liniştea, prosperitatea şi pacea omului, ca omul însuşi.

In faţa atâtor distrugeri săvârşite de-alungul istoriei, eşti silit să te întrebi ce fel de fiinţă este omul? Ce gândeşte el, ce simte şi ce acţiuni plănuieşte oare, chiar când pare a avea toate condiţiile pentru a fi mulţumit? Ce imbolduri îl îndeamnă la acţiune şi de unde-i vin? De cine sunt germinate uneltirile împotriva binelui şi sănătăţii lui? Ce fel de acorduri intime îl fac pe om receptiv faţă de acţiunile duşmănoase şi ce alte energii din afară se suprapun peste cele din sine, amplificându-le până la acţiuni hotărâte, la decizii ireversibile, fără să gândească îndeajuns la efectul lor în timp şi în spaţiu?

Oare facându-l pe om conştient de cauzele reale care îl pun în mişcare, n'am putea să-i întărim capacitatea de a rezista contra forţelor negative, de a le domina şi a-l feri de auto-distrugere? N'am putea oare să colaborăm cu forţe, încă necercetate şi necunoscute îndeajuns, pentru a frâna destrămarea morală şi spirituală a omului şi pentru a-i asigura o viaţă mai bună?

Tineretul, în multe ţări ale lumii, ne apare dezorientat şi fără perspectiva unui ideal care să-i întreţină entuziasmul şi puterea de creaţie.

Uriaşa forţă morală şi spirituală, care se poate manifesta în om, nu este îndeajuns de cunoscută.

In acest univers nemărginit, în care nimic nu poate să piară, şi în care niciun focar de viaţă şi nicio undă de gândire nu se stinge definitiv, există o inteligenţă supremă şi infinită care s'a manifestat prin titanii gândirii şi s'a amplificat de toţi cei ce au trăit şi au vibrat în rezonanţă cu această inteligenţă.

Acelaşi fenomen de rezonanţă, care stă la baza unor creaţii măreţe în ştiinţă, explică limpede şi legătura mintală ce asigură interceptarea ideilor, emoţiilor şi sentimentelor. Probabil că la acest fenomen s'a referit şi Iisus când a spus că: "oridecâteori veţi fi adunaţi doi sau trei în numele meu, acolo voi fi şi eu".

Când vor învăţa oamenii să stabilească şi să întreţină aceste rezonanţe? Ce condiţii sunt esenţiale pentru a putea deveni instrumente de manifestare a înţelepciunii şi puterii de creaţie umană în această lume?

Cei ce se cred că le ştiu pe toate, să nu se grăbească a da un răspuns imediat acestor întrebări. Teoretic, se pot rezolva multe lucruri: se pot crea condiţii pentru a mulţumi toată lumea, se pot găsi soluţii pentru a alimenta o populaţie de cinci ori mai mare decât cea existentă la ora actuală pe glob etc. Realitatea este că starea de înapoiere există la multe popoare, că grevele, asasinatele, lipsurile şi mizeria, aceste semnale de alarmă, dovedesc mai mult ca oricând prăpastia ce există între concepţia teoretică şi capacitatea aplicaţiunii practice.

In lipsă de oameni care să reziste în faţa valurilor corupţiei, aspiraţiile şi doctrinele filosofilor, au rămas doar teorii scrise în paginile cărţilor lor. Valoarea lor practică n'a depăşit niciodată valoarea celor ce s'au angajat să le ducă la înfăptuire.

Neliniştiţi şi poate îngroziţi de rezultatele obţinute în practică, conducătorii de pretutindeni, au devenit tot mai conştienţi de importanţa elementului "om" în făurirea idealurilor lor măreţe.

Din zi în zi mai mult auzim vorbindu-se de caractere, de aptitudini şi de selecţia valorilor. Dar "selecţiune, fără oameni care să facă selecţiunea nu e cu putinţă". Si nici oamenii chemaţi să facă selecţiunea, fără o ştiinţă a cunoaşterii materialului uman, nu vor fi în stare să selecţioneze pe cei mai buni. Iată deci că problema de bază a lumii este cunoaşterea omului şi a posibilităţilor sale de dezvoltare.

Ne trebuie oameni cu o dublă personalitate, oameni care să-şi dezvolte în egală măsură priceperea tehnică şi caracterul moral. Moralitatea, fără pricepere tehnică este neputincioasă iar priceperea tehnică fără moralitate, este catastrofală.

Caracterologia îşi propune să rezolve uriaşa problemă. In acest scop, ea trebuie să-şi lărgească la maximum cadrul de referinţe, pentru a deveni superştiinţa cunoaşterii omului.

Dacă pentru a cunoaşte starea fizicului şi a stabili un diagnostic, procedăm la o mulţime de analize medicale, studii şi cercetări de laborator, de ce n'am proceda astfel şi când e vorba să depistăm o însuşire psihică, o virtute, un viciu, o trăsătură de temperament sau de caracter?

Intr'un domeniu atât de vast, ne-am mulţumit să lucrăm în sectoare limitate şi să încrucişăm braţele în faţa unor probleme mai dificile. Pe motiv că scrierea şi particularităţile scrisului, la unii oameni, n'au putut servi la depistarea unor însuşiri reale, ne-am declarat împotriva grafologiei. De asemenea, pentru că delicata problemă a gemenilor n'a putut fi rezolvată de astrologie, ne-am declarat împotriva ei. Chiar cele mai reale constatări şi observaţiile cele mai judicioase, verificate pe mii şi mii de oameni, au fost puse la îndoială, pe motivul că nu există o explicaţie plauzibilă, care să satisfacă pretenţia omului de ştiinţă în legătură cu influenţele planetare asupra structurii şi suprastructurii omului.

In legătură cu aceasta, după aproape 50 de ani de studii şi cercetări şi după verificări practice făcute pe aproximativ 10.000 de oameni, pot spune că am găsit această explicaţie. Astrologii să nu o caute în cărţile de astrologie, pentru că nu o vor găsi niciodată. Citiţi mai bine o carte de fiziologie şi reţineţi din ea acest lucru:

- plămânii noştri conţin aproximativ 4-5 milioane alveole a căror suprafaţă desfăşurată depăşeşte 150 m.p.;
- capacitatea totală a plămânilor este de 4500-5000 m.p.;
- după prima inspiraţie a copilului, plămânii se umplu cu aer, din care, aproximativ 25% nu se mai elimină până la moarte, ori cât de mare ar fi efortul nostru de a expira. Experienţele au dovedit acest lucru astfel: s'a tăiat o bucată din plămânul unui copil născut mort, care n'a respirat niciodată, şi s'a aruncat în apă. S'a scufundat imediat. S'a tăiat o bucată din plămânul unui copil care a murit după ce a respirat de câteva ori. Plămânul a plutit deasupra apei.

Intrebarea care se pune în legătură cu aceasta, este următoarea:

Ce este, din ce se compune aerul rezidual şi ce efecte produce primul impuls cosmic, asupra materiei extrafluidă, sensibilă faţă de impresiunile venite din mediul cosmic extern?

Nu este oare un mănunchi de radiaţii emanate de corpurile cereşti, de Soare şi de Lună, din direcţii bine determinate?

Nimic mai plauzibil ca emisiile acestea, care străbat tot universul, să se reflecte şi să impresioneze ţesuturile suprasensibile ale alveolelor la prima lor absorbţie, silindu-le să vibreze la unison cu sursa. Naşterea, mai înseamnează deci pătrunderea energiilor radiante în materie şi acordul ei spontan pe lungimea de undă a vibraţiilor existente în mediul cosmic extern, în momentul primei respiraţii. Aerul rezidual devine mediul cosmic intern şi reprezintă copia fidelă a cerului din acel moment.

Mintea lucidă a lui Goethe a intuit acest adevăr despre care a scris rândurile acestea: "Precum în ziua în care te-ai născut, Soarele a salutat planetele în locuri hotărâte, aşa eşti întrupat şi tu şi creşti mai departe după legea înfiinţării tale". Iar mai departe, Goethe, continuă astfel: "nici un timp şi nici o putere pe lume nu poate sfărâma tiparul unei forme care se dezvoltă în viaţă".

Nici o vibraţie ulterioară nu va fi în stare să modifice prea mult intimul nostru, pentru că mediul cosmic extern îşi schimbă necontenit lungimile de undă. Omul devine receptiv numai faţă de emisiile ce intră în rezonanţă cu cele iniţiale, aşa cum aparatul de radio-recepţie este sensibil numai faţă de emisiile cu care intră în rezonanţă. Aceasta este o afirmare pur ştiinţifică şi se cere a fi completată cu observaţia că între radio şi om, singura deosebire constă în faptul că nu postul emiţător este fix pe o anumită lungime de undă ci omul, şi că postul care emite, adică universul cu planetele în continuă mişcare, îşi schimbă necontenit aceste lungimi de undă.

Iată de ce trăsăturile de temperament şi caracter o dată conturate, rămân neschimbate, cu toată reînoirea celulelor întregului organism. Există aici un proces de perpetuare, analog cu acela ce se observă la arbori, al căror decor mereu reînoit în fiecare primăvară, seamănă perfect cu decorul din primăvara ce a trecut. In intimul fiecărui om, ca şi în ghindă şi în rădăcini, există o permanenţă, care sileşte celula nouă să se modeleze după cea veche, aşa cum frunzişul nou, se modelează după cel vechi.

Observaţiile culese au dus la constatarea că maximumul puterii de influenţă, este în primele momente ale vieţii. Copiii lipsiţi de elementul impresiv uman în copilărie (cazul copiilor crescuţi de urşi şi de lupi) rămân refractari faţă de orice influenţă umană ulterioară. Rezultatele negative obţinute, răstoarnă credinţa acelora care vorbesc de atotputernicia educaţiei. Un eminent profesor de psihologie din ţara noastră, după vreo 50 de ani de activitate şi contact neîntrerupt cu elevii şi studenţii, a spus că "nu putem face caractere din naturi criminale şi nici genii din întârziaţi la minte".

Educaţia îşi are limitele ei iar strădania omului de a reduce reburile naturii, trebuie îndreptată în primul rând spre cercetarea şi cunoaşterea condiţiilor optime de procreare şi apoi asupra celor de fasonare. Aşa cum prin fasonarea unui lemn de esenţă moale, nu se obţine nici o creştere a rezistenţei lui, nici prin educaţie, instrucţie tehnică sau cine ştie ce instructaj, nu sporim rezistenţa morală a omului lipsit de sensibilitate şi receptivitate faţă de problemele majore ale societăţii.

Din practica cercetărilor mele, am ajuns la concluzia că în afară de inflenţa eredităţii şi a mediului de dezvoltare, omul este indiscutabil, şi rezultatul influenţelor cosmice.

Pentru a cunoaşte un om, este deci necesar să cunoaştem întâi tiparul în care a fost turnat şi profilele ce i-au fost impregnate în primi ani ai vieţii, prin educaţie, precum şi condiţiile oferite de mediu pentru dezvoltarea lui ulterioară. Dacă faţă de particularităţile ei, ochii, nasul, fruntea şi raportele de proporţionalitate dintre faţă şi mâini, dintre palmă şi degete, sunt concludente pentru a recunoaşte influenţa eredităţii, modul de a scrie, de a lega literele, înclinarea, apăsarea etc., precum şi răspunsurile date la testul de inteligenţă şi cultură umană, vor fi tot atât de concludente pentru a scoate în relief influenţele mediului asupra sa.

Cerul de naştere ne indică aproape sigur energiile fizice şi psihice în stare latentă, receptivitatea faţă de mediu, acordurile sau dezacordurile mintale şi afective, doza de fatalitate şi limitele liberului arbitru, care condiţionează posibilităţile de dezvoltare în viaţă.

Continuare în numărul viitor

NOUTĂȚI ÎN ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

CALENDAR SUBMARIN

O nouă teorie propusă de un astronom și un paleontologist pretinde existența unei relații neprevăzute între lucrurile de pe pământ și spațiu.

Așa cum arată Kahn și Pompea, forme-le cochiliei lui Nautilus, creatură a mării, sunt modificate în relație cu apropierea Lunii.

Comparând rămășițele fosilizate ale cochililor de nautiloizi de 420 milioane de ani vechime cu exemplarele de azi, ei a-rată că creșterea distanței dintre Pământ și Lună variază radical în timp.

Cei doi cercetători cred că această creatură marină produce o nouă linie de creștere în cochilia ei pe zi și un nou sept - creând o nouă cameră - în fiecare lună lunară. Creșterea medie de 30 de linii pe pe cameră, în timpurile noastre este foar-te apropiată de actuala cifră de 29,53 zile în luna lunară. Dacă această relație între Nautilus și Luna este valabilă, fosilele di-feritelor specii și localizări arată că luna a fost doar de 22 zile și aceasta înseamnă că luna lunară va crește mai mult în viitor.

Bazându-se pe date ce arată că eclip-sele străvechi acoperă o perioadă de 3000 de ani, astronomii trag concluzia că rota-ția pământului încetinește cu o fracțiune de secundă pe fiecare mileniu. De aseme-nea, evidența cochiliei animalelor mării arată schimbări neregulate în orbita lu-nară care pot fi explicate prin schimbări-le forțelor exercitate de Pământ (prin con-tinentele și oceanele lui), asumând confi-gurația lor prezentă.

VACCIN ANTIHEPATIC

Hepatita este o boală ce nu poate fi vin-decată sau prevenită, boală ce cauzează in-flamația ficatului și în rare cazuri poate fi fatală; ea afectează între 3 - 15 % do-natorii de sânge din Europa de Vest și SUA.

În unele țări africane și asiatice 10 % din populație are afecțiune cronică.

Oamenii de știință britanici au făcut primul pas în producerea unui vaccin contra virusului hepatic. Echipa de cer-cetători britanici spun că au reușit să crească în laborator virusul hepatic prin fuziune forțată, producând apoi o proteină care poate deveni forma de bază a vac-cinului antihepatic.

PAMÂNTUL SE ÎNCĂLZEȘTE?

Doi cercetători științifici de la "NASA's Jet Propulsion Laboratory" din Passa-dena, California, au descoperit schimbări importante ce au loc în atmosfera lui Uranus.

Ei au găsit ca radio emisiile din atmo-sfera planetei Uranus au devenit cu 30 % mai puternice în ultimii 10 ani. Folosind telescopul radiometric NASA's 64 în Gold-stone, California, cei doi astronomi au re-ușit să penetreze norii denși ai planetei de-la distanța, unde presiunea atmosferică se crede că ar fi de cel puțin 10 ori mai mare decât la suprafața pământului. Cei doi as-tronomi cred că descoperirea lor poate su-gera două posibilități: prima este că atmo-sfera lui Uranus se încălzește, deși amân-doi cercetătorii consideră că este neplăcut ca temperatura în interiorul planetei putea creste cu 30 % în numai zece ani. Această schimbare ar avea o influență asupra pă-mântului, ducând la creșterea temperatu-rii în medie peste 120 C (250 F).

A doua posibilitate, mult mai plăcută, este ca aceste schimbări se datorează o-rientării neobișnuite a planetei Uranus. Timp de jumătate de an uranian (84 de ani pământeni) polii nord și sud ai planetei sunt întotdeauna îndreptați spre soare. Polul nord al lui Uranus în prezent se întoarce către soare, urmând 42 de ani de întune-ric.

Cercetătorii sugerează ca radio-emi-siile trimise de pe pământ detectează a-cum temperaturi mult mai înalte din regi-unile atmosferei expuse spre soare pentru prima dată de când orientarea planetei a început să se schimbe.

AMOEBA UCIGAȘĂ

Meningita encefalitică parazitică (MEP), o boală cauzată de o amoeba ca-re trăiește pe fundul lacurilor și bălți-lor de apă dulce este aproape întotdeauna fatală.

Această amoeba a cauzat 121 morți înregistrate din 1963 de când a fost des-coperită și poate fi răspunzătoare pentru altele neraportate.

Aceste organisme microscopice - ara-tă Dr. George Healey, parazitologist la "Federal Center for Desease Control in Atlanta Georgia " - intră în corpul în notătorului prin nas și ajunge în mediul bogat în oxigen al creierului. Acolo amo-ebele devorează materia creierului și secretă substanțe care omoară țesuturile. Boala este rezistentă la tratamente medi-cale. Cele mai multe cazuri raportate s'au întâlnit la tineri și în special băieți. Numai trei victime au supraviețuit în urma tratamentului cu medicamente anti-fungicide. Dr. Healey nu vrea să sperie lumea, PEM fiind o boală foarte rară, dar recomandă purtarea de lipsuri nazale în-notătorilor în lacuri și bălți de apă dulce.

TURN DE 2 KM

Un inginer din California a propus construcția unui turn cilindric, gol în interior, din plastic armat, înalt de 2000 m, care poate produce energie electrică ief-tină, dispersează aerul poluat și aprovi-zionează cu apă regiunile aride.

Ideea de bază a acestui inginer este de a exploata troposfera, în care tempe-ratura aerului în general descrește rapid cu altitudinea și unde se produc curenți rapizi de aer. Conducta troposferică care produce curenți puternici de aer poate ro-ti un generator electric. Aerul dens și cald dela baza conductei se urcă în sus din cauza diferenței de temperatură față de aerul dela altitudini înalte și poate ro-ti turbina de aer.

CONTINENTELE CRESC

Continentele globului pământesc au crescut cu 5 - 40% în ultimile bilioane de ani și continuă să crească. Concluzia geo-logului James R. Laurence dela Columbia University se bazează pe sute de metri de probe forate în sedimentele de pe fundul mării, în care el a măsurat concentrația unui izotop de oxigem rar - oxigen 18 - la nivele variate. Fluctuațiile oxigenului 18 pot prezenta diagramatic istoria acelor reacții ce au loc în scoarța superioară a pământului, care crează materialul din care sunt construite continentele. Măsu-rând aceste fluctuații, Dr. Laurence a pu-tut calcula procentele de creștere a con-tinentelor în peste 3 bilioane ani.

PAVAJE DE PLASTIC

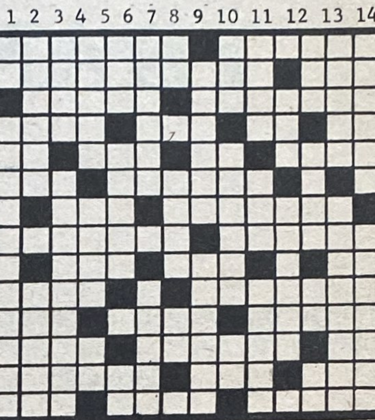
Reziduurile obținute în industriile de materiale plastice au dat întotdeauna probleme de depozitare. Ele au început să fie folosite împreună cu hidrocarburile aromatice la producerea unui material nou cu caracteristici deosebite. Amestecul care conține 20 % PVC granulat și 80 % asfalt are un preț scăzut și este folosit pe șoselele de beton care suportă un tra-fic deosebit de mare.

Creatorii acestui produs denumit 2020 au examinat rezultatele încercărilor lui pe șoselele din Franța timp de doi ani și pretind că produsul lor are cea mai mare rezistență, întrecând cu mult cele cunoscute până acum, la formarea deni-velărilor, fiind în același timp imperme-abil la ploaie și antiderapant.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Aronel CLOTEANU-OHIO

DIN ISTORIA ROMÂNILOR

ORIZONTAL (1) Rege, dela care începe istoria Ro-mânilor. - Împă-rat, întemeietor al istoriei Români-lor. (2)...al Mol-dovei, eroul dela Războieni.(2 cuv.) - A jefui. (3) A treia Regină a Ro-mânilor. - Mihai.. ...Domn Muntean, luptător neînfri-cat la Călugăreni. (4) Vasul navă școală "Mircea". -Prefix cu semni-ficația " Nou ". - Pătrat în agri-cultură. - Ioniță Teodoroiu. (5)Ra-du Iuga. -Prima jumătate de toartă ! ! - Iosif Moțoc. - Triburi teutonice, ce au migrat din Scandinavia spre sud, în sec.II,III și IV, stabilindu-se în Nordul Im-periului Roman. (6)Tria! -Atacurile la ce-tățile lui Stefan Cel Mare. (7)Primele din listă! -Plugar (dim.). (8)Credincios lui Cristos. -Formă statală românească la începutul evului mediu, existentă sub Li-tovoi și Seneslav. (9)XAE, se scrie din o-ficiu. -Asociația de Gaz și Electricitate (presc.). -Număr scurt! (10)Mod de depo-zitare și vânzare a produselor pulveru-lente, granulare, bucățele sau droburi, adică, vărsat, neambalat. -Ospătăriță pe vremea vechilor Domnitori. (11)(Bucovin) EAN! -Arme unice în felul lor, folosite de Domnitorul Vlad Tepeș. -Împărat aus-triac, fiul împărătesei Maria Tereza, cu-prins și el în istoria românilor. (12)A pră-pădi cu foc stabilimentele otomane. -Si-giliul Domnitorilor Români. -Matei Apu-lum. (13)Fete păroase. -Comandant otoman -Ideal. (14)"Cusut" doar la mijloc! -Zei-ța fertilității la vechii egipteni. -Unități de măsură, folosite de Turci în retrage-re.

VERTICAL (1) Depeșe! - Con-stantin.... Domni-tor Muntean. (2) Oastea lui Ipsi-lante. - Petru... Domn Moldovean. (3) Marcela dra-ga mamii. -...Cel Bun, Domnitor al Munteniei. (4)Re-zultatul bătăliei. -... Newton,(1642-1727) englez, sa-vant în matemati-ci și fizică. -Dân-sa. (5) Titlu ce-l avea marele dre-gător (guverna-tor) al Olteniei, după sec.XV-lea. - Armată. - Încă. (6) Fruct exotic. - "Unde ești Tu..... Doamne (?) ca punând mâna pe ei, să-i împarți în două cete de smintiți și de misei !!" (7)Lupu Vasile. -Vulcan în Si-cilia. -Deasupra. (8)Formă de corp solid, asemănătoare cu un ou. -Bolovani de pia-tră, cu care Domnitorul Neagoe Basarab a "bombardat" și distrus oastea inamică la Posada, 1330 (sing.). (9) Tudor D. Io-nașcu. -...Cel Bătrân, Domn Muntean, bravul dela Rovine. -Elefterie Ghimgă-șan. (10)Animal... amfibiu, cu pene. -Ia-nuarie, scurt! -...nisam. (11)Unitate de e-nergie în sistemul CGS. -...Basarab, Dom-nitor Muntean. (12)Refren oltenesc. -"Ghiu-lea ce se aruncă în oștile dușmane prin-tr'o țeavă de ...cireș. -Iancu Suceveanu. -Vlad Tepeș. (13)Sunet "perceput" de u-rechea pandurului ostaș. -Dimitrie... Domnitorul cărturar al Moldovei. (14)Na-val. -Cai de curse.

Bolovan de piatră: GHICAȘ

DESLEGAREA IN PAG. 22

CERERILE ADRESATE ACESTEI RUBRICI DE CITITORII ZIARULUI "CUVÂNTUL ROMÂNESC" SUNT PUBLICATE GRATUIT.

MICA PUBLICITATE :

La cererea cititorilor, ziarul «Cuvântul Românesc» va populariza literatura românească din exil. În acest scop, rugăm pe autori să comunice redacției titlul cărții, autorul, prețul și adresa exactă de unde se pot procura aceste cărți.

DOCUMENTA TRANSYLVANIAE

Edited by John HALMAGHI

La thèse magyare quant à l'origine et à „l'établissement" des Roumains entre la Tisza et les Carpathes

La délégation hongroise auprès de la Conférence de la paix à Paris, a contesté, dans les notes remises au président de la conférence, la *continuité* du peuple roumain sur le territoire de l'ancienne Dacie, depuis son origine et jusqu'à l'invasion des Hongrois en Panonie, en adoptant les théories de Sulzer, Engler et Robert Roesler (pseudonyme), d'après lesquels les Roumains, originaires des Balkans, auraient immigré plus tard — après le XII-e siècle — en Transylvanie.

*

Dans la note VIII (4-e annexe) il est affirmé que :

1. «Anonymus, l'historiographe anonyme du roi Béla, est le *seul* (?) chroniqueur du moyen âge, qui trouve les Roumains au IX-e siècle, à l'arrivée des Hongrois dans leur pays actuel, dans l'ancienne Dacie» ; mais... «la critique scientifique a démontré, que la partie touchant les Roumains de Transylvanie ne fut interpolée dans cette chronique que plus tard».

*

2. «Il est fait mention pour la première fois de l'existence des Roumains dans les Balkans, au X-e siècle, par l'écrivain grec, Kedrenos. «Selon la vérité historique, ces Valaques des Balkans sont les ancêtres de la nation roumaine d'aujourd'hui».

*

3. «La preuve la plus puissante contre l'origine dacique de la race roumaine actuelle, nous est fournie par la langue roumaine».

*

4. «C'est au XIII-e siècle qu'il est parlé d'eux (des Roumains) pour la première fois sur le territoire de l'Etat hongrois (1210)».

*

5. «Aucune des races non-magyares habitant ce pays (la Hongrie d'avant 1918) ne saurait se vanter de représenter la population d'origine, et les Roumains, dont l'immigration commence au XIII-e siècle, en ont le droit encore moins». (Résumé de la note II du 14 janvier 1920, lettre du comte Apponyi, adressée au président de la conférence).

*

6. Dans la VIII-e note de la délégation hongroise, on reconnait pourtant, qu'il avait existé au XII-e siècle dans la région du Hatzeg (Transylvanie), au sud-est de la Transylvanie et au Banat, des *districts roumains séparés*.

*

7. Dans la même note de la délégation magyare à la Conférence de la paix (VIII-e N.) il est mentionné que :

«Le premier (?) qui exprima l'idée que les Roumains doivent être les successeurs de cet élément du peuple romain qui avait demeuré dans l'ancienne Dacie, fut Bonfinius, qui, en vertu de la ressemblance entre les langues roumaine et italienne, admit en fait que les Roumains de Transylvanie fussent les descendants directs des légionnaires et des colons de l'empereur Trajan».

La vérité historique

Toutes les chroniques anciennes du moyen-âge — dont aucune roumaine — mentionnent l'existence des Roumains sur le territoire de l'ancienne Dacie et dans la presqu'île balcanique, sous différentes dénominations, telles que : *Volochi, Vlachi, Blachi, Blazi*, et autres, ainsi que de *pays* et *contrées roumaines*.

*

I. *La chronique russe de Nestor* (du X-e siècle) parle des Roumains *(Voloches)* qui étaient établis depuis longtemps dans les contrées qu'ils habitent aussi de nos jours, à l'époque de l'invasion magyare en Panonie.

*

II. Dans la chronique du notaire anonyme du roi Béla, du XIII-e siècle (?) on constate l'existence d'une population indigène roumaine, avant la venue des magyars en Panonie, ainsi que celle de leurs principautés et duchés, entre la Tisza et les Carpathes.

*

III. Le chroniqueur hongrois *Simon de Geza* du XIII-e siècle, constate également la présence des Roumains dans les mêmes contrées, avant l'invasion des Hongrois.

*

IV. La chronique anonyme de 1308 («Anonymi Descriptio Europae Orientalis») — attribué à un écclésiaste catholique — parle des Roumains de Panonie, que les Huns (Hongrois) avaient rencontrés à leur arrivée dans ce pays («Blachii ac pastores Romanorum») — de même que des Roumains de la péninsule balcanique, qui ont *la même origine romaine*.

*

V. Dans le «Niebelungenlied» (La Chanson des Niebelunges) du moyen-âge il est fait mention des peuples suivants : Russe, Polonais, Valaque (Roumain), Kiewien et Pecénège et parmi les princes arrivés à la cour d'Atila, était aussi le prince des Valaques.

*

VI. Dans la «*Chronicon pictum Vindobonense*», «*Chronicon Posoniense*» ainsi que dans les écrits du moyen-âge de Thomas de Spalato (Split), Ricardus, Odo de Deogilo et autres, nous trouvons la confirmation des dires du chroniqueur anonyme du roi Béla, ainsi que celles des autres chroniqueurs hongrois sur la continuité du peuple roumain sur le territoire de l'ancienne Dacie.

*

VII. Dans un diplôme de 1222, André II, roi de Hongrie, avait décidé que les chevaliers téutons de la Tzara Bârsei (région de Brasov) ainsi que les Saxons soient exonérés de tout tribut, lorsqu'ils passeront par le pays des Sécules ou le pays des Roumains (Terra Blacorum).

*

VIII. Plus tard, au XV-e siècle, *Bonfinius*, secrétaire du roi de Hongrie, Mathieu Corvin, a écrit que les Roumains de Transylvanie sont les descendants directs des légionnaires et colons que l'empereur Trajan avait fait venir en Dacie, ainsi que le prouve leur langue, qui ressemble à l'italien.

La critique scientifique a rejetté la théorie de Robert Roesler, sur l'absence de continuité des Roumains, sur le territoire sis entre la Tisza et les Carpathes, comme étant dépourvue de sériosité, vu que cette théorie se trouve en oposition avec la vérité historique.

◆◆◆

FARA ARMÂNEASCĂ

UN ARTICOL ÑIC ȚI ASCUNDI MINCIUNI MARI

Nă cădzu tu mână aoa ș'nihiam chiro ună carti ñică, scrisă di Ahilea Lazaru. După numă s'pari ma mult că va hibă dit părțili di Samarina. Cându dzăș carti, mi lo nihiam mâna azvara. Scrisa, easti "traptă" dit un periodic di Anthina cu numa "THESSALIKA HRONICA" Tomlu 11 și anlu di la Hriștolu 1976.

Ahilea Lazaru, ar învițată multă carti, iasti om aștirat și atumțea când va s'facă un lucru nu s'agioacă. Nu țâni isapi ni di curmari, ni di oară și nu se-alasă până nu u scoati tu migdane. Ti ți s'vatămă ahăt cușurilu Ahilea? Ca s'nă anveață că noi, Armâñilli, nu him altățiva dicât născânț. . . . greț latinizaț, aoa ș'dauă ñilli di añi! Ni ma mult ni ma puțăn! S'nu pi ma multi cărări, ți'ndrept ca chiñilli di Samarina. Cum di-lli vini ahtari idheiă? S'anchidică și el ca mulț alțilli di Kekavmenos! Află tu hronica bizantinlui dauă zboară ți s'primnă nihiam ca mult - după vrearea al Ahilea - tu partea iu Kekavmenlu zburaști di scularea al Niculiță ți avu loc tu LARSA la 1066. Aisti dauă zboară săntu: "VLAHI" și "VULVARI". Aistă nu-l farmică pi Ahilea ahăt multu, ma ți-l doari pi el easti că tu vără parti Kekavmenlu nu aduți zborlu iuva di numa a .. grețălor, di canda tu părțili ațeali nu se-afla cicior de elli. S'ciuduseaști Lazaru a nost și s'antreabă cu ñirari: Iu iarau grețâlli dit Tesalii di nu zburăști istoriograflu di elli? Asudă măratlu pi treidzăț di frândză - ma mult di giumitati di articol sănt. . . probi adunati dit vără sută di cărț scrisi di istorici di tuti soili - nacă, nacă va s'poată s'ascundă ațeali ți lă iasti frică să spună, ca s'agiungă și el s'dzăcă: grețâlli ți lipsesc dit istoria al Kekavmenos, nu sănt alț dicât. . . . Vlahilli și Vurvărilli! Giudicată tălliată!

Mari aflari, ma, ti chiderea al Ahilea, aisti nu sănt lucări nali, că li-ar dzăsă alț greț cu mult cama ninti di el, fără si-și bată caplu ahăt, fără s'alagă tu tuti bibliotețlli dit Evropa după istoriili scrisi di engleji, franțuji, vurvari, rămăñi s'alti mileț, și fără să s'anchiadică ahât di probi. Ninti di polim fu Keramopulos ș'după polim ia că s'distiptă Ahilea, ma . . . curmari chirută, cânticu iasti cunuscut ș'boațea al Ahilea iasti "pro domo". Ti ațea di oara aistă nu va acaț si-lli dzăc al Ahilea că ațeali ți li scriă li tradzi nihiam ca mult di peri, ca s'nu dzăc văr zbor cama. . lâvos.

Invițaț cama cu'ngricari ca el, nu putură s'dizleagă ninga marea'ntribari: Că păpâñilli a noștri fură greț ică traț, țâni di cum veadi cafișun; ma că până ază zburăsc armâneaști maș ațelli ți bănau pit locurli cunuscuti ca locuri a trațlor ș'nu pit locurli cunuscuti ghini di istorii ca grățești, aistă ciudie nu s'disleagă ahăt licșor.

Dzăți Lazaru că s'feațiră latiñi tuț ațelli ți fură loaț di romañi ca legionari tu armati, ațelli ți avigllliau punțâli, fațeau călliuri, țăneau strimtorli pi iu trițeau armatili ș'multi altili și cu treațirea añilor, tuț aiști agrâșeră limba greacă și zburau. . . latina, ma tu inima lor arămasiră greț. Atumțea cum s'fați că grețilli dit Murviauă nu's feațiră latiñi, niți ațelli di Anthina, ni ațelli di Constantinopol? Ma mult ninga, aiști dit sone, băgară măna pi amirărillea al Justinian ș'feațiră ti năsă ună văsilliă curat grățească, dit cari va s'amintă cama amânat "MEGALI IDEA" ți va s'hibă cu agiutorlu a bisearicăllei, moartea noastră ca . . . . latiñi. Ma el neadzi ninga ma diparti: Când zburaști di Theodor Capidan, ul fați mincinos și "filoromân" și s'afireaști să scriă că ninti di alți mulți, Capidan iara armân curat, amintat tu Machiduniă!

Di tuti aisti, nu iasti ază oara di ancâciari. Când ardi casa, aladz s'aruț apă pi foc s'lu astindz, nu scarchiñi pit vițiñi ca s'aflli cai îlli deadi foc! Astândză a nauă nă ardi casa și ți s'feați aoa s'dauă ñilli di añi, aistă iasti cireia tu cai lipseaști s'pască istorițlli, s'arămă, s'disgroapă și s'dizleagă ciudiili, s'disvilească părțli nicunuscuti ali istorii. Ti noi, muritorlli di arada, ți nu avem nică putearea ș'nică chirolu ca s'aștirdzem pulbirea dit bibliotec și s'nă umflăm di carti, ti noi ună altă antribari, mult cama usturoasă, nă ardi inima, nă usucă hiarea ș'nă turbură somnu: Cum s'fați că astândză tută aistă lumi ți di dauă ñilli di añi bănă contra tuturor anchidicăturlor ți nă băgă istoria; după tuti greutțlli ți nă feațiră vițiñilli, după ți s'alumtă cu barbarlli di tuti soili di la Huñi până la . . . patriarhia di'n Poli; cum s'fați că dauă nilli di ani putură s'păstreadză limba ș'adețlli, să-și aducă aminti aușlli că "di la Râm nă tradzim", că ază, când lumea'ntreagă aveaglliă s'nu chiară țiva di tuti ți-ar lăsată pâpâñilli dit tricut: limbă, adeț, cântiți, dila mileților cama veclii-ca noi-până la ațelli dit ascunsa Africă, cum s'fați că a noști s'asting ca țeara pi murmință când bati vimtu?

Nu ciudiili di aoa ș'dauă ñilli di añi nă intereseazâ, ma ciudia ți s'fați sum ocllì a noști, la cai noi mutrim niputuț, oarfâñi cu brațâli curmati ș'cu ocllì pliñi di lăcriñi, că di vără parti nu s'veadi luñina, nu nă vini agiutor di iuva ș'nu s'veadi văr semn di scăpari. Durerea noastră iasti că ațelli ți pot, mamărlli, și ațelli ți'nveață carti, s'adună deadun s'avină alț llepuri, ți s'anclliamă pi limba ți u va ahăt mult cușurilu a nost: Simferon.

Di la cai s'așteaptă mărațlli di picurari armâñi dit Pind ică di Pleasa, dit Epir ică dit Sârbiă, di la cai s'așteaptă ațelli ți s'răspândiră tu lumea tută: dit Australia până Canada, dit Africa până tu nigurata Suediă? Di la cai s'aștiptăm noi tuț ațelli ți nu avum tihea s'anvițăm carti multă, nică s'intrăm la bibliotețlli di Londra ică Paris, di București ică di Anthina, ca s'putem s'alăgăm și s'aflăm mărturii ți răstoarnă minciuñli al Lazaru? Di la cai s'nă vină scăparea ca s'nu n'acață blăstemu dit cântițli a aușlur:

"Lăi Cole s'ți'ncllidă dera,
va-ț greascâ hillilli patera."

ică alant blăstem di ñilli di ori ma cutrimburător:

"Cari s'alasă limba lui,
s'luardă pira focului"?

Di când Patriarhia din Poli băgă bușu tu grumadzlu al UCUTA ș'tu ațel al BOIAGI, di când călugărlu KOSMA, alăga pit horli di cupăciari ș'lă dzățea că Dumidzălu nu știă dicât. . . grățeaști (probă di om invițat) cu mari zore ș'cu nistipsit săndzi, putură mărațlli di armâñi s'ascapă di chireari limba și s'țână'ndreaptă flambura. Nu ari avdzătă Lazaru di andarț si cum îlli invițau elli pe armânilli dit Pind ș'dit Machiduniă că păpâñilli a lor iarau di tută eta greț, ma că nu-și aduțeau aminti?

S'dzățem ș'noi ca Lazaru, ma nu putem că nă vini șcreta di'ntribari: Cai llianchiadică tora pi el și alț ca el s'discllidă scullì cu limba. . . . "vlăhească"? Si cai lu-anchiadică pi Lazaru să scriă ațeli ți scriă pi limba a tată-su? Di lo ațeli ți scriă pi limba a tată-su? Di la oamiñi anvițaț ca Lazaru și mulț alț ca el dit Grâțiă, dit Sărbiă, dit Rămâniă, și di scurt chiro și dit Americă s'aștiptăm noi ascăpari?

S'aibă curajlu și tiñia di anvițat s'bagă măna pi cundilliu s'pârñiască lucru sănătos, fără amisticari cu alti mileț di iu ți s'hibă, di aproapi ică di ma diparti. S'nă spună pi limba noastră, că noi fum aua s'dauă ñilli di añi greț, turț, iliri, indieñi ică alti mileț, aisti tuti nu au asândză mari simasiă! Ti s'ascundi dinpăoi di tuti aisti, taha alăgări cu caracter di istoriă, li știm noi mult ghini. Greț fură stră-stră. . pâpânilli, greț lipseaști s'nă fățem și noi tora. Ahilea și alț născânț ca el - ți nu au curajlu s'neagă până iu neadzi el - lă iasti frică ică ruseni s'dzăcă și elli că sănt armâñi și s'păteadză cu di le elli puteari. . . . VLAHI! Mari iasti grădina al Dumidză. . . .

Cai poati ază, ma s'hibă om cu nihiam tiñie, di ițì dămară s'hibă, cu inima arați s'cu măna pi suflit, s'nă caftă s'nă alăxim limba, s'nă pătidzăm cu altă numă și s'nă turăm cu dauă ñilli di añi tu năpoi, tu ahurhita ali istorii? Ma s'lă hibă vrearea ahăt mari ti străpâpâñilli greț, atumțea s'neagă cu giudicata până la cap și s'nă spună cai iara limba ți u zburau picurarlli al Alexandru? Că nu para-ñi vini s'pistipsesc că iara ună cu aistă ți zburăsc ază șimpatrioțlli al Ahilea. . .

Macă iasti nuntă, nuntă s'hibă! Lipseaști s'lă caftă a armâñilor, a tuturor armâñilor, dit tut Balcanlu s'di cama diparti, a tuturor "grețlor" ți zburăsc ninga. . . "vlăheaști", să-și adună mânițlli si s'u toară pi limba al Herodot ică al Thukididi, că altă limba nu putea s'hibă limba ți si zbura tu ațel chiro pi plaiurli a Pindului ș'pit Albania, până la muntili. . Durmitor dit inima ali Sârbii di ază. MEVALI IDHEEA!

Di la armâñi ca Lazaru ș'di la alț ca el, nu putem s'aștiptăm mari lucru. Că nu va nă'nveață elli tora cai him s'cum him. Li știu elli di mult tut ahăt di ghini ca noi. Nu că nu pot, ma nu lă vini ambară. Ș'aistă iasti altă măcari di pești!

Atumțea va mi'ntribaț: ți caft di la elli? Un lucru mult ñic: s'nă alasă rihati tu vrearea al Dumidză. Ma s'hibă vrearea Lui s'murim tu aumbra istorillei, s'murim cu tiñiă. Ș'ma s'hibă vrearea Lui să înviem dit cinușa mortlor, si s'facă vrearea Lui. Ațelli ți'nveață scullii analti si nu bagă anvițarea ti Fara lui, s'treacă la altă zănati cama cu simfer. Esti ma ghini ș'ti elli, ma ș'ti noi.

Papu MICIU

Paștili 1979

CALINDAR PI CIRSAR

Sâmbătă	9 Cirșar	Sâmbăta Morților
Dumanica	10	Rusallili
Luni	11	Sânta Treimi
Luni	18	Alăseiea Preasñilor di Sum Chetru
Duminica	24	Aminkrea al Sântu Ioan
Viniri	29	Sântu Chetri și Sântu Pavel

ANDAMASIRI CU ARMANILLI

Călătorlu scandinav Alfred Jensen fați tu scrierile a lui interesanti giudicăți ti miletea Macedo-Română. Tu calea cătă Ohrida, tu 1910, el spuni că andămăseaști "cărvăñi întredz di Cuțo-Valahi, aistă rasă di Rămăñi ișită di amisticătura Trațlor și Latiñilor, cari di nai ma vecllili văhțuri, alagă pisti tută Peninsula Balcanică, și llia cu purez locuri întredz di pășuñi ș'pi ninga aisti săntu și părmătefț di prăvdz.

Marea sărbătoari ortodoxă a Săntlui Gheorghi, sealeadzi tu Machiduniă că înfloresc căstăñilli și închisesc picurarlli armâñi tu munti. Horili a transhumanțlor armâñi, și tavabiili di ascheri turțești sănt contrastili balcanice ți nu poț s'li agârșești. Autorlu fați ninga ună constatare:

"Tu arădzili aistei soie di picurari ți-ș țăn limba romanică ti ciudia faptului că înveață cultura greacă, își țăn ninga portlu a lor plin di mușuteață, vidzui multi feați cu alihea clasice - nu grățești, ma curat romane- cu cap ghini udisit, cu frântea analtă pisti cai sealasă perlu lai, narea traptă, gura largă ma mușată, ș'cu ocllì lăi pliñi di distiptăciuni".

Slavist di zănati, A Jensen află că tu Cheari di Scopia, easti zore s'tradz ună graniță namisa di limbi, că aclo graiurli slavi săntu mult "influențati di zburărli: turcă, rămâneascâ (ti armânescă) și arbinișască".

Cu minduiarea la tuti soili di bană a Macedo-Românilor, autorlu bagă tu carti și un mușat cadur cu trei mulleri "Cuțo-Valahe" tu livendul și mușatlu port a lor. (Alfred Jensen, Kors och halvman - Cruți și semilună, Stockholm, 1911).

Sava GÂRLEANU

pi armâneaști di Zahu Pană

Recenzie

AMERICAN ROMANIAN REVIEW

CHER ARMANILLI

Revista "American Romanian Review" di Cleveland Ohio, scriă tu Nr. 5-6 di pi meșilli Mai - Chirșar 1979, un interesant articol ti latiñilli di partea'ndreaptă a Dunărillei. Articolul cu dati și documenti adunati, esti scris di Dl. Theodore Andrica și esti ilustrat cu harta Macedoniei di Abeleanu, Peninsula Istria, un cadru cu armâñi dit Grecia și desene di porturi armânesti.

După un prot zbor iu si spuni că di 60 añi, giumitati di milion di rămăñi ți băneadză tu: Arbinușiă, Vurvăria, Grățiă și Jugoslaviă, nu s'ma află tu statisticili aiștor văsăllii, Dl Theodore Andrica, aduți aminti cătu era Chartei Națiunilor Unite și a aduchearillei di la Helsinki ti 'ndrepturili a omlui, nu se-află vârnu până tora să scriă, s'protesteze ică s'demonstreze ti aisti oamiñi.

Ti lipseaști țănut minti di aist articol, esti că Dl Andrica esti ma patriot ș'cânoaști ma ghini căsăvețli a armâñilor și îlli scriă pi numa lor AROMANI, nu ca chiruțlli di armâñi-grecomañi ți vor s'nă glăreascâ cu zborlu. . Vlah.

Articolul scris pi englezești, agiumsi la pisti 200 di biblioteci și colegii americane, cari di oara aistă află pi limba lor, durerli armâñilor. Un lucru ți nă hăriseaști și pe Dl Theodore Andrica îl umpli di tiñiă.

Tut tu revista "American Romanian Review", easti și ună poezie di durutul ti armâname Dl. Sava Gârleanu, "Aromânul". Dăm dit aistă poezie, ună strofă plină di mușuteață:

. . . Și tu, Aromâne; ridică-ți privirea!
Amintește-ți legea și găsește-ți firea.
Izbăvește-ți chipul de strâmbă cioplire;
Veacul nostru cată a ta primenire!

Ți nu pot s'facă armâñilli, fac alț ti noi. Agiută-nă Doamne, s'avem ahtări soți.

Zahu PANA

* Nici etapa a 30-a a Diviziei "A" de fotbal nu a adus clarificările dorite în clasament. In fruntea clasamentului primele trei echipe luptă cu șanse egale pentru primul loc și probabil că etapele următoare vor produce clarificări în această zonă, deoarece fruntașele se întâlnesc între ele. La coada clasamentului situația este și mai complicată, cel puțin șapte echipe fiind amenințate cu retrogradarea și probabil că numai după jocurile ultimei etape se vor cunoaște cele trei echipe care vor lua drumul Diviziei "B". Dintre meciurile etapei merită menționată victoria craiovenilor asupra echipei Dinamo. Studenții craioveni au oferit publicului una din cele mai frumoase reprize de fotbal prestate de ei în actualul campionat, învingând pe merit prin golurile marcate de Beldeanu (minutul 10 din 11 metri) și Cămătaru (minutul 19). Gloria Buzău a cedat un punct prețios Sportului Studențesc, care va atârna greu în balanța la sfârșitul campionatului. UTA a câștigat un punct prețios la Baia Mare, cu concursul fundașului Borz, care a marcat un autogol. Echipa din Baia Mare, după o repriză foarte bună și-a dezamăgit suporterii în repriza a 2-a, angrenându-se în jocul obstrucționist al adversarului. FC Bihor, o echipă care dispune de câțiva jucători talentați, a piedut două puncte prețioase la Tg. Mureș, care au micșorat simțitor șansele de supraviețuire a orădenilor în prima divizie de fotbal.

REZULTATE TEHNICE

Steaua	– Corvinul Hunedoara	2–0	(1–0)
„Poli" Timișoara	– Jiul	3–0	(1–0)
A.S.A. Tg. Mureș	– F.C. Bihor	3–1	(2–0)
Chimia Rm. Vilcea	– Politehnica Iași	2–1	(1–1)
Olimpia Satu Mare	– S.C. Bacău	2–0	(0–0)
Gloria Buzău	– Sportul studențesc	1–1	(0–1)
F.C. Baia Mare	– U.T. Arad	1–1	(1–0)
Univ. Craiova	– Dinamo	2–0	(2–0)
F.C. Argeș	– C.S. Tirgoviște	1–0	(0–0)

CLASAMENTUL

1. DINAMO	30	15	8	7	42–21	38
2. F. C. Argeș	30	17	4	9	45–26	38
3. Steaua	30	16	4	10	51–28	36
4. C. S. Tirgoviște	30	14	5	11	35–30	33
5. F. C. Baia Mare	30	15	3	12	33–32	33
6. Univ. Craiova	30	12	8	10	34–22	32
7. Sportul stud.	30	12	7	11	36–36	31
8. S. C. Bacău	30	12	6	12	34–31	30
9. A.S.A. Tg. Mureș	30	12	5	13	44–52	29
10. „Poli" Timișoara	30	12	4	14	30–31	28
11. Jiul	30	12	4	14	36–46	28
12. U. T. Arad	30	10	7	13	37–39	27
13. Politehnica Iași	30	10	7	13	31–36	27
14. Olimpia	30	12	3	15	34–47	27
15. Chimia Rm. Vilcea	30	11	5	14	32–45	27
16. Corvinul	30	11	4	15	39–46	26
17. Gloria Buzău	30	11	4	15	30–44	26
18. F. C. Bihor	30	8	8	14	30–41	24

GOLGETERII

18 GOLURI : Radu II (FC Argeș) - 4 din 11 m.
15 GOLURI : C. Stan (Gloria Buzău) - 2 din 11 m.
12 GOLURI : Fanici (ASA Tg. Mureș), Dembrovschi ("Poli" Timișoara) - 3 din 11 m.
11 GOLURI : Marinescu (CS Târgoviște). M. Răducanu (Steaua) - 1 din 11 m.
10 GOLURI : Biro I. (ASA Tg. Mures), Marcu (Universitatea Craiova) - 2 din 11 m., Roznai (FC Baia Mare), Iordănescu (Steaua) - 3 din 11 m.
9 GOLURI : D. Georgescu (Dinamo), Costea (Politehnica Iași).

Iordănescu marchează cu capul primul gol al echipei Steaua (Fază din meciul Steaua - Corvinul).

••

* Pentru iubitorii fotbalului anunțăm o serie de rezultate mai vechi ale reprezentativelor de fotbal ale României. Astfel la 19 Aprilie a.c. la Pitești, ROMÂNIA - UNGARIA 2-0 (1-0) - echipe olimpice. Meciul retur se va disputa la Miskolc (30 Mai a.c.). Câștigătoarea acestei duble întâlniri va alcătui împreună cu echipa Poloniei și cu câștigătoarea dublului meci Bulgaria - Cehoslovacia, o serie de trei echipe în cadrul căreia se va juca tur - retur, prima clasată obținând dreptul de participare la Jocurile Olimpice din 1980.

In preliminariile Campionatului european de fotbal, la Limassal 13 Mai a.c., CIPRU - ROMÂNIA 1-1 (1-1). Jocul echipei române nu a satisfăcut fiind sub așteptări. După 4 jocuri reprezentativa României a acumulat 4 puncte și se află pe locul doi în clasament, în urma Spaniei care are 7 puncte.

••

* In cadrul Campionatului European de Rugby, reprezentativa României a susținut două partide: la București (22 Aprilie a.c.) România - Italia 44-0 (10-0) și la Harkov (6 Mai a.c.) România - URSS 15-9. După 5 jocuri România are 13 puncte și se clasează pe locul doi după echipa Franței care are 15 puncte.

[redacted]

* Lupta în cele trei serii ale Diviziei "B" de fotbal continuă cu îndârjire și ultimile șase etape promit meciuri interesante. In seria I-a, FCM Galați conduce cu 4 puncte avans și are mari șanse de a cuceri locul întâi, prestând jocuri de bună calitate. Echipa are bun atacant, Florea, jucător cu excepționale calități tehnice care, după părerea noastră, va ajunge în lotul național. Steagul Roșu, clasată pe locul II, mai păstrează speranțe la cucerirea locului I, în ipoteza că liderul va pierde acasă.

In seria a doua lupta este mai strânsă, viitorul Scornicești se menține în frunte, dar șanse la locul I îl au toate echipele clasate pe primele 4-5 locuri.

Seria a treia este dominată de echipa studenților clujeni, care joacă bine atât acasă cât și în deplasare și după cum am mai spus, credem că va cuceri locul întâi.

CLASAMENTUL SERIA I

1. F.C.M. GALAȚI	28	21	2	5	58-26	44
2. Steagul roșu	28	18	4	6	49-18	40
3. C.S.M. Suceava	28	16	5	7	47-24	37
4. F.C. Constanța	28	14	2	12	45-28	30
5. I.C.I.M. Brașov	28	12	4	12	41-38	28
6. F.C. Brăila	28	13	2	13	34-33	28
7. Viitorul Vaslui	28	12	4	12	30-35	28
8. Delta Tulcea	28	13	1	14	37-35	27
9. Nitromonia Făg.	28	10	6	12	31-41	26
10. Tractorul Bv.	28	11	3	14	36-45	25
11. Progresul Brăila	28	10	5	13	30-40	25
12. Oltul Sf. Gh.	28	10	5	13	30-43	25
13. Portul Constanța	28	11	2	15	36-39	24
14. Muscelul C-lung	28	11	2	15	36-41	24
15. Victoria Tecuci	28	11	2	15	44-53	24
16. Minerul G. H.	28	10	4	14	23-43	24
17. Relon-Chi. P.N.	28	10	3	15	21-35	23
18. Construct. Iași	28	8	6	14	25-36	22

CLASAMENTUL SERIA A II-a

1. Viit. Scornicești	28	16	3	9	41-28	35
2. Met. Plopeni	28	14	4	10	40-25	32
3. Metalul Buc.	28	13	6	9	37-28	32
4. Petrolul Pl.	28	14	3	11	44-27	31
5. Rulmentul Alex.	28	12	7	9	29-25	31
6. Autobuzul Buc.	28	13	4	11	43-29	30
7. Rapid Buc.	28	10	10	8	43-29	30
8. Dinamo Sl.	28	13	4	11	51-45	30
9. Gaz metan	28	11	7	10	27-29	29
10. Progr. Vulcan	28	12	4	12	33-35	28
11. F.C.M. Giurgiu	28	11	6	11	26-38	28
12. Poiana Cimp.	28	12	3	13	44-42	27
13. Șoimii Sibiu	28	10	6	12	31-32	26
14. C.S.M. Dr. T.S.	28	11	3	14	32-40	25
15. Electro. Cv.	28	11	3	14	31-45	25
16. Chimia Tr. M.	28	10	5	13	26-43	25
17. Ș.N. Oltenița	28	6	9	13	20-37	21
18. Chimia Brazi	28	7	5	16	27-48	19

CLASAMENTUL SERIA A III-a

1. „U" Cj.-NAP.	28	17	4	7	57-18	38
2. Gloria Bistrița	28	14	4	10	56-30	32
3. F.C.M. Reșița	28	12	7	9	45-28	31
4. Minerul Anina	28	14	1	13	48-39	29
5. Aurul Brad	28	13	3	12	45-36	29
6. C.F.R. Cj.-Np.	28	13	3	12	37-35	29
7. Minerul M.N.	28	14	1	13	33-37	29
8. Metalurg. Cugir	28	12	5	11	36-44	29
9. Chimica Tirn.	28	13	2	13	41-42	28
10. Minerul Cavnic	28	12	4	12	42-49	28
11. Ind. sirmei C.T.	28	12	3	13	39-34	27
12. U.M. Timișoara	28	11	5	12	33-40	27
13. Infrățirea Or.	28	11	3	14	31-37	25
14. C.I.L. Sighet	28	10	5	13	36-47	25
15. Dacia Orăștie	28	11	3	14	21-40	25
16. Victoria Călan	28	11	3	14	22-56	25
17. C.F.R. Timiș.	28	11	2	15	42-39	24
18. Mureșul Deva	28	10	4	14	28-41	24

REZULTATE TEHNICE

SERIA I

PROGRESUL Brăila	3	(2)
CEAHLĂUL P. Neamț	0	(0)
F.C.M. Galați	3	(3)
F. C. Brăila	1	(0)
DELTA Tulcea	1	(0)
PORTUL Constanța	0	(0)
OLTUL Sf. Gheorghe	1	(0)
VIITORUL Vaslui	1	(1)
F. C. Constanța	3	(0)
VICTORIA Tecuci	1	(0)
NITRAMONIA Făgăraș	1	(0)
TRACTORUL Brașov	1	(0)
STEAGUL ROȘU Brașov	4	(3)
MINERUL Gura Humorului	0	(0)
C.S.M. Suceava	3	(0)
MUSCELUL Cimpulung	1	(0)
CONSTRUCTORUL Iași	1	(1)
I.C.I.M. Brașov	0	(0)

SERIA A II-a

METALUL Plopeni	2	(1)
METALUL București	0	(0)
AUTOBUZUL București	1	(0)
PETROLUL Ploiești	1	(0)
POIANA Cimpina	3	(2)
PROGRESUL VULCAN Buc.	0	(0)
GAZ METAN Mediaș	2	(2)
CHIMIA Tr. Măgurele	0	(0)
RAPID București	3	(1)
ȘOIMII Sibiu	1	(0)
F.C.M. Giurgiu		0
RULMENTUL Alexandria		0
VIITORUL Scornicești	2	(1)
ELECTROPUTERE Craiova	0	(0)
Ș. N. Oltenița	2	(1)
DINAMO Slatina	0	(0)
CHIMIA Brazi	2	(1)
C.S.M. Drobeta Tr. Severin	0	(0)

SERIA A III-a

MUREȘUL Deva	3	(0)
METALURGISTUL Cugir	3	(1)
MINERUL Moldova Nouă	2	(1)
AURUL Brad	0	(0)
IND. SIRMEI C. Turzii	4	(4)
MINERUL Anina	1	(0)
„U" Cluj-Napoca	3	(1)
ÎNFRĂȚIREA Oradea	0	(0)
DACIA Orăștie	2	(1)
GLORIA Bistrița	0	(0)
CHIMICA Tirnăveni	7	(2)
MINERUL Cavnic	0	(0)
VICTORIA Călan	1	(1)
C.F.R. Cluj-Napoca	0	(0)
F.C.M. Reșița	3	(2)
U.M. Timișoara	0	(0)
C.F.R. Timișoara	5	(2)
C.I.L. Sighet	1	(0)

••

* La cea de a 23-a ediție a Campionatelor Europene de Box, disputate la Koln (RFG), și la care au participat 156 sportivi români au câștigat două medalii de argint și șapte de bronz.

Câștigătorii medaliilor de argint sunt: Daniel Radu (muscă) și Valentin Silaghi (mijlocie).

După spusele agenției "France Presse" D. Radu merita victoria în finala cu polonezul H. Srednicki.

••

* La Campionatele Balcanice de Caiac - Canoe, disputate la începutul lunii Mai a.c., la Belgrad (Jugoslavia), pe lacul Ada Ciganlija, sportivii români au câștigat primul loc în toate cele 13 probe ale concursului.

NADIA DIN NOU ÎN FRUNTE

* CAMPIONATELE EUROPENE DE GIMNASTICA dela Copenhaga, disputate la începutul lunii Mai a.c., au marcat revenirea Nadei Comăneci în fruntea gimnasticii feminine mondiale. Nadia a dominat concursul, câștigând pentru a treia oară consecutiv titlul de campioană absolută a Europei, lucru fără precedent în analele gimnasticii mondiale, intrând astfel în mod definitiv în posesia trofeului Federației Internaționale de Gimnastică. Punctajul obținut de Nadia, 39,45, reprezintă de asemenea un nou record al campionatelor. Iată notele obținute de Nadia la cele patru probe: sol 9,75, sărituri 9,90, paralele 9,90 și bârnă 9,90, în total 39,45 puncte. Cu aceste note Nadia s'a clasat prima în fiecare probă, cu excepția bârnei unde Saposnikova a obținut 9,95. Excelent a concurat și celelalte două reprezentante ale României, Emilia Eherle și Melita Ruhu. Emilia a obținut locul doi iar Melita (14 ani) a obținut un surprinzător loc 5 în prima participare la europene.

CLASAMENTUL INDIVIDUAL COMPUS :

1.	NADIA COMĂNECI	(România)	39,45 p
2.	Emilia Eberle	(România)	38,85 p
3.	Natalia Sapoșnikova	(Uniunea Sovietică)	38,75 p
4.	Elena Muhina	(Uniunea Sovietică)	38,70 p
5.	Melita Ruhn	(România)	38,15 p
6.	Vera Cerna	(Cehoslovacia)	38,00 p
7.	Eva Mareckova	(Cehoslovacia)	38,00 p
8.	Maxi Gnauck	(R.D. Germană)	38,00 p

Nadia Comăneci - triplă campioană europeană la gimnastică .

* In concursul individual pe aparate, româncele au fost din nou la înălțime. Nadia a cucerit medaliile de aur la sărituri și sol, precum și o medalie de bronz la bârnă, iar Emilia cucerește medalii de argint la paralele și bârnă. La bârnă locul întâi a fost cucerit de N. Saposnikova iar la paralele a câștigat E. Muhina.

Cu 7 medalii (3 aur, 3 argint , 1 bronz) România ocupă primul loc în clasamentul pe națiuni, urmată de URSS cu 6 medalii (2 aur , 2 argint , 2 bronz) și RD Germană cu 2 medalii (1 argint , 1 bronz). Tripla victorie a Nadiei a risipit îndoielile unor specialiști care, după Campionatele Mondiale dela Strasbourg (1978) au afirmat că ea nu mai poate reveni în fruntea gimnasticii mondiale. La Copenhaga ea a arătat că rămâne principala forță în gimnastica feminină mondială. Sperăm că ea va confirma aceasta la Campionatele Mondiale care se vor disputa la Dallas (USA) în Decembrie a.c.

••

* La sfârșitul lunii Aprilie a.c., s'au disputat la București "Campionatele Europene de Lupte Greco-Romane și de Lupte libere". La lupte greco-romane echipa României a deținut un succes deosebit, clasându-se pe primul loc înaintea formației sovietice. La individual, românii au câștigat trei titluri europene și medalii de aur prin Const. Alexandru, Stefan Rusu și Ion Draica; două medalii de argint - Nicu Gingă și Roman Codreanu; și două medalii de bronz prin Vasile Andrei și Petre Dicu.

La lupte libere românii nu au putut reedita succesul dela greco-romane, câștigând totuși o medalie de argint prin Aurel Neagu (57 kg) și două medalii de bronz prin Aurelian Rențea (48 kg) și Vasile Pușcașu (100 kg).

••

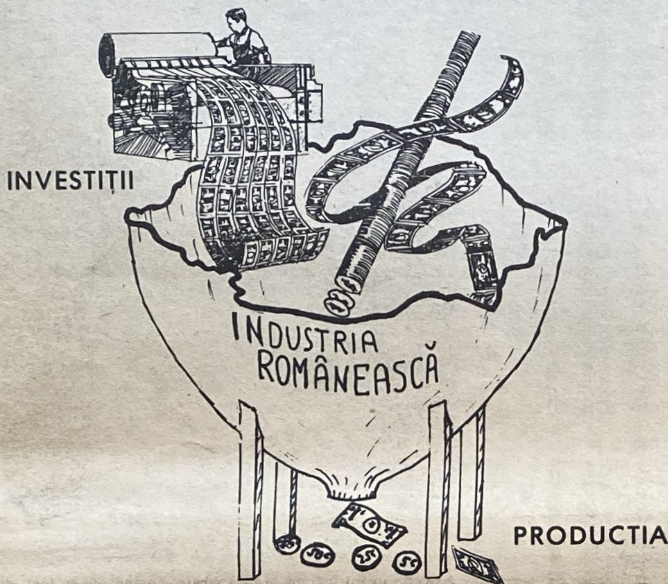
* Echipa de hockei Montreal Canadiens a câștigat pentru a 4-a oară consecutiv "Cupa Stanley", învingând în ultimul meci cu 4 - 1 pe New York Rangers (4 - 1 și la meciuri). Pentru cititorii nefamiliarizați cu "Stanley Cup" menționăm că la această competiție participă echipele nord-americane clasate pe primele 16 locuri la terminarea campionatului din NHL (National Hockey League). Competiția este eliminatorie și pentru ca echipa să se califice în turul următor trebuie să câștige 4 meciuri din maximum 7. In semifinale, jucând împotriva echipei Boston Bruins, canadienii au fost la un pas de eliminare. După 6 meciuri scorul era egal 3 - 3, iar în ultimul meci, disputat la Montreal, echipa din Boston a condus tot timpul și se părea că va câștiga partida. Cu 76 secunde înainte de teminarea meciului, atunci când tribunele amuțiseră, pierzând orice speranță, Lafleur înscrie printr o lovitură excepțională, restabilind egalarea. Meciul intră în prelungiri și canadienii câștigă partida. Stanley Cup este motivul pentru care canadienii nu pot trimite cei mai buni jucători la Campionatele Mondiale de Hockey, care se dispută în aceiași perioadă, și astfel rușii se pot lăuda că sunt cei mai buni din lume.

SĂ RÂDEM... SAU SĂ PLÂNGEM...?

URZICA LIBERĂ

ANUL 2 Nr. 13 APARE CÂND ARE CEVA DE SPUS

ROMÂNIA ABSOARBE TOTUL

Astronomii au descoperit în spațiu " The Black Hole " (Abisul Negru) unde, din cauza prăbușirii materiei, densitatea și magnetismul sunt de o forță aproape de neimaginat : nici lumina nu poate să scape !

La rândul lor economiștii au descoperit în România " The Industrial Hole " (Abisul Industrial) zis și " Planul Cincinal ", unde îndrumările lui Niculiță sunt atât de " dense ", iar moralul muncitorilor atât de prăbușit, că nu poate să scape o rază de speranță !

Glume

* Trăim în era "bancurilor seci". Cu humorul său, românul le înregistrează și pe cele "involuntare": Noul procuror general al RSR-ului era Ghiță Bobocea. -Gras, cu ochi de bețiv, puhav și idiot: dela patru clase primare partidul i-a pus în mână o diplomă de jurist. -După cum se știe, un membru de partid nu poate fi arestat nici dacă este prins că-și omoară copiii, fără ca să aprobe sectorul de partid: dacă aprobă. Intr'un recent caz de imense fraude, un procuror se prezintă la tovul Ghiță Bobocea să ceară "aprobarea" de a aresta un "criminal" membru de partid: furt din avut obștesc peste un milion ! Tovul Bobocea replică : "Cum, tovarășe, zici că vrei să umfli membrul ? Dar nemembrii pe acolo n'au fost ? "Răspunsul: "Au fost tovarășe procuror general, dar are alibi !" Iar Ghiță Bobocea: "Si ce-i dacă are ? Umflă-i și pe ăia !".

* La gospodăria colectivă, la o lecție politică, lectorul pune întrebări unui țăran:
- Dacă ai avea două propietăți, nu ai fi fericit să donezi una statului ?
- O, da, răspunde țăranul.
- Dacă ai avea două case, n'ai vrea să le împarți cu altul care nu are nici una ?
- Bineînțeles că da, răspunde țăranul care nu avea nici o propietate și nici o casă.
- Acum, întrebă politrucul, nu-i așa că dacă ai avea doi cai ai da unul vecinului ?
- O, nu, răspunde țăranul.
- De ce nu ? întrebă politrucul surprins.
- Am doi cai, răspunde țăranul.

* La o conferință de dezarmare la Geneva, un delegat din vest, întinzându-și picioarele pe sub masă, accidental s'a ciocnit de genunchii unei tranzlatoare sovietice, care stătea de partea cealaltă a mesei.... El zâmbește și se scuză. Translatoarea nici nu vorbeste, nici nu zâmbește. Ea se întoarce la diplomatul sovietic din dreapta, spune ceva la ureche. Diplomatul se întoarce la superiorul lui și-i șoptește ceva la ureche. El se ridică și se duce la centrala telefonică..... Sedința se întrerupe si după două ore și jumătate se reia. Diplomatul superior se întoarce la masă, șoptește ceva inferiorului său, după care acesta în șoaptă spune ceva translatoarei, care se adresează delegatului din vest:
– La hotelul dumitale sau la al meu ?

* Ceaușescu și soția participă la un spectacol de balet : Lacul lebedelor, dar plictisit și neînțelegând nimic, Nicu adoarme. Se trezește când lumea aplaudă, iar el buimac, vrea să se ridice să mulțumească, dar Lenuța îl oprește : "Aștia aplaudă artistele, că tu dormiși, Nicule" - "Si mă văzură că dorm ?" -Ea: "Spectatorii nu te văzură, că dormiră, Nae, dar artistele te văzură. Si te iubește poporul, Nicule, că văzând că dormi, tot timpul dădură hora doar în vârful picioarelor ! Să nu te trezească !"

* Un client într'un restaurant în București comandă o mâncare cu carne și rămâne indignat când găsește o bucată de cauciuc de automobil în farfurie. Chelnerul explică: "Totul conform programului tovarășe, automobilul înlocuește calul..."

Epigrame

Ion CICALĂ

UNOR PRAGMATIȘTI

Cu-atât de multă frenezie
Comunismul propagați
Că pur și simplu, energie
Nu mai aveți să-l realizați

UNUI POET, CARE ZICEA, CĂ SCRIE-ABIA, DUPĂ CE BEA:

Bardul nostru când e criță,
pune mâna pe peniță
Si . . . sughiță!

DUPĂ CONFLICTUL INTERCOMUNIST

Basmul cu Imperiul Roșu
'n care nu au loc războaie
A ajuns apă de ploaie
Si s'a scurs pe . . .Fluviul Roșu!

UNUI NEUTRAL

El într'una se preface
Că nu-i contra și nici pro,
Dar din toate câte face
Clar se vede . . . încotro!

INSTANTANEE DIN CIRCUL PECERIST-RESERIST

INGOGNITO

In Februarie 1979 se aniversa 75 de ani dela nașterea (mortului) E. Bodnăraș, o figură "nemaiîntâlnită", ori cum vrei să o iei, în istoria Românilor.

A fost ministru al armatei rsr-iste timp de vreo 20 de ani binecuvântați de pcr. In articolul omagial se spunea că acest mare fiu s'a născut prin "nordul țării" (Moldovei). Condamnat pentru dezertarea dela îndatoririle de ofițer, a petrecut 10 ani la închisorile din Aiud, Galați, Doftana, studiind posibilitățile de atrimite pe urmă acolo masse de români fără condamnare, pe termen dublu și triplu.

Principialitatea burgheză fața și de dușman îl pune pe Bodnăraș în libertate la timp ca el să poată organiza în 1944 zisa "insurecție națională" de care amicul meu Paul, fost militar combatant în zilele de atunci la Otopeni și Băneasa, spunea că nu a văzut'o absolut nicăieri.

De rolul lui Bodnăraș în lovitura dela Palat, August 1944, la arestarea și condamnarea lui I. Antonescu, cronicarul nașterii și carierei lui menționează măcar un cuvânt, cu toate că tocmai acest merit i-ar fi "spre cinste".

Aceasta probabil spre a se găsi lor pentru sublinierea meritului mai consistent al dispărutului Bodnăraș, anume că el "a înțeles exact" semnificațiile momentului când la Congresul al IX-lea al pcr a fost ales secretar general tov. N. Ceaușescu, sprijinind în consecință "cu trup și suflet" (pe care și le-a dat încurând cu generozitate) "noul suflu în toate sferele de activitate". De aceea va fi fiind el un "om de mare generozitate, cultură și omenie". A murit, zice, simbolic, preocupat de "cursul favorabil al fenomenelor demografice" din societatea noastră.

Se ocupa, spre sfârșit, de demografie (în loc de "democrație"), n'am știut!. Asta în comparație cu Bodnăraș "generosul" față de Ceaușescu, Petre Constantinescu-Iași, cunoscut vechi fruntaș comunist, era un "toromac" și un "ingrat". Nepricepându-se să aprecieze apariția mesianică a lui Ceaușu el se mira - și mărturisea - că de unde a apărut ăsta pe care el în cariera lui de militant și arestant nu-l văzuse și nu-l știa ?

S. GÂRLEANU

— RĂȚOIUL EXILAT —

ANUL IX OUL NR. 23

DO'N PROFESOR SPUNE:

SALT

SCHIMB PENTRU AJUTORUL

ȘI

LIBERTATEA TUTUROR

MISIONAR

Pentru înflorirea bunelor relații dintre Statele Unite și Rusia, guvernul american a schimbat doi spioni ruși (judecați și condamnați) pentru cinci dizidenți din gulagurile comuniste.

Pătrunși de acelaș spirit de împăciuire, Rățoiul propune: Prea Fericitul Patriarh să-și înlocuiască misionarii "fideli" cu preoții dizidenți din închisorile din țară, inclusiv preotul Gheorghe Calciu.

DIZIDENT

Dona-RĂȚOIUL

DIN VIAȚA NOASTRĂ:

AUZITE, VĂZUTE, ȘI PĂȚITE

George DONEV

CĂDELNIȚA CU TĂMÂIE ȘI CLOROFORM

Cu ocazia aniversării a 50 de ani de existență, a avut loc la Detroit un meci de football între echipa locală, Episcopia Ortodoxă Română din America și echipa competitoare Arhiepiscopia Misionară.

Scopul meciului: cine reprezintă pe românii ortodocși din Statele Unite și Canada.

Antrenorul echipei locale este Mitropolitul Teodosiu, ajutat de Episcopul Valerian.

Echipa Misionară aparține de guvernul din București și are ca portar pe Prea Fericitul Patriarh Iustin, ajutat de Episcopul Victorin.

Patriarhul este încercat și iscusit în toate sporturile în timp ce Episcopul Valerian este meșter să dribleze printre adversari și să le încurce ițele.

Pentru aranjamentul meciului Misionarii au trimis cercetași ierarhi ca să convingă jucătorii de aci că-i mare păcat să aparții la echipa americană deoarece se supără Niculiță și nu-și mai spune rugăciunea când se suie noaptea 'n pat.

După părerea ierarhilor cercetași și împăciuitori ar trebui ca "în numele dragostei de football" să existe pe glob doar o singură echipă care să asculte de Patriarh și de noile decrete sportive:

Numai Bucureștiul să decidă pe învingător, numai misionarii de încredere să poată lovi mingea în fața porții, iar cei scăpați în lumea liberă să fie opriți de a mai juca oina românească.

Pentru ca jucătorii echipei Misionare să poată obține pașapoarte, Patriarhul, personal, a trebuit să garanteze ministrului propagandei din București că se întoarce cu victoria în geamantan.

"Avem în echipă--l-a asigurat Prea Fericitul--fundași dela Sf. Sinod, iar aripa stângă a înaintașilor este formată din tineri pregătiți să pună piedici pe la spate. . ."

Victoria a revenit însă echipei locale (americană) care s'a prezentat pe teren cu un jucător extra, nevăzut de echipa adversă.

Cel de al 12-lea jucător pe teren, invizibil în ochii echipei adverse și a unor spectatori de aci, n'a fost altul decât simbolul martirilor români, ale căror morminte sunt astăzi pângărite în țară.

Acest jucător nevăzut, aducător de biruință, a tras toate golurile în poartă, iar una din mingii, care l-a lovit pe Prea Fericitul drept în față, purta mesagiu:

"Salutări din pușcărie, preotul Gheorghe Calciu".

(N.B. Scorul final, bazat pe numărătoarea spectatorilor: Echipa Americană, 6; Echipa Misionară, 1.

DOI ANI ÎN 10 MINUTE

Printre cei sosiți recent în Canada (Hamilton, Ont.), este și familia D-lui Ion și Stefana S.

Prima grijă părintească a fost să-și înscrie la școală pe unicul lor copil Mădălin.

Directorul grăbit, uitându-se prin acte, decide:

Incepi în "8th grade".

Dar Mădălin care bănuia că într'o zi va fi în lumea liberă, și-a dat silința și a învățat engleză din țară.

Când directorul și-a dat seama că băiatul, nou venit, înțelege ce i se spune, și-a schimbat părerea:

Incepi în "9th grade".

Dar discuția a continuat. Au vorbit despre cunoștințe generale: istorie, geografie, matematici, etc., și directorul și-a mai schimbat încă odată părerea:

Incepi în "10 grade".

Azi Mădălin este primul în clasă.

NODUL GOMARDIAN

Este vorba de maturizarea lui Paul Goma în lumea refugiului.

La început el a atăcat doar pe Niculiță (dizident) apoi și-a îndreptat atacurile contra întregului regim din țară (anti-comunist).

Dar unii, în loc să cerceteze dacă este adevărat ce scrie Paul Goma, îl atacă pe autorul celor 6 volume publicate în Vest, pe motivul că n'are talent la scris!

Ce legătură o fi având talentul lui Goma cu mizeria din țară n'o pot pricepe.

Iau această atitudine ca să mă apar:

N'am fost născut cu creionul de aur în mână, dar nu vreau ca pentru acest motiv, ori pentru că port ochelarii pe nas, eu și alții să nu ne mai putem exprima liber părerile despre comuniști.

VIZITATORII

Cu bucurie copiii și-au îmbrățișat părinții și fratele și-a strâns fratele în brațe.

Dar indiferent din ce parte a țării au venit și indiferent unde au ajuns în lumea liberă, cu toți au ceva în comun: Frica.

Noii sosiți, pentru o lună sau două, rămân izolați de restul grupului și chiar al prietenilor celor care i-au adus.

Ei știu că la întoarcere trebuie să deie un raport pe cine au întâlnit și ce-au vorbit.

Din aceste motive multora le-a fost frică să participe chiar și la Sf. Slujbă a Invierii.

Un musafir care a făcut o notă aparte la Congresul Episcopiei Române din Detroit, a fost d. George Boian din New York.

D-sa a venit îmbrăcat într'un frumos costum național.

Cuvântul Românesc către refugiați.

Solicitați de World Council of Churches și ca urmare a numărului imens de scrisori sosite pe adresa Parochiei Sf. Trei Ierarhi, Ridgewood, New York, un grup de români am încercat să-i ajutăm pe frații noștri din campouri, trimițându-le garanții și ocupându-ne de plasarea și acomodarea lor aici, la New York. Munca acesta, grea și costisitoare, în mod dezinteresat era facută de câteva persoane ca: Păr. Octavian Roșu, Prof. Rodica și Mircea Milescu, Președintele Consiliului Viorel Djulvezan, Delegatul la Episcopie George Largea, D-na Ilaria Piscu si alte câteva persoane. Foarte curând ne-am găsit în fața unui val de cereri cărora singuri nu le putem face față.

Astfel s'a născut ideea creerii Comitetului de Asistență a Refugiaților Români Ortodocși direct subordonat Consiliului Parochial al Bisericii Sf. Trei Ierarhi. Duminică, 6 Mai, 1979, după Serviciul Divin, în sala Socială a Bisericii, în prezența delegatului de la Church World Service și Episcopal Church, a fost ales un comitet de 20 de persoane având ca președinte pe George Largea, Secretar M. Milescu și Casier- Zahu Pană.

Credem cu toată tăria că acest Comitet nu va rămâne o formalitate și că Parochia va avea un sprijin serios în munca și devotamentul acestor oameni.

Dorim ca aceste rânduri să ajungă în mâna celor ce vor sprijinul nostru și să-i facem a înțelege, pe cei care așteaptă în campouri că ceea ce facem pentru ei, aici, este o muncă grea, care solicită efort, dedicație, timp și bani.

Facem acest efort, ca să deveniți un sprijin moral și material al parohiilor noastre afiliate Sfintei Episcopii de sub jurisdicția I. P.S. Valerian.

Facem acest efort în primul rând pentru Voi, care ca și noi V-ați părăsit vetrele, agoniseala și cariera în schimbul celui mai elementar drept, Libertatea.

Facem un gest creștinesc, pentru Voi în speranța că nu V-ați uitat credința strămoșească și dragostea de neam.

Vrem să credem că acest val de refugiați, va primeni viața românească a exilului, devenind și noi ca alte naționalități o unitate care să avem ceva de spus.

Noi vă spunem "bun venit în America", vă întindem o mână de ajutor și dragostea noastră. Nu așteptati de la noi posturi pe măsura studiilor Voastre și nici bani, că nu-i avem. Dacă ați venit cu asemenea planuri, nu ne solicitați.

Ceea ce omenește putem, vom face pentru Voi. Inceputul cere din partea Voastră efort și răbdare. Nu descurajati! Va fi ultimul tribut plătit în schimbul Libertății.

Ajunși aici veți fi asistați material de Church World Service destul de modest dar onorabil.

Cei tineri nu ați primit o educație religioasă în țară. Necesitatea firească de a Vă apropia de Dumnezeu, de misterul credinței Vă găsește în lumea liberă complet nepregătiți. Nu cădeți pradă tuturor celor care va spune "Veniți".

Nu uitați, că neamul nostru a supraviețuit printr'o credință unitară și tare, cea ortodoxă. Nu Vă lăsați ademeniți de aceia care urmăresc să ne dividă. Este prelungirea aceleași umbre negre ce s'a așternut peste țară. Hidoșenia comunistă are forme brutale de stăpânire, dar rafinate de distrugere a spiritualității noastre.

Incercați să înțelegeți lumea liberă după alte percepte nu după tiparele create de Voi sau de turistii pe care i-ați întâlnit pe litoral.

Va trebui să gândiți singuri, să Va creați o lume a Voastră, neorînduită de alții. Obișnuiți altfel, puteți ajunge, aici, sub influiențe nefaste.

Principiile și etica de viață aici sunt atât de diferite! Pentru a Vă putea acomoda, noii veniți, încercați să Vă apropiați de noi.

Sperăm că nu ne veți folosi doar ca o trambulină prin care să Vă faceți interesul, acela de a veni aici.

Nu uitați, că și Voi, ca și noi, în cel mult un an, puteți fi de folos altora care vor aștepta în aceleași campouri.

Vă așteptăm, dorim să Vă integrați în viața noastră româno-americană si să ne păstrați în sufletele Voastre prin ceea ce voim să facem pentru Voi și nu prin ceea ce ați dori Voi să facem și nu putem.

Celor care citresc aceste rânduri și sunt mai vechi le transmitem un călduros apel de ajutor material întru cât posta, transportul și alte cheltuieli sunt destul de greu de dus doar pe umerele noastre.

Orice corespondentă vă rugăm să o trimiteti pe adresa:

Rev. Octavian Roșu 79 59 68 Road, Middle Village, N.Y., 11379. U.S.A.

Prof. Rodica Milescu.

27 MARTIE 1918 - 27 MARTIE 1979

BASARABIA; COLONIZARE ȘI ASIMILARE

E un trist adevăr pe care-l constatăm de fiecare dată atunci când vine vorba de cele câteva milioane de români loviți de trista soartă a înstrăinării impuse cu forța de către ruși. Un prilej în plus a fost cea de a 61-a aniversare a unirii Basarabiei cu România, în cadrul căreia Cercul cultural INDEPENDENȚA din Koln a strâns laolaltă numeroși reprezentanți ai exilului românesc din Spania, Franța, Belgia și, bineînțeles, Germania.

In cadrul acestei emoționante manifestări naționale ziaristul basarabean Nicolae LUPAN, membru al Consiliului Național Român, a prezentat un amplu raport privind rezistența românilor dintre Nistru și Prut contra rusificării, deznaționalizării și asimilării forțate a tineretului autohton. După o tristă trecere în revistă a deplorabilei stări de lucruri din Basarabia și Bucovina pe parcursul celor 35 de ani de neagră oblăduire sovietică, conferențiarul chiamă pe toți românii din exil să-și ridice glasul în apărarea dreptului țării noastre asupra acestor două ținuturi românești prin trecutul lor istoric daco-roman, prin limbă, datini, obiceiuri și credință strămoșească.

In fața aceleiași numeroase asistențe au luat deasemeni cuvântul istoricul Alexandru Suga, Nicolae Paul, Eugenia Dumitrescu și preotul Mircea Domitriu.

Intrunirea festivă a românilor din Koln și a invitaților acestui ospitalier oraș a adoptat următoarea moțiune:

"In ziua de 27 Martie 1918, Sfatul Țării din Basarabia, organizat pe baza dreptului popoarelor la autodeterminare, a hotărât cu majoritate de voturi UNIREA BASARABIEI cu România.

Intrunirea de astăzi a românilor din Spania, Franța, Belgia și Germania în cinstea zilei de 27 Martie:

CONDAMNĂ MĂSURILE AUTORITĂȚILOR SOVIETICE care prin deportări masive și sistematice de români în ținuturile îndepărtate ale Rusiei și prin colonizări de populații străine în Basarabia distrug în mod intenționat populația autohtonă majoritară a ținutului;

DECLARĂ ÎNGLOBAREA BASARABIEI în componența statului sovietic la 28 Iunie 1940 contrară dreptului internațional și își rezervă dreptul să ceară la timpul oportun anularea tuturor tratatelor internaționale care violează dreptul internațional în virtutea art. 53 al Convenției de la Viena din 1969;

Declară că este de acord cu opiniile din presa internațională, cu părerile liderilor politici și ale întregii lumi românești că Uniunea Sovietică ocupă fără drept multe teritorii, printre care și teritoriile românești Basarabia, Bucovina de Nord și regiunea Herța;

PROMITE SOLEMN ROMÂNILOR DIN BASARABIA, BUCOVINA DE NORD, REGIUNEA HERȚA ȘI DIN TOATĂ RUSIA care nu-și pot exprima liber dorințele, că noi, românii din exil, vom ridica mereu glasul în apărarea lor și vom demasca în fața lumii întregi genocidul sovietic.

Această moțiune va fi pusă la dispoziția ziarelor din exil, iar copii traduse în limbile de circulație universală vor fi trimise guvernelor și persoanelor în drept.

Pentru conformitate, preot Mircea Domitriu.

Koln, 31 Martie 1979".

Printre alți invitați la întrunirea românilor din Koln a participat și Traian POPESCU, redactorul revistei bilunare CARPAȚII din Madrid.

N. URSU

A MURIT

PAN. HALIPA

La 30 Aprilie 1979, a încetat din viață, în țară, la vârsta de 96 de ani, cunoscutul fruntaș basarabean PAN HALIPA. Cu numai 6 zile mai înainte, postul de radio "Europa Liberă" a transmis un interviu luat de Dl. Sergiu Grossu, inimosului luptător basarabean, interviu care capătă astfel valoarea unui adevărat testament politic. "Cuvântul Românesc" aduce pe această cale un omagiu fierbinte celui ce a reprezentat pentru românii basarabeni un model de ideal de luptă și conștiință națională, iar familiei dispărutului îi transmite coondoleanțe. După tradiția creștină și românească spunem "Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie țărâna ușoară"

REDACȚIA

DESLEGAREA CAREULUI DIN PAG. 17

D	E	C	E	B	A	L	■	T	R	A	I	A	N
S	T	E	F	A	N	V	O	D	A	■	L	U	A
■	E	L	E	N	A	■	V	I	T	E	A	Z	U
B	R	I	C	■	N	E	O	■	A	R	■	I	T
R	I	■	T	O	A	■	I	M	■	G	O	T	I
A	A	A	■	A	S	E	D	I	I	■	B	■	C
N	■	L	I	S	■	T	A	R	A	N	U	C	■
C	R	E	S	T	I	N	■	C	N	E	Z	A	T
O	■	X	A	E	■	A	G	E	■	A	■	N	R
V	R	A	C	■	T	■	H	A	N	G	I	T	A
E	A	N	■	T	E	P	I	■	I	O	S	E	P
A	R	D	E	■	P	E	C	E	T	E	■	M	A
N	E	R	A	S	E	■	A	G	A	■	V	I	S
U	S	U	■	I	S	I	S	■	M	E	T	R	I

ŞTIRI DIN LUMEA ROMÂNEASCĂ

ANIVERSAREA DE 50 DE ANI A EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN AMERICA

Duminecă 29 Aprilie, în Catedrala Sfântul Gheorghe din Detroit, a fost oficiată Liturghia Arhierească de către Inalt Prea Sfinţia Sa Teodosius, primat al Bisericii Ortodoxe Americane. Prezenţi la slujbă au fost şi Prea Sfinţiile lor Episcopii: Dimitrie din Dallas, Boris din Chicago, Kyrill din Pittsburgh şi Prea Sfinţia Sa Valerian.
Dela stânga la dreapta:P.Sf.Sa Episcopul Boris, P.Sf.Sa Episcopul Kyrill, I.P.Sf.Sa. Mitropolitul Teodosius, P.Sf.Sa Episcopul Valerian, P.Sf.Sa Episcopul Dimitrie.

COMEMORAREA ZILEI DE 10 MAI ÎN CALIFORNIA

Sâmbătă 12 Mai românii din preajma oraşului San Francisco, au comemorat ziua de 10 Mai, printr'o slujbă religioasă şi întrunire festivă cu program; la CAPELA şi CASA ROMÂNĂ DIN OAKLAND, California. In dimineaţa zilei a fost oficiată sfânta liturghie, de către Părintele Richard Grabowski, din Los Angeles. După masă programul prezentat de Dr. Sorin Isvoran, a fost închinat sărbătoarei de 10 Mai şi Zilei Mamei, care aici în Statele Unite, se sărbătoreşte în cea de a doua Duminecă din luna Mai. Domnul Alexandru Blaga din Monterey a arătat însemnătatea zilei după istoria românilor; iar domnul Miron Butariu din Los Angeles, a prezentat date istorice şi referinţe din istorici străini, îndemnând românii" să comemoreze aceasta sărbătoare naţională a poporului român, suprimată de Regimul comunist din România".

Duminecă 13 Mai după masă în sala românii din regiunea oraşului Los Angeles au comemorat Ziua de 10 Mai şi Ziua Mamei. Sărbătorirea a fost prezidată de Domnul Constantin Dumitrescu, vice preşedintele Consiliului parohial. Părintele Richard V. Grabowski, a vorbit în limba română şi limba engleză, despre însemnătatea Zilei de 10 Mai, sărbătoarea naţională a poporului român. Serbarea s'a sfârşit într'un mare entuziasm.

Corespondent

MOARTEA PROFESORULUI TIBERIU MIHĂILESCU (1902-1979)

In ziua de 25 Martie 1979, a încetat din viaţă, în Bucureşti, după o lungă suferinţă, la vârsta de 77 de ani, profesorul Tiberiu Mihăilescu, fratele directorului Institutului Român de Cercetări din Freiburg, Virgil Mihăilescu.

Profesorul Tiberiu Mihăilescu a fost una din figurile cele mai remarcabile ale matematicii româneşti.

In ambianţa marilor savanţi Gh. Ţiţeica, D. Pompeiu etc. a continuat preocupările maestrului său Pantazi, aducând noi şi originale contribuţii la studiul geometriei diferenţiale proiective, cuprinse în cele peste 40 de lucrări şi studii remarcate elogios de marii învăţaţi străini.

A debutat în 1942 cu cel dintâi studiu sistematic al varietăţilor neolonome din spaţiul proiectiv, în al cărui cadru s'a desvoltat ulterior întreaga sa activitate ştiinţifică.

A ocupat pe rând, catedra de geometrie dela Universitatea din Bucureşti şi de la Cluj până în anul 1962 când a fost transferat la Bucureşti, bucurându-se, datorită marilor sale calităţi de pedagog, de o mare stimă şi sinceră afecţiune din partea colegilor şi elevilor săi.

Prin prezentarea sistematică şi exhaustivă a problemelor tratate cu puncte de vedere noi, lucrările sale de specialitate cuprind vaste sinteze care rămân unice în felul lor, în literatura ştiinţifică de specialitate pe plan mondial.

Având o vastă cultură generală şi cunoscător a peste zece limbi străine, profesorul Tiberiu Mihăilescu strălucea în mod deosebit în societatea românească cultă şi în cercurile savanţilor străini cu care se afla în contact.

Prin moartea sa, ştiinţa românească pierde un mare matematician, spirit profund original şi un pedagog excepţional, iar Ţara pe unul din fiii ei cei mai distinşi, însufleţit până la sfârşitul vieţii de un înalt şi nobil patriotism de la care nu s'a abătut o clipă, în ciuda unor greutăţi care l'au împiedicat adesea să-şi continue cercetările.

Incheind această sumară prezentare de omagiere postumă, ne plecăm cu pietate în faţa proaspătului mormânt, cu strămoşeasca închinare:

"Fie-i ţărâna uşoară" !

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE ZECE MAI LA NEW YORK

In seara zilei de "10 Mai" 1979 comunitatea românească din New York a sărbătorit aniversarea a 102 ani dela declararea independenţei României. Evenimentul a avut loc într'una din cochetele săli ale fundaţiei Carnegie Endowment din piaţa Naţiunilor Unite, fiind organizat de Comitetul Adevărul despre România şi un grup de Români activi din marea metropolă Americană. După intonarea imnurilor de stat Român şi American, părintele Găldău dela parohia Sfântul Dumitru a oficiat un serviciu religios, a cântat împreuna cu toţi românii participanţi "Cristos a Inviat" şi a rostit o rugăciune pentru redobândirea adevaratei Libertăţi şi Independenţe Româneşti. Inaintea conferinţei principale, domnul profesor Brutus Coste, preşedintele comitetului Adevărul despre România, a dat cuvântul avocatului Cornel Dumitrescu din New York pentru o scurtă comunicare tristă. Domnul Dumitrescu a anunţat încetarea din viaţă la vârsta de 96 de ani a marelui luptător pentru libertate Român-Basarabean Pantelimon Halipa. Intreaga sala a ţinut un minut pios de reculegere în memoria marelui dispărut care a contribuit la reîntregirea ţării noastre.

A urmat apoi o interesantă şi documentată conferinţă ţinută de profesorul Coste din New York. Conferenţiarul a trecut competent în revistă evenimentele istorice care au dus la unirea principatelor, urcarea pe tronul ţării a înţeleptului principe Carol I, războiul de neatarnare, şi declararea independenţei în Mai 1877.

Urmând firul istoriei, conferenţiarul a evocat însemnătatea zilei de 10 Mai 1881 când România s'a proclamat regat şi evenimentele ulterioare care au dus la înfăptuirea visului nostru de secole ROMÂNIA MARE ŞI INDEPENDENTĂ."

Să ne închinăm deci cu smerenie în faţa memoriei bărbaţilor de stat care au luptat şi s'au jertfit pentru Unire, Indepdendenţă, Libertate şi Reîntregire," a spus domnul Coste, cerând un moment de reculegere pentru toţi cei căzuţi pentru aceste idealuri nobile ale neamului nostru.

Prof. Brutus COSTE

In partea doua a conferinţei, domnul Brutus Coste a examinat amănunţit actuala situaţie a României în contextul ei Est-European şi internaţional. Domnia sa a conchis că România nu este independentă în prezent, fiind la remorca Uniunii Sovietice. Independenţa lui Ceauşescu este astfel o stratagemă a Moscovei; România şi compatrioţii noştri din ţară nebucurându-se nici de libertate personală şi nici de independenţă de stat reală. Astfel, atâta timp cât forţa sovietică şi modelul sovietic vor continua să ne fie impuse, comemorarea tradiţionalei noastre sărbători naţionale va fi posibilă numai în exil. Nouă ne este dat să spunem şi să restabilim Adevărul despre România, a încheiat profesorul Brutus Coste.

In continuare, Nicolae Dima a făcut un scurt istoric al organizaţiei "Adevărul despre România" înfiinţată în 1973 şi a prezentat principalele realizari şi intervenţii ale organizaţiei din ultimele câteva luni de zile. El a mulţumit totodata tuturor celor care prin prezenţă, participarea activă, sau donaţiile lor, au contribuit la activităţile organizaţiei. Seara românească s'a încheiat cu un bine asortat bufet românesc devenit tradiţional în asemenea împrejurari când Românii şi Americanii participanţi au putut întâlni vechi cunoştinţe şi prieteni şi au legat alte prietenii.

CORESPONDENT

"10 MAI" LA CHICAGO

Ziua de "10 Mai" este înscrisă de mai mulţi ani în Calendarul oficial al evenimentelor publice din oraşul Chicago ca "ZIUA ROMÂNILOR". Astfel an de an în această zi, piaţa centrală din faţa primăriei este dominată de decorul costumelor noastre naţionale şi de cântecele patriotice şi dansurile româneşti.

Programul din anul acesta a fost produs de Corul Bisericii Române Ortodoxe "Naşterea Domnului" şi de grupul de dansuri "Lugojana" instruit şi condus de Dl. Tavi Iovănescu.

A vorbit despre însemnătatea zilei de "10 Mai" Dna. Dr. Marcela Clemens iar coordonarea întregului program a fost în mâna Preotului George Zmed.

Programul a decurs splendid şi a înregistrat un mare succes.

Părerea oficialilor oraşului este că festivităţile româneşti au o notă de frumuseţe specifică, pur şi simplu cuceritoare.

Felicităm "Comunitatea Românească" din Chicago, ca una dintre cele mai active din America, pe plan naţional.

PUII DE ROMÂNI DANSEAZĂ

PROTEST ROMÂNESC PE TROCADERO

Dela data de 1 Martie a.c., un grup de exilați români din Paris, protestează zilnic pe Esplanada Trocadero din centrul orașului contra disprețului și incompetenței cu care așa zisul "președinte" al României (calfa de cizmar Neculai Ceaușescu N.R.), tratează cetățenii dornici să părăsească raiul său. Această acțiune a cooptat unsprezece manifestanți până în momentul de față - la închiderea ediției ziarului s'au scurs deja 60 de zile de protest neîntrerupt), dar se pare că pe măsură ce timpul va înainta și alți refugiați români vor lua hotărârea să se alăture grupului. Pentru a putea intra în detaliile problemei, vă voi însera succint numele participanților și a respectivelor persoane revendicate în țară.

- Doamna Coralia Atanasiu și subsemnatul revendicăm patru prieteni:

1) Domnul Cicerone Ionițoiu (55 ani) din București - profesor de istorie, care nu poate profesa din motive foarte "dialectice" (ca membru al PNT a fost condamnat în 1948 la 30 de ani de muncă silnică din care a executat "doar 16", în anul 1964 beneficiind de amnestie), se zbate de când a părăsit închisoarea să obțină un pașaport.

- Domnișoara Maria Oprina din București, în vârstă de 28 de ani se găsește încă din Septembrie 1978 în arestul Securității din Calea Rahovei pe motivul pur și simplu pueril că a scris o scrisoare în occident (către Radio Europa Liberă), în care își mărturisea arzătoarea dorință de a pleca definitiv din România.

- Domnul Florin Roșescu din București, fost cameraman la televiziunea română, iar apoi dat afară fiindcă depusese cerere de plecare definitivă.

- Vărul Domnului Florin Roșescu, - Valentin Roșescu a fugit din țară în vara lui 1977. Refugiat politic în SUA iar mai apoi devenit cetățean american prin căsătorie cu Patty Cranston, nepoata senatorului Allan Cranston. Acest senator american a făcut deja demersuri la ambasada țării sale din București în vederea "sensibilizării" autorităților nesimțite...

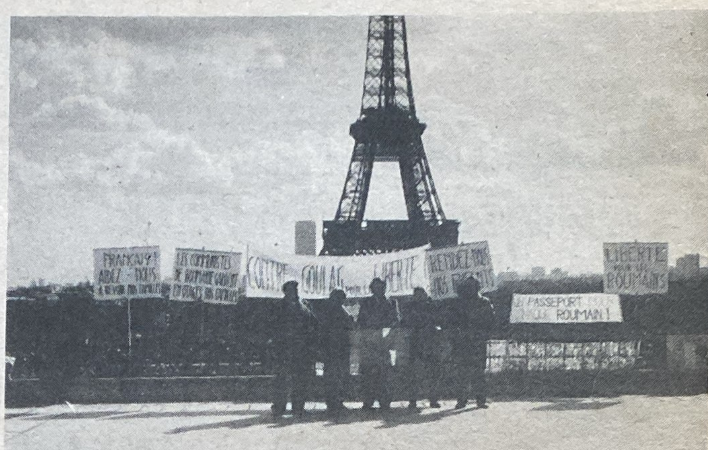
- Domnul Octavian Giurcă din Craiova exmatriculat din Facultatea de Electronică din Institutul Politehnic București în primăvara anului 1977 deoarece dorise să semneze "Carta '77" a opozanților cehi adresată Conferinței dela Belgrad.

Doamna MARIA BODEA, cere soțul - Dnul Petru Bodea; fiica Angelica Bodea - Cotora și pe ginerele său, Dnul. Liviu Cotora.

Doamna PETRIA CHITIC își revendică fiul adoptiv, pe Dnul Dr. stomatolog Mircea Dan Chiran din București.

Domnul ION DOBRE cere libertate pentru soție, Dna Lucia Niță și cei doi copii ai dânșilor: Robert-Flavian Dobre de 11 ani și Nicoleta Dobre de 14 ani, cu toții domiciliați în București.

Doamna ELENA GHERCEA cu soțul, Dl. TEODOSOE GHERCEA, așteaptă sosirea fiului lor Dumitru Ghercea (33 de ani), a norei Dorina Ghercea (26 de ani) și a celor trei nepoței: Dumitru (7 ani), Cosmin (5 ani) și Carolina Ghercea (3 ani) din orașul Bocșa județul Caraș-Severin.

Domnul DORU NOVACOVICI condamnat în 1959 la 10 ani de muncă silnică din care a executat 5 fiind eliberat la amnestia din 1964, cere venirea soției sale - Dna. Elena Novacovici (36 de ani) și a celor două fetițe: Silvia-Lucia (5 ani) și Florina-Diana Novacovici (3 ani), din București.

Doamna EUGENIA OTPARLIC (care a executat 10 ani de închisoare în intervalul 1948-1958) și Domnul Eugen Otparlic (deținut în perioada 1948-1956), alături de cumnata dânșilor, Dna. Danielle Otparlic își cer copilul rămas ostatec în București, Marian Otparlic.

Inchei această scurtă relatare deoarece timpul limitat de care dispun nu-mi permite să fac dizertații prea lungi pe această temă. Sunt unul dintre participanții la protest și locul meu este la Trocadero pe Esplanadă, nu în fața unei coli de scris !.

Corespondent

BASARABIA ȘI BUCOVINA

Deputatul american conservator de origine poloneză Edward Derwinski din Illinois a ridicat în Congresul Statelor Unite problema Basarabiei, Bucovinei și regiunii Herța, anexate de URSS în Iunie 1940, în urma unei înțelegeri secrete dintre Stalin și Hitler. Congresmanul american a scos în evidență lipsa de respect a Moscovei față de acordurile semnate de ea, punând acest lucru în contextul actualelor negocieri Americano - Sovietice SALT 2. Declarația românească a fost întocmită de Comitetul Adevarul Despre România cu sediul la New York. Ea a fost deasemeni difuzată pe străzi la 31 Martie a.c. cu prilejul manifestației publice a românilor din regiunea metropolitană a New Yorkului împotriva încorporării cu forța în URSS a celor trei provincii românești (fotografia de mai jos redă un aspect al manifestației - Ziarul News World). Manifestația a avut loc tot din inițiativa "Comitetului Adevărul despre România".

Amintim cititorilor noștri că organizația "Adevărul despre România" a fost înființată în 1973 de un mic grup de Români din New York în frunte cu profesorul Brutus Coste ajutat de Nicolae Dima.

Dela înființarea sa și până acum, "Adevărul despre România" a popularizat elemente de valoare ale exilului nostru, tineri și vârstnici; refugiați recenți sau de mult timp în pribegie; a organizat numeroase întruniri publice, manifestații de stradă, întruniri festive și cercuri de studii, la care au participat și luat cuvântul personalități distinse ale exilului Românesc. Adevărul despre România, născut din nevoia de a vorbi în apărarea celor reduși la tăcere în țară și din nevoia restabilirii adevărului românesc aici în străinătate, întocmește permanent materiale documentare despre țara noastră pe care le difuzează apoi oriunde este posibil și nevoie. Redăm în continuare declarația despre Basarabia și Bucovina, pregătită de "Adevărul despre România" și tipărit în documentele Congresului Statelor Unite.

Declarația a fost întocmită de Vlad Angelescu și revizuită de Brutus Coste.

News World

A group of about 100 Romanian New Yorkers demonstrated yesterday outside the Soviet mission to demand that the right of self-determination be granted to some 3.5 million Romanians living in three Romanian provinces forcibly annexed by the Soviet Union in June 1940.

CONGRESSIONAL RECORD **HON. EDWARD J. DERWINSKI**

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Wednesday, April 25, 1979

● Mr. DERWINSKI. Mr. Speaker, at a time when we are concluding the SALT negotiations with the Soviet Union, it is well to remember the abysmal record of the U.S.S.R. in international relations.

My attention was recently directed to a letter, written by the Truth About Romania Committee to the Soviet Ambassador at the United Nations. The letter, which is self-explanatory, follows for the Member's attention:

TRUTH ABOUT ROMANIA COMMITTEE,
New York, N.Y., March 31, 1979.

H. E. Mr. OLEG ALEKSANDROVICH TROYANOVSKY,
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary, Permanent Representative of the U.S.S.R. to the United Nations, New York, N.Y.

MR. AMBASSADOR: The Romanian Community of Greater New York is demonstrating today to protest the forcible annexation by your country, the Soviet Union, of three Romanian provinces inhabited by over 3½ million Romanians and to re-assert the rights of these people to self-determination.

You will certainly recall that on June 26, 1940, your government, taking advantage of the turbulent situation then prevailing in Europe, addressed an ultimatum to Romania demanding the cession, within four days, of the Romanian provinces of Bessarabia, Northern Bukovina and the Hertza district. Without awaiting the reply of the Romanian government, the Soviet armed forces invaded these territories the next day. Romanian troops were disarmed and the civilian population was prevented from fleeing.

This brutal and unprovoked act of aggression was devoid of any historic or ethnic justification. It was the direct consequence of the Non-Aggression Pact Stalin and Hitler concluded on August 23, 1939. By a secret protocol appended to the Pact, the two powers bearing responsibility for the outbreak of World War II, petitioned Poland and the Baltic countries. Germany declared herself disinterested in the fate of Bessarabia, while the Soviets affirmed their own interest in these Romanian lands.

France and Great Britain had given a guarantee to Romania, but were no longer in a position to honor it: France lay prostrate and Britain was in the process of evacuating its last troops from the continent. These were the conditions in which a whole province (Bessarabia), half of another (Bukovina) and the district of Hertza involuntarily came under Soviet rule. These were overwhelmingly Romanian-inhabited territories. They had formed the eastern half of the Principality of Moldavia from its very beginnings in the 14th century.

Following the incorporation of these lands, the Soviet Government undertook a brutal drive to russify its inhabitants. The Cyrillic (Russian) alphabet was substituted for the Latin in order to render more difficult the contact of the younger generation with Romanian culture; ancestral customs were prohibited; cultural ties with Romania were broken; hundreds of thousands of Romanians were deported to distant areas of the USSR, while other nationality groups were brought in to replace them.

The rape of Bessarabia, Northern Bukovina and the Hertza region stands out as an undeniable example of Soviet imperialism, of Soviet callousness toward weaker nations and, in the post-World War II years, of Soviet brutality in dealings with other "socialist" states. It stands as a permanent indictment of the Soviet rulers and their propagandistic slogans "about peace" and "friendship among peoples."

Americans of Romanian descent and Romanians residing in the U.S. strongly protest the continued colonialist subjugation of 3.5 million Romanians of Bessarabia, N. Bukovina and the Hertza region. They demand that the Soviet Government respect:

1. The 1711 Treaty of Lutzk between Tsar Peter the Great and Dimitrie Cantemir, ruler of Moldavia by which the river Nistru (Dniester) was recognized as the border between the Russian Empire and the Principality of Moldavia;

2. The decision of the freely elected representatives of the people of Bessarabia which on March 27, 1918 proclaimed that "by virtue of historic and national rights and on the basis of the principle that every people has the right to determine its fate, hereafter and forever unites with the Mother Country, Romania"; as well as the similar decision taken by the duly authorized representatives of Bukovina, on November 15, 1918;

3. The Declaration of the Ukrainian Rada of June 26, 1919, which recognizes the river Nistru as the final border with Romania;

4. The Charter of the United Nations which sets forth the fundamental right of people to self-determination (Chapter I, article 1, para. 2).

We believe to be speaking for the silenced people of Romania in declaring:

That the Romanian people never recognized and shall never recognize the incorporation of Bessarabia, Northern Bukovina and the Hertza region by the Soviet Union;

That the only way to redress the injustice inflicted on the Romanian people is to restore to the people of the aforelisted lands the full exercise of their human rights including self-determination;

That there can be no friendly relations between the Romanian and Russian peoples as long as justice is not done.●

PE SCURT DIN ȚARĂ

CRONICA RADIOFONICĂ

RADIO BUCUREȘTI "Cu Cincinalul după mine..."

PLANURI FĂRĂ PLAN

Niculiță urlă, presa scrie, crainicii vorbesc și lumea cască.

Subiectul: Cincinalul!

Experții economici, politici, sportivi și toți cunoscătorii de alfabet își dau cu presupusul de cum trebuie realizat planul care va umple cu dolari găleţile muncitorilor.

Ca să-și țină publicul treaz s'au inventat decorații, întreceri de alergătură pe burtă și expunerea tuturor celor care, din ordinul capitaliștilor, nu și-au întors ceasul ca să-i scoale din pat dimineața.

La Grivița Albastră--urlă Niculiță, scrie presa și vorbesc crainicii--Mitică a făcut șapte roți în loc de patru în timp ce omologa dela Perna Veselă a confecționat trei saltele în loc de cinci.

Cincinalul merge când la deal, când la vale, când la stânga, când la dreapta și niciodată pe drumul drept.

Un ceas care în fiecare zi o ia înainte cu două ore este tot atât de bun ca un ceas care rămâne zilnic în urmă cu două ore.

A lăuda pe Mitică pentru că a făcut cinci cozi de mătură în timp ce Marița a legat paie doar pentru trei mături înseamnă că ai o risipă de două cozi ori o lipsă de paie legate.

Un plan trebuie să meargă în acord cu planul.

Ori ce surplus, ori ce întârziere dovedesc un singur lucru :

Când n'ai cap, vai de Cincinal!

APA TRECE, PIETRELE VORBESC

In cadrul emisiunii "România Socialistă în viața internațională", prof, D. I. Maziliu s'a referit la cunoscutele coordonate ale politicii românești (vechile formule): pace, înțelegere; s'au pomenit Cipru, Africa, Orientul Mijlociu, dar despre conflictele provocate de China și Rusia nu s'a pomenit nici un cuvânt. . . . . Se vede clar în numele cui vorbesc cei din România.

Cine tulbură pacea? După părerea posturilor de radio comuniste pacea este tulburată de Vocea Americii, Undei Germane, BBC-ul și alte posturi, "care vor să lărgească diversiunile ideologice".

••

Suceava, - In zona centrală a orașului se plănuește un ansamblu de locuințe care va cuprinde cca. 900 de apartamente, spații comercial și alte dotări.

ACTIVITAȚI ATEISTE

La rubrica de educație ateist-științifică, ziarul ELORE, publică un articol din jud. Covasna "privind activitatea brigăzilor științifice, peste 100 la număr, care au făcut anul trecut peste 1000 de deplasări, au adunat la valoroase sfaturi științifice, peste 80,0000 de cetățeni din acest județ".

Acesta este efortul făcut de guvern doar într'un singur județ!

83 de cenți pe lună

Printr'un Decret, semnat de Ceaușescu, s'a mărit alocația de stat pentru copii. Astfel, cu începere dela 1 Martie, capul familiei va primi un plus de 10 lei lunar pentru fiecare copil.

Fondurile necesare pentru această majorare (!) se asigură prin diminuarea fondurilor destinate cheltuielilor militare și suplimentarea în mod corespunzător a bugetului ministerului muncii pe anul 1979.

Echivalentul în valută americană ar fi exact 83 de cenți. (și asta la cursul oficial, la cursul normal ar fi cam 40 de cenți). Dacă acești 40 de cenți pe lună, înseamnă un mare ajutor pentru creșterea unui copil, gândiți-vă cât de mare este restul salariului?

Banii se vor lua din bugetul militar și dela ministerul muncii. Deci jumătate din venitul copiilor va fi luat din salariile ce trebuiau date muncitorilor.

Si totuși, trebuie să recunoaștem, 83 de cenți pe lună, pentru un copil al omului muncitor, este un ajutor bine venit. Radio și ziarele din România l-au lăudat mult pe Niculiță pentru gestul mărinimos!

ÎNTÂI PARTIDUL APOI PATRIA!

Intr'un editorial "Sarcinele partidului îndeplinite exemplar" ziarul "Scânteia" subliniază că "totdeauna, în ori ce condiții, atitudinea față de patrie se măsoară prin atitudinea față de partid, măsura cea mai înaltă a capacității comuniste de a răspunde nevoilor. . ."

••

In cooperare cu România se construește un port comercial în localitatea Nador din Maroco.

••

S'a exportat al 30.000-lea autoturism Dacia-1300 în R.D.Germană.

••

S'a semnat la București Protocolul privind schimburile comerciale dintre România și Republica Populară Democrată (comunistă) Yemen, pe anul 1980.

••

La Focșani a întrat în funcțiune instalația electrodinamică pentru automatizarea circuitelor de cale ferată, înlocuind echipamentele complexe importate de guvern cu puțini ani înainte.

••

Scornicești-Olt, satul lui Niculiță, se laudă că dela fiecare vacă s'a obținut 3600 de litri de lapte. . . .

Ceeace înseamnă că pe Niculiță îl sprijină și toate vacile.

Editura Creangă, în acest an internațional al copilului, va tipări peste 130 de titluri de cărți pentru copii.

Toate sunt scrise pe linia partidului, cu tendințe vădit anti-religioase.

••

Când găsești sub patul țăranului un sac cu cartofi te întrebi: fură omul de plăcere sau de nevoie?

••

Gama calculatoarelor electrice s'a îmbogățit cu unul denumit 'Numeron". El încorporează cinci invenții românești și execută cu precizie până la un micron.

In 1950 un sfert din populația ocupată lucra în ramurile neagricole, în 1978 procentul s'a ridicat la 23.

••

Niculiță și Ganezii dezvoltă relații de cooperare economică și tehnică. Un lucru frumos și n'avem nimic împotrivă, dar Radio București (6 Martie) ține să-și deie părerea. . . "spre binele celor două popoare. . . și securității internaționale". . . . .

••

Organizația Pionierilor l-a asigurat pe Niculiță că sunt gata să muncească "voluntar" și pe anul 1979, așa cum au făcut-o și în trecut.

RUSUL SE VA LUPTA ÎN ASIA PÂNĂ LA ULTIMUL ... ROMÂN

Conflictul dintre China și Vietnam a fost aplanat. La ora când scriem se duc tratative de pace.

Este interesant de știut declarațiile făcute la radio Moscova de purtătorii de cuvânt ai Kremlinului, atunci când încă nu se știa care va fi soarta conflictului și cum se va achita Moscova de obligațiile luate față de vietnamezi ca să-i ajute în cazul unui atac chinez.

Dăm mai jos cuvântul mareșalului sovietic Pavel Batitzki, (Radio Moscova 20 Februarie):

". . . la 17 Februarie trupe chineze au învadat teritoriul RS Vietnameze. . . . Uniunea Sovietică își va îndeplini angajamentele asumate prin tratatul de prietenie dintre URSS și RS Vietnam. Forțele armate sovietice în cooperare frățească cu forțele armate ale țărilor PARTICIPANTE LA TRATATUL DE LA VARSOVIA (sublinierile noastre N.R.) sunt întotdeauna gata de luptă pentru a da o ripostă imediată oricărui agresor, având în acest scop tot ce le este necesar".

Despre aceste angajamente pe care Niculiță și le-a luat față de Rusia nu se pomenește o iotă în România!

La cursul post universitar internațional de informatică și matematici aplicate pentru cercetare, dela Universitatea din București, curs organizat sub egida UNESCO se găsesc studenți din Afganistan, Chile, Columbia, Egipt, Ghana, Grecia, India, Iordania, Lesotho, Pakistan și, probabil, și români. .

Autoturismele ARO-240 se găsesc de vânzare la două magazine: unul în București și altul în Pitești (unde-i fabrica).

Un autoturism costa 87.-600 lei și se poate cumpăra și în rate.

Un cetățean din România muncește ca să-și plătească automobilul tot atât cât ar munci în Statele Unite un om ca să-și cumpere o casă.

O casă de filme engleză turnează în România serialul "Linia Maritimă Onedin".

Filmul arată o mulțime de scene maritime și deși Anglia este înconjurată de ape, englezilor la convine să filmeze în România. Figurația și mâna de ajutor fiind cea mai ieftină din Europa. (Cu excepția Albaniei).

Secția 11 mobilă din Sibiu actualmente execută numeroase prototipuri de mobilă de artă destinată Pieții Americane.

••

Romanul lui Panait Istrati "Chira Chiralina" a apărut în traducere italiană.

••

Preș. Uniunii Scriitorilor George Macovescu a discutat cu preș. Uniunii Scriitorilor din Ungaria, posibilitățile de dezvoltare a relațiilor dintre cele două uniunii de creație. Grija de căpetenie fiind cum să rămână scriitorii pe linia partidului.

Binefaceri

'In țările comunității socialiste locuințele nu constituie o sursă de venituri pentru stat sau pentru persoane particulare."

Chiriile se mențin la un nivel scăzut; menținerea locuințelor se menține la un nivel și mai scăzut, singurul lucru care rămâne la un nivel înalt este lipsa de spațiu locativ !

••

O anchetă, făcută de guvern, și care a durat luni de zile, a ajuns la concluzia că România are nevoie de cât mai mult cărbune. Ancheta s'a făcut în cele trei centre miniere ale țării: Gorj, Muscel și Valea Jiului.

••

Hidrocentrala dela Strejești, jud. Olt (25 megavați) a fost conectată la sistemul energetic național. Alte hidrocentrale vor fi puse în funcțiune pe anul 1980. Si totuși România duce lipsă de energie??

ȚAPI ŞI EROI

In căutare de țapi ispășitori, ziarul Scânteia a întreprins o anchetă ca să vadă de ce nu progresează cincinalul:

"Au venit, au văzut, au plecat" și se referă la activitatea sau mai bine zis inactivitatea meseriașilor de pe unele șantiere de întreținere a fondului locativ din Craiova".

Cei puțini care-și îndeplinesc cota sunt lăudați în o serie de portrete ce apar sub titlul "Gând și fapt de comunist". . . .

Vechiul șantaj al presei care bate în muncitor, fără ca să analizeze că nu-i omul de vină, ci sistemul care împiedică progresul.

La Tg. Mureș se vor construi 2000 de apartamente, inclusiv unități comerciale și prestatoare de servicii. Așa este prevăzut în planul pe 1979. Un alt plan prevede construirea de 1000 de apartamente la Balș.

GOANA DUPĂ HOȚI!

In cadrul ședinței Consiliului de Stat al RSR s'a adoptat Decretul pentru modificarea Legii nr. 18 din 1968 privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobândite în mod ilicit.

Cine va fi prins că are bunuri extra și nu le poate justifica va fi condamnat.

Măsura contra hoțiilor este o măsură bună, dar în "etica comunistă" și în abundența creată de sistemul socialist de ce o fi având omul nevoie să fure?

RĂSAR BINEFACERILE CINCINALULUI

Un nou val de scumpete, din ordinul personal al lui Niculiță, a turnat fericire peste capetele celor din țară.

S'au scumpit (după Buletinul Oficial din 10 Martie): Borcanele pentru uz casnic cu 42%, rogojinile 49%, mănuși de piele 35%, ghetele, papucii cu 28%, îmbrăcămintea de copii cu 42 la sută (aci se cuprinde scutice, cămășuțe, pijamale, etc.).

La articolele mai puțin necesare ca plăcile de patefon, șervețele de hârtie, mașini de tocat carnea, etc. procentajul este de 58-78%.

Pentru a balansa noul val de scumpete, după cum spunem în altă parte a ziarului, Niculiță a acordat un spor de leafă părinților, dându-le 10 lei extra pentru fiecare copil.

Ce poți cumpăra cu 10 lei?

Zece țigări americane!

ALEGI DIN ... UNUL

De curând au avut loc alegeri "libere" în Rusia și Radio București a ținut să sublinieze libertățile de care se bucură Ivan și Ion.

"170 de milioane de cetățeni sovietici, înscriși pe listele electorale, și-au exprimat dreptul de vot pentru alegerea pe perioada de cinci ani a celor 1500 de deputați din Sov. Suprem". . . . .

"Moscova a îmbrăcat haine de sărbătoare. . .atmosfera a fost însuflețită. . . ."

Ca și în România cetățeanul este liber să aleagă pe cine vrea din lista cu un singur candidat.

MILITIA: INSPIRAȚIA MUNCITORILOR!

Până acum organele de miliție primeau ordin dela centru și erau independente de organizațiile locale.

La începutul anului CECE-ul a adoptat o hotărîre privind îmbunătățirea îndrumării și controlului de către partid a activității organelor de securitate și miliție.

Acum dacă "șefului" nu-i place de mutra ta, dacă n'ai aplaudat destul ori n'ai răgușit strigând Ura, îți dă numele la miliție ca să te îndrumeze pe calea dreaptă, ca să produci mai mult la "muncă voluntară".

Prin acest procedeu miliția va lucra în "cooperare" cu comitetele județene, municipale și orășenești.

DIN CELE TREI COLŢURI ALE LUMII

Rubrică întocmită de Ing. Dumitru MOLDOVAN

URSS

Noua lege sovietică clarifică situaţia emigranţilor care au plecat din URSS.

Conform cu noua lege toţi emigranţii şi copiii lor sunt consideraţi cetăţeni sovietici. Cei care vor să renunţe la cetăţenia sovietică sunt obligaţi să facă o cerere la care se ataşează un CEC de 500 de dolari şi apoi aşteaptă! După cum se vede această lege legalizează furtul de valută străină şi oprirea celor "nechemaţi" la Olimpiada dela Moscova care va avea loc anul viitor.

CHINA

La sfârşitul acestui an, Premierul Chinez Hua-Kuo-Fend, va începe un tur de vizite în ţările din Vestul Europei. Sursele engleze susţin că în prezent este ştiut deja că Premierul chinez va vizita Anglia, Franţa şi Germania de Vest. Scopul acestor vizite, susţin sursele, este de a explica ţărilor dezvoltate din Europa, asupra pericolului de expansiune politică şi militară a URSS-ului şi contribuţia ţărilor din Vestul Europei pentru industrializarea Chinei care numai în aceste condiţii, ar putea face faţă unui război cu URSS-ul. Premierul Hua va încerca obţinerea unui acord din partea Vestului pentru livrarea echipamentului militar modern şi maşini agricole pentru modernizarea agriculturii care în momentul de faţă este situată printre cele mai înapoiate din lume.

Specialiştii din Vest susţin că în momentul semnării acordului SALT II, China va avea posibilitatea modernizării agriculturii paralel cu formarea unor stocuri de armament în care i-ar da posibilitatea unei rezistenţe îndelungate în cazul unui război Chino-Rus.

ANGLIA

Margaret Thatcher este noul prim ministru al Angliei. Unul dintre punctele prevăzute în timpul campaniei de alegeri a fost şi accentuarea înarmării forţelor armate pentru contrabalansarea gigantului arsenal de război sovietic care ameninţă lumea liberă.

Margaret Thatcher este consideată cu orientări politice de dreapta ceea ce va încerca stoparea acţiunilor de stânga ale sindicatelor şi infiltratiilor comuniste din exteriorul ţării.

Margaret Thatcher este prima femeie prim ministru din Europa.

Datorită acestei surprize se asteaptă un atentat asupra lui Ceaausescu şi înlocuirea lui cu Leanţa Ceauşescu. N'ar fi exclus ca toanta să viseze aşa ceva.

Pentru poporul român n'ar fi nici o schimbare, aşa că ... ... moare tontul, vine toanta; deci clanul tonţilor rămâne.

ELVETIA

Unul dintre membrii misiunii sovietice dela ONU din Geneva a fost expulzat din Elveţia din cauza activităţilor suversive de spionaj.

Oficialităţile guvernamentale elveţiene au refuzat să dea numele celui expulzat menţionând numai că respectivul era ofiţer superior iar în momentul expulzării deţinea funcţia de prim secretar al misiunii sovietice dela Geneva.

CHINA

Agenţiile de presă japoneze anunţă îmbunătăţirea relaţiilor ruso-chineze prin acceptarea începerii unor discuţii, într'un viitor apropiat, la nivelul miniştrilor de externe.

FRANTA

Ziarul francez "Le Monde" din 23 Aprilie 1070, aduce la cunostinţa opiniei publice că URSS are 800 de comandouri speciale staţionate în Europa, care sunt gata în orice moment să intre în acţiune, cu obiective precise, pentru dezorganizarea forţelor armate ale NATO-ului. Intrarea lor în acţiune este prevăzută cu câteva ore înainte de începerea războiului, în cazul când va fi început de URSS sau în momentul începerii războiului, în cazul când va fi declarat de forţele NATO. Ziarul precizează că fiecare comando este alcătuit din aproximativ 50 militari de elită iar pentru Franţa, planul prevede 150 de comandouri. Se asteaptă comentarii din partea specialiştilor militari al NATO-ului.

UNGARIA

La începutul lunii Mai, reprezentanţii militari ai blocului militar al Tratatului dela Varşovia (URSS, Bulgaria, Cehoslovacia, Germania de Răsărit, Polonia şi România), s'au întâlnit la Budapesta pentru a discuta efectele tratatului de dezarmare SALT II dintre URSS şi USA.

Să presupunem că în viitor URSS-ul va acorda mai multă atenţie în privinţa dotării cu armament modern a armatelor ţărilor care fac parte din Tratatul militar dela Varşovia. Pentru acest lucru vor transfera o parte din bazele lor militare pe teritoriul acestor ţări şi o parte din centrele de cercetare ştiinţifică pentru dezvoltarea noilor arme.

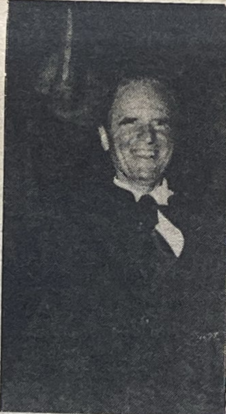
După cum se vede, URSS-ul nu are nici decum în gând să respecte tratatul de dezarmare SALT II.

TURCIA

Turcia şi URSS-ul au semnat un tratat de cooperare economică pentru explorarea petrolului în Turcia. URSS-ul va furniza instalaţiile de forare şi specialişti pentru "ajutorarea" dezvoltării economice a Turciei. Această "cooperare" vine într'un moment nepotrivit pentru USA, prin faptul că în momentul de faţă se duc tratative pentru instalarea unor staţii de detectare pe teritoriul Turciei, cu scopul de a verifica respectarea acordului SALT II de către URSS.

GERMANIA DE VEST

Karl Carstens, 64 ani, este noul preşedinte al Germaniei de Vest. Carstens, al 5-lea preşedinte după cel de al II-lea Război Mondial în succede pe Walter Scheel care a refuzat să-şi reînoiască candidatura pentru următorii 5 ani.

Noul preşedinte al Germaniei de Vest a făcut parte din partidul Nazist în perioada celui de al II-lea Război Mondial.

După cum se vede, lumea începe să se trezească.

URSS

In urma vizitei lui Tito la Moscova, s'a acceptat ca diferenţele dintre cele două partide comuniste să fie respectate.

UGANDA

Ziarul englez din Londra "The Daily Mirror" prezintă unele documente secrete ale fostului presedinte al Ugandei, Idi Amin, din care reies încercările acestui criminal incult de a intra în posesia bombelor atomice pentru a produce panică în lume.

Păcat! Era singura ocazie să-l întreacă pe Ceauşescu.

IRAN

Peste 15.000 de evrei au părăsit Iranul ca urmare a politicii islamice stabilită de profetul Ayatollah Khomeini.

Inainte de actuala guvernare, populaţia evreiască număra aproape 80.000 de suflete iar pe zi ce trece numărul lor se micşorează.

Câte generaţii vor mai trece până când se vor reîntoarce din nou în Iran?

AFGANISTAN

Agenţiile de presă din Pakistan anunţau la 20 Mai 1979 că guerila islamică afganistană care este împotriva actualului guvern pachistanez pro-sovietic, a distrus complet o garnizoană militară din orasul Khost, lângă graniţa cu Pakistanul, garnizoană care cuprindea peste 10.000 militari.

Convoiul format din populaţia civilă care era credincioasă actualului guvern şi supravieţuitorii fostei garnizoane au fost capturate de către guerilă.

Agenţiile menţionează că toţi bărbaţii au fost omorâţi iar femeile şi copii au fost luaţi prizonieri şi duşi la bazele guerilei.

De aici se vede câtă nedreptate există în lume.

Nimeni nu-şi poate da seama dacă populaţia civilă era sau nu pro-guvernamentală.

Datorită intoleranţei în care este menţinută populaţia din munţii Afganistanului, nimeni nu poate verifica dacă acea populaţie ştie cel puţin cine conduce, ce este capitalismul sau comunismul.

Câtă nedreptate poate exista în lume, în ziua de astăzi!

Dacă doi evrei fac greva foamei în URSS, se scandalizează tot globul pentru respectarea drepturilor omului.

Dacă populaţia unui oraş este complet distrusă în Afganistan, nimeni nu găseşte o aplicare a drepturilor omului.

Oare Dumnezeu vede toate nedreptăţile din lume?

Oare când va veni rândul fiecăruia ?

ROMANIA

A fost lansată pe apă la Galaţi nava Fălciu de 8700 tone.

U S A

In urma unui studiu făcut la cererea Congresului USA, s'a constatat că în cazul unui razboi nuclear dintre USA şi URSS, se presupune că Statele Unite vor avea până la maximum 75 milioane supravieţuitori pe când populaţia URSS-ului va suferi dispariţia a maximum 27,7 milioane de locuitori.

VIETNAM

URSS-ul şi-a instalat o bază aeriană de spionaj în Vietnam.

Două avioane electronice de spionaj tip Tupolev 95 D Bear, staţionate permanent în Vietnam, controlează fiecare mişcare a vaselor de război americane din Oceanul Indian. Datele sunt transmise staţiilor sovietice ceea ce a îngreunat foarte mult comunicaţiile dintre sateliţi şi bazele mişcătoare americane.

Prin trecerea Vietnamului de partea URSS-ului, acestia din urmă au câştigat cel mai important punct strategic în Oceanul Indian.

Se presupune că Vietnamul este mult mai important decât Iranul în privinţa viitoarelor baze militare.

Deci URSS-ul a mai câştigat o bază iar USA a pierdut două: Iranul şi Vietnamul.

CEHOSLOVACIA

Toate problemele în discuţie rămase dela cel de al II-lea Război Mondial, dintre USA şi ţările comuniste europene au fost rezolvate exceptând poziţia Cehoslovaciei.

Cehoslovacia revendică cele ;8,4 tone de bare de aur descoperite în Aachen după cel de al II-lea Război Mondial şi confiscate de USA şi 18 milioane dolari pentru instalaţiile unei oţelării cumpărate de vechiul guvern ceh în 1947.

In 1948 guvernul american a confiscat suma respectivă iar echipamentul a fost vândut Argentinei.

USA revendică 72 milioane dolari pentru naţionalizarea proprietăţilor private ce aparţineau cetăţenilor americani şi respectarea drepturilor omului.

CUBA

URSS-ul a livrat Cubei al doilea submarin care va avea ca bază de alimentare portul cubanez Cienfugas. Aproximativ 50 de submarine de acest tip sunt deja furnizate aliaţilor sovietici.

Intrebarea se pune dacă sistemul de înarmare al acestui tip de submarin poate fi adoptat pentru utilizarea proiectilelor nucleare.

ARABIA SAUDITA

"Arabia Saudită este gata de a intra în război cu Israelul în eventualitatea unei recunoaşteri a Ierusalimului drept capitală", a declarat Prinţul Arabiei Saudite Fahd. "Dacă Ierusalimul cere martiri, noi suntem gata" menţionează Prinţul Fahd în cadrul unui interviu acordat ziarelor Al Waton Al Arabi şi Al Hawadess.

Speculaţiile de presă din Europa de Vest prevăd o nouă intervenţie a Preşedintelui Carter în chestiunea Ierusalimului pentru eliberarea de sub armatele evreiesti şi impunerea unui statut liber internaţional, sub protecţia ONU-lui.

Actualitatea internațională

A PIERDUT STATELE UNITE BĂTĂLIA?

Această întrebare se pune astăzi chiar în Senatul American, când se vorbește despre noul tratat SALT II (Strategic Arms Limitation Talks), care urmează să fie semnat de Președintele Carter și Brejnev luna viitoare la Viena.

Printre personalitățile care văd acest tratat ca o favoare acordată Sovietelor, se numără în primul rând cei peste 170 de generali și amirali, care au înaintat Președintelui Carter un memoriu, prin care se documentează că Statele Unite în urma acestui tratat va rămâne mult în urma Sovietelor, atât în armele de apărare cât și cele defensive.

Amiralul Thomas H.Moore, fost Presedinte al Reprezentanților Forțelor Americane (Joint Chiefs of Staff) și Comandantul Operațiunilor Navale Americane, menționează numai cinci puncte principale pe care Președintele Carter a fost sfătuit (de cine ?) să le anuleze ca să poată câștiga ceva din poziția dură a Sovietelor.

Printre acestea se numără - încetarea și amânarea construirii următoarelor arme: (1) Bombardierul B-1, (2) Portaviane atomice, (3) Racheta Cruiser, (4) Bomba Neutronică, (5) Racheta mobilă MX.

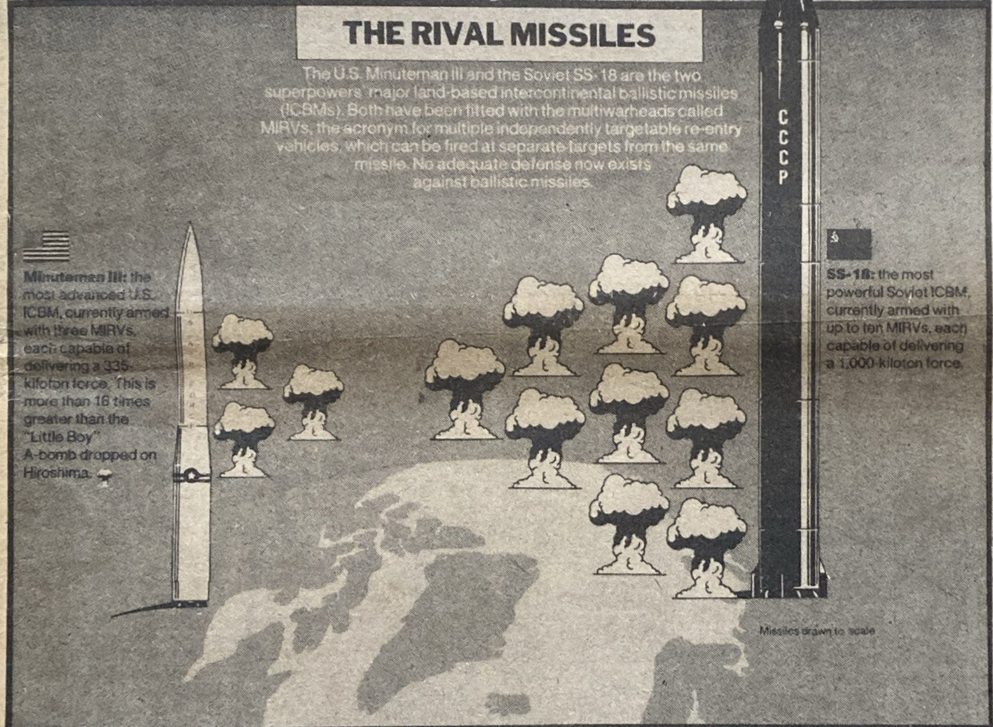
După șapte ani de negocieri Uniunea Sovietică a reușit să-și impună punctul ei de vedere, cedând în unele lucruri mici și lăsând să se înțeleagă că a făcut mari concesii Statelor Unite.

Aceste lucruri sunt cunoscute și criticate foarte mult în Senatul American, care va trebui să aprobe "Pactul" de 80 de pagini cu cele 19 articole ale tratatului și cu o mulțime de puncte încă nerezolvate, care urmează să fie clarificate fie la Viena, sau lăsate la o parte pentru următorul SALT III.

Redăm mai jos părerile diferiților membri ai Senatului American și foști membri ai actualei administrații : Senatorul Jake Garn- "..tratatul este numai în favoarea Sovietelor, care amenință securitatea națiunii noastre", Senatorul Henry Jackson -"... din ceeace știu despre SALT II, el este substațial inegal și neverificabil. El favorizează Uniunea Sovietică. În forma prezentă nu este în interesul securității Statelor Unite", Senatorul John Glenn -"... sper că președintele nu va semna acest tratat, care nu este încă clar, dacă va putea fi verificat".

Warned Paul Nitze, fost membru al comisiei de negocieri, astăzi probabil unul din cei mai autorizați critici: " Este un tratat inegal. Programele de înarmare sovietice sunt mult mai avansate decât ale noastre și ei vor ajunge pe o poziție mult mai superioară decât noi. Dacă se semnează acest tratat în condițiile existente, putem spune că am pierdut bătălia".

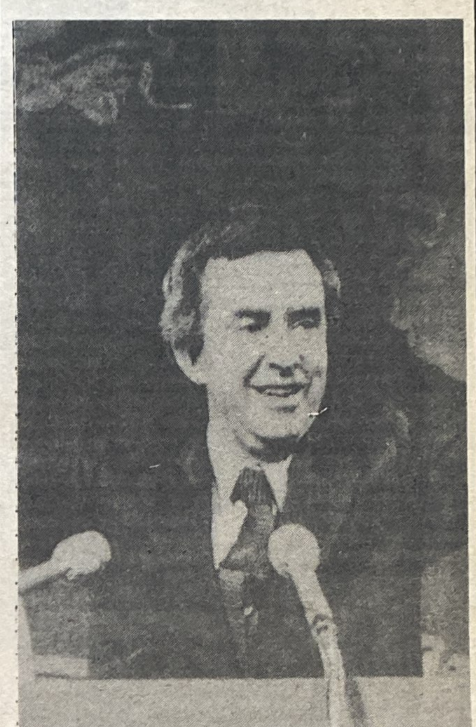
Președintele Carter va trebui să convingă poporul american și pe cei 100 de Senatori de sinceritatea Uniunii Sovietice. Si, acest lucru este imposibil !

CURRENT U.S. STRATEGIC ARSENAL	WHAT SALT II ALLOWS	CURRENT SOVIET STRATEGIC ARSENAL
2,060	**2,250 maximum** All Strategic Nuclear Delivery Systems	2,570
1,046	**1,320 maximum** All types of MIRVs	795
1,046	**1,200 maximum** MIRVed SLBMs* and ICBMs	725
550	**820 maximum** MIRVed ICBMs	600
0	**Frozen at existing levels** Modern heavy MIRVed ICBMs (such as SS-18)	308

CURRENT U.S. CONVENTIONAL FORCES	WHAT SALT II IGNORES	CURRENT SOVIET CONVENTIONAL FORCES
2,026,345	Uniformed personnel	4,400,000
5,364	Tactical aircraft	8,000
5,500	Field artillery	20,000
12,100	Tanks	50,000
13	Aircraft carriers	2
161	Cruisers/destroyers/frigates	284
81	Attack submarines	195

CANADA

Victoria Partidului Progresist-Conservator, sub conducerea lui Joe Clark, înprobabil cea mai importantă elecție din istoria Canadei care a avut loc la 22 Mai a.c., nu a ieșit încă din domeniul controversei. Acel care până nu de mult era denumit Joe Who (Who- cine?) nu a reușit să câștige printr'o victorie masivă. Cei câțiva pași înainte, în ceea ce privește numărul circumscripțiilor care i-au asigurat un guvern minoritar, nu ar fi însemnat nimic, dacă elecțiile canadiene s'ar fi ținut după sistemul american, unde "votul popular", adică numărul de voturi directe ale cetățenilor în alegerea președintelui este decisiv.

Pierre Eliott Trudeau - șeful guvernului anterior și conducătorul partidului liberal care a ținut destinele țării în ultimii 11 ani, a menținut o superioritate netă în ceea ce privește "Votul popular", în ciuda faptului că peste 90 % din publicațiile de limbă engleză dintr'un capăt la celălalt al țării nu au ratat în decursul ultimilor ani, nici o șansă de a critica și a acuza pozițiile guvernului liberal în ceea ce privește problema "Unirii naționale" a bilingvismului (englez-francez) și economiei, spre ai atrage disgrația poporului canadian.

Faptul că acum avem un nou guvern, nu înseamnă că trebuie să tăbărâm asupra celui învins cu o puzderie de critici. Este adevărat că Pierre E. Trudeau a dat greș în multe din politicile sale economice care în consecință, au coborât această țară pe o treaptă de inflație mai greu de acceptat.

In comparație cu inflația mondială, guvernul Trudeau s'a menținut însă la un nivel mai bun, decât SUA, Germania, Franța, Japonia, Anglia,Italia etc.

In ceea ce ne privește, orice guvern care ar fi fost la putere ar fi avut de înfruntat situații dificile în ceea ce privește situația economică.

Mulți dintre canadienii originari din țările ocupate de imperiul rusesc, nu au fost de acord și nu au înțeles niciodată cochetăriile și ajutoarele financiare date de fostul prim-ministru Trudeau anumitor țări comuniste, în mod particular Cubei, Chinei și refugiaților comuniști Chilieni, stabiliți acum în Canada.

In ceea ce privește "Unirea națională" credem că este una dintre problemele cele mai greu de rezolvat. Nu trebuie uitat faptul că atât națiunea engleză cât și cea franceză, au fost cele mai puternice din lume, din punct de vedere militar, economic, influență culturală și lingvistică etc., fapt care a creat în mod inevitabil o rivalitate.

Această rivalitate este după părerea noastră, cauza principală în discordia actuală a "națiunii" canadiene.

Să sperăm că noul Prim Ministru Joe Clark, împreună cu partidul conservator vor găsi o soluție pentru unitatea tuturor canadienilor iar Canada va rămâne mai departe una din principalele țări cu prestigiu din lume.

CRONICA VREMII

BIRUINȚA STUDENȚILOR DELA PITEȘTI

Ion BOIERU

Arestarea părintelui Calciu, de către autoritățile securității comuniste din România, la 10 Martie, a produs o reacțiune generală a presei europene (presa americană este totdeauna înurmă cu informațiile și este în bună parte orientată spre stânga, în cazul când nu este părtinitoare).

Presa europeană aduce date aproape complete, și subliniază observațiile explicațiilor oficiale, ale guvernului român, în privința acestei arestări. Problema deținerii preotului Calciu este însă mult mai gravă căci partidul comunist își expune, în fața lumii întregi și poporului român, deficiențele structurale ale politicii și ideologiei sale.

Părintele Gheorghe Calciu a demonstrat, în modul cel mai categoric și definitiv, șubrezimea învățăturii și educației comuniste, pe care o propăvăduește partidul comunist român.

După torturile fizice și morale, la care a fost supus la Pitești, împreună cu toată studențimea prizonieră - de atunci - studentul medicinist Gh. Calciu n'a putut fi doborât prin procesul de re-educare comunistă. Persecuțiile, bătăile, schingiuirile și experiențele brutale la care a fost supus studentul Calciu, l-au scos din condiția umană de existență, l-au desfigurat fizicește, după normele comuniste, dar în sufletul său a rămas tăria spiritului pe care comuniștii n'au putut-o lichida.

Gheorghe Calciu, n'a capitulat - niciodată - în perioada reeducărilor dela Pitești. A fost copleșit de forță, violență și destrămate puterile fizice, de experiențele la care a fost supus el, împreună cu toți colegii săi din detenție. Inchisoarea studenților dela Pitești este un Gulag" care nu are asemănare cu nici un alt "Gulag" din lume. Acolo s'au deslănțuit toate stihiile comunismului românesc, să îngroape pentru vecie studențimea română, spiritul național al acestei studențimi. Au fost puse în joc toate brutalitățile imaginate ale destrămării omenești. Toate metodele de constrângere fizică și morală. Bacu, Cârjă și Dumitrescu au descris o mare parte din mijloacele torturilor comuniste, care au fost utilizate pentru a "sgudui veacul", pentru a înmormânta generația tânără a studențimii naționaliste.

Comuniștii vroiau să dea o lecție epocală studenților români, care își îngăduiseră să creadă în valorile mișcării legionare, să adere la ideologia legionară.

Partidul comunist era îngrozit de entuziasmul cu care studențimea română îmbrățișase ideologia legio narismului chiar după uciderea și dispariția lui Corneliu Codreanu. Această studențime trebuie înfrântă și odată cu ea, întreaga mișcare legionară. Numai în felul acesta, credeau comuniștii români, va fi posibil să se clădească generații noi, în spiritul marxismului; după ce se face tabula rasa în Universitățile românești.

Ura comunistă nu avea (și nu are) margini față de mișcarea legionară. De aceea, forța concepută la Pitești, să aneantizeze pe studenții de acolo, în majoritate absolută legionari, a fost devastatoare. Căci a fost plănuită să strivească orice urmă de rezistență umană, orice licărire de umanitate. Comuniștii au reușit, pentru moment și parțial! Au ucis, au mutilat fizicul unora și au creat o stare de neputință de a rezista fizicește sau reacționa. De multe ori, studenții au devenit momâi și simple umbre corporale, parcă erau strigoi sau sperietori de ciori.

Printre ceilalți, așa a ajuns și studentul Calciu, în perioada reeducărilor.

Această stare de lucruri. a îngrozit chiar pe un membru de partid, deținut și el, încât s'a făcut forte și a sesizat cadrele superioare ale comitetului central, care a intervenit și a pus capăt sistemului practicat la Pitești, sub forma inițială. De menționat că, acest membru de partid, a fost un evreu (Weiss). Intervenția lui a dus la încetarea operațiilor practicate atunci la Pitești. Ele au continuat, în alte forme, în alte închisori.

Indată ce brutalitățile devastatoare au încetat, și studenții și-au revenit din infernul roșu, luciditatea lor a început să lucreze normal. Si-au recâștigat curajul și puterea de a înfrunta pe comuniști și comunizanți, în formele cele mai dibace și sofisticate.

Studentul Calciu, alături de toți deținuții politici, a fost eliberat în 1964, prin decretul de amnestie generală.

In procesul lui de constiință, pentru a-și consolida puterile spirituale și pentru a-și spăla păcatele și greșelile slăbiciunilor fizice, și-a îndreptat pașii spre sacerdoțiu. De pe această platformă a mântuirii personale, putea ajuta pe alții și putea lupta eficace împotriva negativismului, anti-umanismului și ateismului marxist.

Prin aceasta a dovedit fragilitatea și ineficacitatea educației marxiste. Imbrățișând preoția, Calciu a dovedit un simbol, o forță de polarizare, o punte de salvare.

Un simbol al generației sale însângerate, crucificate, care n'a putut fi înfrântă pe planul spiritual al credințelor valorilor și idealurilor sale. Un simbol al generației studențești legionare, care a reînviat chiar în cetatea comunismului, la el acasă, unde nu i-a rămas altceva decât să-l aresteze pe preotul care înfruntă și disloca fundamentele ideologiei marxiste.

Un guvern comunist, care stăpânește și educă țara și tineretul, de treizeci de ani, se clatină în fața predicilor preotului Calciu și ordonă detenția lui.

Nu pentru că aceste predici pot vătăma pe tinerii de azi, ci pentru că părintele Calciu reprezintă durabilitatea spiritului studențesc legionar care n'a murit la Pitești. Pentru că părintele Calciu arată permanența spiritului legionar, capacitatea de a renaște din propria lui cenușă. Părintele Calciu, înfrântul dela Pitești crucificatul din închisoare, este biruitorul comunismului românesc. Este purtătorul de cuvânt al maselor largi românești, care sunt îngenunchiate, robite și încătușate.

El este semnul unor rupturi de veac, prin care cele două lumi se vor înfrunta de acum în colo, în văzul tuturor, lumea naționalismului românesc, viu, dinamic, curajos și ireductibil, pe de o parte și marxismul sec, brutal, violent, inuman, dar debil și anacronic, pe de altă parte.

Prin părintele Calciu, comunismul românesc a primit o lovitură fatală. Spiritul studențimii naționaliste trăiește în viața românescă, în timp ce marxismul românesc își desvălue public impotența sa structurală. Singura forță de care dispune este securitatea, care arestează și trimite în judecată, pe cei ce își exprimă credințele și idealurile lor, care nu sunt conforme dogmelor marxiste.

Părintele Calciu a călcat peste morți și morminte și a adus vestea, că studenții dela Pitești au biruit partidul comunist român.

Ion BOIERU

NOTE SI COMENTARII

CÂND RÂDE HÂRBUL DE OALĂ SPARTĂ

Drumurile risipei... Desen de St. COCIOABĂ

SCÎNTEIA — joi 20 iulie 1978

nu-i nimic altceva decât un slogan răsuflat și ieftin de propagandă al guvernului și partidului comunist, cititorii noștri care au urmărit cu regularitate rubrica "DIN PRESA COMUNISTA" din ziarul nostru, și-au dat desigur seama de mult de acest adevăr de nedesmințit, consemnat dealtfel în chiar presa partidului. Căci niciodată, dar absolut niciodată în istoria țării noastre n'au fost înregistrate mai multe lipsuri, neglijență și delăsare, ca în anii aceștia ai așazisului "socialism revoluționar". Poporul este mai prost hrănit ca niciodată în trecutul său. Neglijențele în efectuarea propice a aprovizionării populației cu cele mai elementare și necesare bunuri de consum zilnic, s'a ridicat pe cel mai înalt pisc. Delăsarea, în toate ramurile de activitate și producție sau comercializare internă, este un fapt la ordinea zilei, recunoscut, după cum am spus-o mai sus, de chiar presa guvernului.

Este însă numai natural ca acolo unde omul nu mai posedă nimic și muncește nu din conștiință, ci de frică, să se înregistreze asemenea neajunsuri, deplorabile desigur, dar în acelaș timp, inevitabile. Căci acolo și acum, fiecare își zice, și pe bună dreptate: "Ce-am avut, și ce-am pierdut". Si desenul din capul acestei coloane, reprodus din "Tribuna României" (Anul VII, Nr. 148, 1 Ianuarie 1979, pag. 13), este, fără doar și poate, adânc grăitor. El nu are nimic comun cu humorul, ci ilustrează o boală: cancerul societății socialiste. Larg răspândit în toate păturile acestei putrede societăți ce se pretinde a fi drept "cea mai desvoltată din lume".

Si nu ne aflăm, o repetăm, în fața unui fapt singular. O, nu! Microbul a pătruns mult mai adânc în trupul acestei societăți. Ceea ce este ilustrat în desenul de mai jos, subintitulat: "DRUMURILE RISIPEI".

Care anume sunt aceste "drumuri ale risipei", s'au cel puțin, unul din ele? Drumul dela locul de producție spre baza de recepție, pe care se pierde încărcătura. Dar, pe cine-l doare, undeva, de această risipă? Bunurile, aparțin statului oligarhic, nu poporului. Ele sunt trimise peste hotare, pentru a aduce în țară dolari. Dolari cu care sunt alimentate toate grupurile de anarhiști din Europa, Asia Mică și Africa. Iar populația țării, trage mâța de coadă și tae frunze la câini.

Aceasta este oglinda fidelă a "societății socialiste multilateral desvoltată", și nu cea ilustrată în discursurile kilometrice ale d-lui Nicolae Ceaușescu.

Râde hârbul, de oala spartă!. . . Râde însă, cu lacrimi.